

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 5/16, marraskuu-joulukuu 2016, 15. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Räjähdysvaara-tulitikut pois poliitikoilta !

Perinteisessä YK:n päivän rauhanmarssissa kaikki eivät katsoneet Nato-vastaista tunnusta suopeasti. Niin suuri voima on Göbbelsmäisellä tiedotuksella. Tulilanka on todella sytytetty ja vain kansan voima voi sen enää sammuttaa.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Oikeistopopulismi ei edistä työkansan asiaa s. 2
Kuoleman syleily Monsanto s. 3
SOS-joukkion sote-uudistus tulee pysäyttää s. 5
"Terveys- ja hoivayhtiöt" s. 6
Asumistuki siirtyy keinottelijoille s. 7
Itä-Ukrainan kansantasavalloissa s. 10-11
Sofi, HS ja metsäveljet s. 11
Lelusedän satutunti s. 15

YLE:n kirjeenvaihtaja kritisoi kaunaisesti Putinia, joka Valdai-klubin kokouksessa kysyi, soittiko maailma kirkonkelloja Jugoslavian, Libyan ym. pommien uhreille? Venäjän sotilaallisen uhan esittäminen on tehty kapitalisteille tuottoisaksi bisnekseksi. Ei voi uskoa enää julkisiin tiedotusvälineisiin "Nato-mannekiineihin". Selkeästi tämä ilmenee Syyria- ja Itämeri tiedotuksessa.

Pääkirjoitus, sivut 9 ja 20

Sivut 2-3

- Sodanlietsonta lopetettava ja palattava puolueettomuuteen
- Oikeistopopulismi ei edistä työväenluokan asiaa
- STP:n liittokokoustiedote
- Kuoleman syleily Monsanto
- Hyvinvoinnista kikyvaltioksi

Sivut 4-5

- Kiky-neuvottelut alkoivat
- SEL:n luottamushenkilöt koolla
- Sairas ei kaipaa valinnan mahdollisuuksia vaan hoitoa

Sivut 6-7

- Terveys- ja hoivayhtiöt
- Kaikilla oikeus hyvään vanhuuteen
- Sote-keskustelu ahdistaa ihmisiä
- Asumistuet siirtyvät sijoittajille
- Toistaako EU Rooman virheet?
- Hoitohenkilöt vanhusten puolesta

Sivut 8-9

- Ojapellon kysymykset poliitikoille
- Riskijohdannaisten alaskirjaus
- Sokerin pimitys
- Markkinat Jämsässä
- Riistäjän ruoska tuntuu

Sivut 10-11

- Kansantasavallat nousevat - Itä-Ukrainassa eletään neuvostohengessä
- Sofi, HS ja metsäveljet

Sivut 12-13

- Solidarisuutta bolivaariselle valankumoukselle
- Pohjois-Korea ja länsipropaganda
- Rojavan sekulaari demokratia
- Solidarisuutta Rojavalle
- Norjan kommunistit kokoontuvat

Sivut 14-15

- Oikeistoideologiaa Ylläksellä
- Luokkataistelun psykologiaa
- Lelusedän satutunti
- Katsokaa välillä karttaa
- Syyria-uutisointia Venäjällä

Sivut 16-17

- Mediasta poimittua
- Liisa Hyssälän ihmeelliset höpinät
- Elvis ja Murhakuja, kirja-arvostelua
- Skvortsov arvioi venäjän vaaleja

Sivut 18-19

- Kansan ääni muutoksen puolesta
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Voi punavihreä sosialismi
- Vastaus SKP:lle
- Viholliskuvien paluu ei tarjoa uutta
- Onko Venäjä kapitalistinen?

Hiljainen kansa ei enää luota kikytykseen

Ei tämä väki 18.9.2015 Rautatientorilla nykyistä kikytystä kannattanut. Kentästä vieraantunut ay-johdo sen hyväksyi.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Kiky-sopimus oli suuri onnettomuus. "Sote-uudistuksen" tapaan sillä suoritetaan tulonsiirto kapitalistien taskuun. Yhteiskunta ajetaan nyt markkinoiden määräysvaltaan. Kiky johdi ay-liikkeen heikentämiseen ja onnistui vain ay-johdon tuella. Yhteiskunta on päästetty tilaan, jossa toimeentulon kaventamisesta on tullut pääomalle kilpailukykyä lisäävä tekijä. Siksi tämä toimeentulon kavennus tulee aina suorittaa yhä uudelleen. Eteemme tulee tilanne, jossa tämä kierre on katkaistava. Valmistaudutaan siihen organisoimalla laaja poliittinen yhteisrintama.

Sivut: 3 ja 4

"Sote-uudistus" on kansan pahoinpitely

Tulevaan soteen ovat tyytyväisiä vain suurkapitalistit, ylikansalliset terveysalan yritykset ja heitä palvelevat poliitikot. Kuva joukkovoiman 3.9.2016 mielenilmauksesta.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Soten alttarille on uhrattu kunnallinen demokratia ja itsehallinto. Kunnallisan kehittämässä kyselyssä valtaosa kansasta uskoo palvelujen heikkenevän. Professoreille tehty kysely osoittaa heidän näkevän tulevaisuuden kaoottisena. Miksi luoda uusi rakenne, kun nykyinen nähdään hyvänä? Soten funktio onkin ideologinen. Se tähtää kaiken yksityistämiseen. Julkiset varat ja ihmisten tulot lapioidaan kapitalisteille. Keskusta saa maakunnat ja kokoomus palvelujen yksityistämisen. Valvonta heikkenee. Kansa häviää.

Sivut: 5, 6 ja 7

Kaikkien maiden proletaarit -
liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 31.10.2016

Sodanlietsonta on lopetettava - on palattava puolueettomuuteen

Suomea viedään tänä päivänä monella tavalla vahingolliseen, jopa katastrofaaliseen suuntaan. Mediassa lietsotaan päivittäin tuuleta temmattua Venäjän uhkaa. Näin pyritään luomaan pelon ilmapiiiriä ja muokkaamaan yleistä mielipidettä suopeaksi länsisuuntautumiselle. Venäjän uhkaa pyritään todistelemaan erilaisilla tarkeitushakuisilla asiantuntijaselvityksillä, joiden tekijät verhoavat omat poliittiset mielipiteensä asiantuntijakaavun alle.

Kansalaisten enemmistön kielteinen mielipide Suomen Nato-jäsenyydestä ei ole kuitenkaan muuttunut huolimatta massiivisesta propagandakampanjasta. Tämä on aiheuttanut turhautumista Nato-jäsenyyttä ajavien piirissä. Nato-vastustus pyritään ohittamaan keskittymällä Suomen ja Naton johtajavaltion USA:n kahdenvälisen sotilasyhteistyön kehittämiseen. Suomesta tehdään USA:n sotakumppania kiihtyvällä vauhdilla erilaisten kahdenvälisen sopimusten avulla. Sopimuksia on solmittu pienessä piirissä kansalaisten, eduskunnan ja jopa osan hallituksesta selän takana.

Jokainen järkevä ihminen ymmärtää, ettei Venäjä ole Suomelle uhka, vaan mahdollisuus. Venäjältä voi tulla uhka vain, jos Suomi tietoisesti omilla toimillaan haluaa tehdä Venäjältä uhkan ja vihollisen. Näyttää siltä, että maassamme on vastakkainasettelua kannattavia myös valtaeliitin piirissä. Sotilasyhteistyö USA:n kanssa ja Naton sotaharjoitukset Suomen maaperällä heikentävät vakavasti Suomen turvallisuutta, sillä ne luovat tarpeetonta jännitettä Venäjä-suhteisiin. Suomessa on sellaisiakin tahoja, joilla on revansistisia pyrkimyksiä suhteessa itänaapurimme.

Rauhanomainen rinnakkaiselo takasi hyvinvoinnin

Toisen maailmansodan jälkeistä rauhanomaisen rinnakkaiselon aikaa Neuvostoliiton kanssa pyritään vähättelemään ja esittämään tuo aika häpeällisenä suomettumisen ajanjaksona. Presidentti Urho Kekkonen on leimattu dementoituneeksi yksinvaltiaaksi. Kuitenkin Suomen rakentuminen hyvinvointivaltioksi tapahtui ja oli mahdollista vain tuona "häpeällisenä" aikana. Käsi kädessä sotilaallisen länsisuuntautumisen kanssa on maassamme tapahtunut yhteiskuntapolitiikan muutos säännellystä markkinataloudesta kovaan, uusliberalistiseen kapitalismiin.

Sotatieteiden tohtori Saara Jantunen väitti hiljattain, että "suomettumisen myytteihin" kuuluu Venäjän esittäminen korvaamattomana kauppakumppanina. Jantusen mukaan Venäjä hyödyntää tätä myyttiä propagandassaan. Suomen ja Venäjän pitkä yhteinen raja on Jantusen mielestä "geopoliittinen myytti", joka "symboloi vaihtoehdottomuutta". Jantusen esittämät järjenvastaiset arviot suomettumisesta ja Venäjältä heijastavat hyvin tämänhetkistä poliittista ilmapiiiriä Suomessa.

Hyvinvointivaltion rakentaminen tapahtui ajanjaksona, jolloin ulkopoliitikassa noudatettiin puolueettomuuden ja hyvien naapurisuhteiden politiikkaa. Neuvostoliiton kanssa käyty kauppa hyödytti monin tavoin Suomea ja lisäsi kansalaisten hyvinvointia. Vastaavasti hyvinvointivaltion ja säännellyn talouden alasajo tapahtuu aikana, jolloin puolueettomuus on heitetty romukoppaan ja on otettu suunta kohti läntistä sotilaallista yhteistyötä. On palattava puolueettomuuden ja rauhanomaisen rinnakkaiselon politiikkaan. Tästä olisi takuuvarmasti hyötyä myös Suomen kituvalle taloudelle.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Oikeistopopulismi ei edistä työväenluokan asiaa

Neuvostoliiton ja Euroopan sosialistisen leirin hajoamisen jälkeen on vasemmisto ympäri maailmaa ollut kriisissä ja heikkouden tilassa yksittäisiä poikkeuksia lukuun ottamatta. Työväenluokan ajajiksi on sittemmin ilmoittautunut kaikenkarvaisia tarjokkaita. Suomesa muistamme kokoomuksen työväkeä nuoleskelevan Sari Sairaahoitaja -kampanjan ja Sauli Niinistön Työväen presidentti -sloganin.

Myös Perussuomalaiset ovat onnistuneet hyödyntämään työväenliikkeen vaikeuksia ilmoittautumalla "työväenpuolueeksi ilman sosialismia". Persujen tyyppisiä oikeistopopulistisia puolueita on eri puolilla Eurooppaa ilmaantunut useita; esimerkiksi Le Penin Kansallinen rintama Ranskassa, Nigel Farageen Brexit-äänestykseen asti johtama UKIP (Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolue), länsinaapurissamme Ruotsidemokraatit jne. Yhdysvalloissa oikeistopopulistista presidenttiehdokasta Donald Trumpia markkinoidaan valtamediassa "valkoisen työväen" ehdokkaana.

Edellä mainittuja poliittikkoja ja puolueita yhdistävät monet seikat. Ne edustavat ahdasmielisiä nurkkapatriotismia ja niissä on vahva maahanmuuttajavastainen, islamofobinen ja usein myös rasistinen pohjavire. Viime aikoina ajankohtainen pakolaiskriisi on lisännyt oikeistopopulistien aktiivisuutta.

Oikeistopopulistit hämärtävät luokkayhteiskunnan todellista olemusta asettamalla vastakkain oman maan ja muualta tulleet työläiset. Kapitalismiin elimellisesti kuuluvista ilmiöistä, kuten työttömyys, oikeistopopulistit syyttävät kapitalismia sijaan maahanmuuttajia. Maahanmuuttajia syyllistetään myös "avokätisten" sosiaaliturvan hyödyntämisestä. Todellisuudessa maahanmuuttajien edut eivät poikkeakaan kantaväestön etuuksista. Maahanmuuttajien syyllistämisen sijaan tulisi etenkin Suomessa kiinnittää huomio sosiaaliturvan täysin riittämättömään tasoon.

Ummehtunut nationalismi ei ole ratkaisu

Kapitalistit ja näitä hyysäävät valtapoliitikot taputtavat käsiään oikeistopopulismiin nousun johdosta. Työväenluokan huomio on kääntetty pois heistä itsestään eli todellisista syyllisistä nykyisiin ongelmiin. On valittavaa, että myös osa edistyksellisistä ihmisistä on kokenut oikeistopopulismia houkuttelevana vaihtoehtona vasemmiston ajaututtua kriisiin. Euroopassa oikeistopopulismia houkuttaa lisää näiden ryhmien EU-vastaisuus, vaika

ka tulisi havaita, että vastustus perustuu taantumuksellisiin lähtökohtiin. Edistykselliselle vasemmistolle on todellinen ongelma, että EU-vastustajat ja -kriitikot samaistetaan valtakiusuudessa maahanmuuton vastustajiin, rasisteihin, äärioikeistoon jne.

Edistyksellisistä lähtökohdista kumpuava EU-kritiikki perustuu uusliberalistisen talouspolitiikan vastustamiseen ja pyrkimykseen sen kumoamiseen. EU:sta irtautuminen ei suinkaan automaattisesti takaa harjoitetun politiikan muuttamista edistykselliseksi. Britannian Brexit-äänestyksessä äännekkäimmät EU:n vastustajat olivat UKIP-puolueesta, joka tunnetaan maahanmuuttovastaisuudestaan, mutta ei uusliberalistisen kapitalismin vastaisuudestaan.

Edistyksellinen vaihtoehto EU:lle ei ole ummehtunut nationalismi, vaan uudenlainen, tasa-arvoinen yhteistyö ja solidaarisuus. Uudenlainen Eurooppa ammentaa elinvoimansa keskinäiseen kunnioitukseen pohjautuvasta yhteistyöstä ja veljellisestä solidaarisuudesta. Edistyksellisen vasemmiston tulisi jatkuvasti tuoda esiin omaa myönteistä vaihtoehtoaan EU:lle, erotukseksi oikeistopopulistien rasismista ja sulkeutuneisuudesta. Esikuviksi kelpaavat hyvin vaikkapa Latinalaisen Amerikan erilaiset yhteistyöjärjestöt (ALBA, Mercosur jne.), joiden lähtökohdat ovat hyvin erilaiset kuin uusliberalistisen EU:n.

Trump ja Clinton ovat työväenluokan vihollisia

Yhdysvalloissa presidenttiehdokas Donald Trump edustaa samaa suuntausta kuin oikeistopopulistit, maahanmuuttokriitikot sekä fasisistis-rasistiset järjestöt ja puolueet Euroopassa. Retoriikka on hyvin samankaltaista: on palautettava "kuri ja järjestys", on lopetettava "laiton" maahanmuutto, on estettävä muslimielta maahanpääsy Yhdysvaltoihin jne. Trump on myös esittänyt sotilasmenojen kasvattamista ja verokennyksiä rikkaille. Oma lukunsa on Trumpin esitys jättimäisen muurin rakentamisesta Meksikon ja Yhdysvaltojen rajalle - Meksikon kus-

tannuksella. Epäuskoista hämmennystä on herättänyt myös Trumpin vaatimus Irakin öljyn kaappaamisesta Yhdysvalloille korvauksena Irakin sotaan käytetyistä miljardoista.

Pitkään näytti siltä, että ensimmäistä kertaa Yhdysvaltojen historiassa presidenttiehdokkaaksi voisi nousta henkilö, joka kutsuu itseään sosialistiksi. Bernie Sanders ei kuitenkaan lopulta onnistunut päihittämään kilpakumppaniaan Hillary Clintonia. Clinton on räikeä militaristi, jonka toiminta Barack Obaman ulkoministerinä käy tästä ikävänä todistuksena. Demokraattisen puolueen eliitin keskuudessa ollaan tiukan paikan edessä, kun erinäiset edistykselliset kansalaisjärjestöt ja -liikkeet, jotka olivat innokkaasti tukemassa Sandersia, ovat kieltäytyneet asettumasta Clintonin tueksi. Nämä eivät luonnollisesti tue myöskään Trumpia.

Tarvitaan marxilaista analyysiä yhteiskunnasta

Oikeistopopulismien suosion lisääntyminen edistyksellisen väen ja jopa kommunistien piirissä on seurausta vasemmiston heikkouden lisäksi marxilaisen yhteiskuntakäsityksen ja -tieteen heikosta tilasta. Oikea marxilainen analyysi yhteiskuntakehityksen tilasta ei jätä jänneleikkiä oikeistopopulisteille, Trumpille tai Clintonille, rasismille, fasismille tai ahdasmieliselle nationalismille. Kapitalistiluokka tai fasistit eivät koskaan voi edistää työväenluokan historiallista tehtävää; tämä on teoreettinen ja konkreettinen mahdottomuus. Yhdysvalloissa työväenluokalla on omat ehdokkaansa vaaleissa. Trumpin tai Clintonin esittäminen työväenluokan asian ajajina on työväenluokan harhauttamista.

Euroopassa edistyksellistä vasemmistoa ei voi korvata Ranskan Kansallinen rintama, Englannin UKIP, Suomen Perussuomalaiset tai Ruotsin Ruotsidemokraatit. Vain edistyksellisistä lähtökohdista voi syntyä edistyksellistä politiikkaa. Tällä hetkellä välittömänä haasteena on nykyisen, kansan enemmistöä kurruttavan uusliberalistisen kapitalismin kumoaminen sekä sen korvaaminen säännellyllä taloudella. Jotta voimme tämän saavutettuaamme estää kapitalisteja enää koskaan pääsemästä valtaan, on otettava suunta kohti sosialistista kehitysuraa.

Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

- Olen maksanut tilaushinnan 20 €
 Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66
 Lehti laskuttaa

Sukunimi _____ Etunimi _____

Lähiosoite _____ Postinumero ja -paikka _____

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
 Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com
 Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilaustuksen pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehteä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Matti Laitinen STP:n uusi puheenjohtaja

STP:n jatkoliittokokous sekä syksyn perinteinen tiedotus- ja yhteistyöseminaari pidettiin 1.10.2016 Helsingissä. Päivän tärkein asiaryhmä oli järjestön luottamushenkilöiden valinta sekä liittokokouksessa hyväksytyin toimintasuunnitelman linjaaminen siltä osin, miten STP jatkaa työtään tärkeimmän tavoitteensa uusliberalismin vastaisen kansanrintaman kehittämiseksi sen jälkeen, kun järjestömme ei enää ole mukana puoluerakisterissä.

Liittokokous valitsi STP:n puheenjohtajaksi tov. Matti Laitisen Helsingistä. Järjestäytymiskokouksessaan STP:n hallitus valitsi muiksi toimihenkilöikseen seuraavat toverit: Varapuheenjohtaja, Tommi Lievemaa, Helsinki; poliittinen sihteeri, Heikki Männikkö, Helsinki; sihteeri, Hannu Kautto, Espoo; taloudenhoitaja, Kalevi Wahrman, Porvoo ja kansainvälisten asioiden vastaava, Juha Kieksi, Loimaa.

Kesällä 18.6.2016 pidetyn liittokokouksen päätösten

mukaisesti STP jatkaa liittolaispolitiikan ja yhteistyön kehittämistä ja vakiinnuttamista. Tavoitteena on muodostaa edistyksellisten demokraattisten ja poliittisten järjestöjen kesken laaja uusliberalisminvastainen yhteisrintama, joka kehittää poliittisen vaihtoehdon nykyiselle uusliberalismille. Samoin paikallisesta tilanteesta riippuen pyrimme kevään kuntavaaleissa luomaan valitsijayhdistyksiä tai ohjaamaan tovereita liittolaispuolueiden lis-

toille. Valtakunnallisesti pyrimme esiintymään tämän joukon kanssa muutosvoimana, jolle rakennamme demokraattisen vaaliohjelman.

Kuntavaalien osalta STP:n jatkoliittokokous käsitteli myös SKP:n yhteistyöaloitteen. Todettiin esityksen olevan myönteinen. Päätettiin, että työryhmä valmistelee keskustelun pohjalta esitykseen Kansan äänen järjestöjen yhteisen vastauksen (katso takasivu).

KÄ/toimitus

Kuoleman syleily

Jokunen aika sitten (viikko 37/2016) teki saksalainen jättyhtiö Bayer neljännen kerran tarjouksen Monsantoalle ostaakseen tämän suuren yhdysvaltalaisen kemian alan yrityksen 66 miljoonalla dollarilla. Monsanto hallitus hyväksyi tarjouksen. Se olisi ehdottomasti maailman suurin kauppa tänä vuonna. Kiinan valtion kemian korporaatio China Chemical on helmikuussa sopinut ostavansa saman alan Syngentan, joka on suuri siementen tuottaja. Myös Dow Chemical ja DuPont ovat keskustelleet fuusioitumisesta ja sulauttavat kasvinviljely-yksikönsä erilliseksi yhtiöksi. Maailman siementuottajat ja kasvien kemiallisten torjunta-aineiden valmistajat vähenevät ja lähestyvät maailman ruoantuottajien monopolia.

josi kokaiiniriippuvaisille herooinia lääkkeeksi. Natsien vallan aikoina se oli osallisena ratkaisemassa juutalaiskysymystä nimellä I.G. Farben ja tarjosi myrkkyaasuja juutalaisten ja monen muunkin kansallisuuden joukkotuhoamiseen.

Haitallisina tuotteina ovat Bayerin torjunta-aineet, jotka ovat osoittautuneet vaarallisiksi mehiläisille. Niitä on kuollut miljoonittain globaalisesti. USA:ssa niiden määrä on vähentynyt lähes 50 %, mutta siellä vaikuttavat myös Monsanto-geenimuunneltujen Bayerin pyrkimysten on lääketeollisuuden ja kemian markkinoiden haltuunotto.

Syöpää aiheuttavia kemikaaleja

Monsanton lista on vielä pidempi ja kauheampi. Se on tuonut maailmalle PCB:n, yhden vaarallisimmista aineista. Yritys hautasi 1971 kielletyn aineen ja jätteet maahan, josta se levisi köyhällä kaupunkialueella Alabaman Annistonissa ja aiheutti vaikeita sairauksia ihmisille. Yhtiö loi aspartaamin, joka on vieläkin käytössä oleva syöpää aiheuttava makeutusaine. Vietnamin sodan aikana Monsanto loi kasvimyrkyn Agent Orangen, jonka tarkoituksena oli saada viidakon puita pudottamaan lehtensä ja paljastamaan vietnamilaiset taistelijat.

Eräs kenraaleista sanoi, että

tehdään Vietnamista suuri paitoitusalue, asfaltoidaan maa. Kasvimyrkky pysyi maassa ja aiheutti suuria kehitysvammoja vastasyntyneille ja kuolemantapauksia tuhansittain. Rikkaruuhontorjunta-aine Roundup sisältää glyfosaattia, joka on myös syöpää aiheuttava. Sitä myydään ja tuotetaan edelleen suuria määriä, vaikka syöpä on ollut selvästi todistettavissa ainetta ruiskuttaneiden keskuudessa.

Geenimuunneltua

Monsanton viimeinen suuri tuote on geenimuunneltu kasvituote (geenimuunneltu organismi GMO), joiden avulla se pyrki saamaan talonpojat riippuvaisiksi itsestään. Se pyrki täydelliseen siemenviljojen siementen hallintaan. Häikäilemättömyydellä, väärennetyin raportein ja oikeudellisin keinoin se on ajanut asioitaan.

Monsanto pääsi Ukrainan valankaappauksessa heti Ukrainan aroille. Siellä tapahtuneen suuria muutoksia juuri geenimuunneltun alalla. Ukrainassa oli hyvät pelot ja viljatuotteet olleet vuosisatoja muuttumattomina normaalia jalostustyötä tehden. Ukraina oli kaikeikin tärkeä USA:lle juuri suuren viljan tuotannon tähden ja Euroopan markkinoiden takia. Eurooppa ei ole kuitenkaan hyväksynyt geenimuunneltuja ja -muunneltuja tuotteita Euroopassa. Monsanto hallitsee 90 % maailman GMO-tuotteista.

Tavoite maailman ruokahuollon monopoli

Sitä pohtii, miksi Bayer on laittamassa omaa talouttaan vaaraan, sillä hinta on 4,5 kertaa yrityksen omat tulot verojen ja kirjanpidollisten toimien jälkeen. Bayer pyrkii monopoliin, antaa Monsantoille kauniimat

ulkoasut, mutta jatkaa sen toimintaa. Takana on tietysti myös tulevaisuuden ruokatalouksien hallitseminen. Ken hallitsee ruoan tuotantoa, hallitsee maailmaa.

Maatalousyritysten pörssi-luvut ovat kasvussa kovaa vauhtia, samoin on myös viljelymaan hinnanousu. Bayer ymmärtää sen ja tarjoaa "apuaan". Ongelmana voi olla, että kiinalaiset ostavat yritykset, jos kauppa menee pieleen jonkin ajan kuluttua. Silloin voi olla, että yhdysvaltalainen ja saksalainen ihmettelee, pitääkö ostaa siemenet Kiinasta? Vai onko Monsanto Troijan Hevonen: sisäkautta Eurooppaan?

Vaara maailman biologiselle moninaisuudelle

USA:n Ulkomaisten investointien komitea hyväksyi elokuun lopulla China Chemicalin Syngentan oston. Bayerin ja Monsanto hallitukset ovat jo hyväksyneet kaupan. Kauppa vaatii vielä kilpailuviranomaisten sekä Monsanto yhtiökokouksen hyväksynnän. Jos kauppa toteutuu, niin maailmassa on vain 4 suurta siementen jakajaa.

Mutta maailman biologiselle moninaisuudelle on Bayerin ja Monsanto kauppa vaarallinen ja loppujen lopuksi itse ihmiselle. Vaikka kumpikin yritys puhuu itsensä lämpimiksi, että he tekevät tuotteensa lisätäkseen maailman ruoan tuotantoa, niin se ei pidä paikkaansa. Se on ratkaistava aivan toisilla keinoilla.

Tähän asti ne eivät ole olleet kiinnostuneita laittamaan tunnuskiaan ruokatarvikkeisiin.

Esa Salomaa

Kuva: Heikki Männikkö

Suomalaiset viljelijät järjestivät 11.3.2016 suuren traktorimarssin Helsinkiin. He peräsivät rästissä olevien maataloustukien maksamista. Julisteissa todettiin, että "Jokainen päivä lopetetaan neljä tilaa" ja "Kotimainen ruoka tuo leivän moneen pöytään". Miten Bayer-Monsanto mahtaa suhtautua tähän viimeiseen vaatimukseen.

Myrkkyaasuja ja torjunta-aineita

Kun katsotaan näitä kahta suurta yritystä Bayer ja Monsanto, niin jäljet todella pelottavat, sillä molemmilla on kovin karkea menneisyys sotarikollisuudesta naisten hedelmällisyyden estämiseen. On turha

toivoa, että jäljelle jäänyt Bayer olisi äkisti muuttunut rehelleiseksi ja hyvää aikovaksi jättyrietykseksi, sillä voitto on vain sen tavoitteena samalla lailla kuin muidenkin alojen jättyrietyksillä.

Bayer aloitti uransa aspiriinin valmistamisella, kunnes tar-

hmisille. Yhtiö loi aspartaamin, joka on vieläkin käytössä oleva syöpää aiheuttava makeutusaine. Vietnamin sodan aikana Monsanto loi kasvimyrkyn Agent Orangen, jonka tarkoituksena oli saada viidakon puita pudottamaan lehtensä ja paljastamaan vietnamilaiset taistelijat.

Hyvinvoinnista kikyvaltioksi

Globaali kapitalismi on vienyt Suomelta edellytykset jatkaa pohjoismaisena hyvinvointivaltiona muovamalla siitä kilpailukykyvaltion. Näin kirjoittaa poliittisen historian professori Pauli Kettunen (HS 15.9.). Hän toteaa, että tavoitteena on luoda houkutteleva toimintaympäristö maailmanlaajuisesti liikkuville talouden toimijoille. Tässä puuhassa globalisaatio näyttöytyy luonnonvoiman kaltaisena asiana.

Professorin mukaan nykyisin katsotaan, että ihmisen heikkous, kilpailukykyyn puute, on hänen oma ominaisuutensa, eikä osa yhteiskunnan valtarakennetta. Aiemmin luokkayhteiskunnassa hyvinvointivaltion kulta-aikana sosiaalisesti alistetut, etenkin työväestö, saattoivat vedota siihen, että heillä oli keskeinen asema tuotantojärjestelmässä. Näin kiky-yhteiskunta ei ole luokkayhteiskunta, joten häviäjillä ei ole entisiä mahdollisuuksia ilmaista tyytymättömyyttään.

Itse asiassa professori osoittaa, että yhteiskuntaan kuuluvat vain pääomat omistavat kapitalistit ja heidän palkkaamansa mielettömiä jättipalkkoja saavat johtajat. Heihin kuuluu myös pieni joukko kapitalisteille nöyriä, hyvin koulutettuja ja siten hyvin toimeentulevia juoksupoikia. Viime

verotilaston mukaan palkkatuloissa suurituloisia oli 13,2 %. Siten keskimäärin 1 903 euroa kuukaudessa saaneet 86,8 % ovat pienipalkkaisia. Heidän joukossaan ovat myös Kettusen tarkoittamat häviäjät.

Lopullinen tilanne on vielä raadollisempi. Kaikkien tulojen perusteella, palkkatulojen jaon mukaan suurituloisten joukko supistuu (9 %) ja pienituloisten kasvaa (91 %). Myös tuloerot kasvavat.

lät ja ajat on tiedetty, että kapitalistinen yhteiskunta muodostuu kahdesta perusluokasta. Hallitsevan luokan muodostavat omistajakapitalistit ja heidän edustaan huolehtiva suurituloisten joukko. Toisena on täysin palkkatyöstä riippuvaisten työväenluokka. Se, kumpaan luokkaan kuuluu, riippuu ihmisen asemasta tuotannossa. Pääsääntö on, onko tuotannon omistaja vai palkkatyöläinen. Luokka-asema ei ole mielipidekysymys.

o o o

Professori Pauli Kettunen kirjoittaa, että kikyvaltiossa työväestö ei voi vedota keskeiseen asemaan tuotantojärjestelmässä. Siksi häviäjillä ei ole enää mitään mahdollisuuksia. Poliittisen historian professori on pudonnut karryiltä. Suomi on edelleen ja varsin vankasti luokkayhteiskunta. Kettunen ajattelee, että työväestöä ovat vain ne, jotka tallaavat tehtaiden lattioita tai rakennuksilla tellinkejä. Hänen on jostain syystä vaikea tun-

nustaa, että tehdas-, rakennus- jne. työläisiltä viedyn työn tilalle on syntynyt uudenlaisia ammatteja.

Kun professori sanoo, että häviäjät ovat menettäneet mahdollisuutensa vedota ja vaikuttaa, hän on tietyllä tavalla oikeassa. Mutta syy ei ole luokkayhteiskunnan kaotamisessa eikä tuotannossa. Kyse on aivan muusta eli siitä, että palkkatyöstä riippuvaiset työväenluokaiset valtamedian toimittajat, eduskuntapuolueiden ja ammattiyhdistysliikkeen johtajat ovat kuin yhdestä puusta veistettyjä kapitalisteille hyödyllisiä idiootteja. Siksi palkkatyöläiset ovat häviäjiä.

Viimeisen verotilaston mukaan viime vuonna palkkaa sai 2,8 miljoonaa henkeä, häviäjät mukaan lukien ilman pitkäaikais-työttömiä. Palkkaa saaneet tekivät töitä 3,7 miljardia tuntia, joten työn tuottavuus oli 104,72 euroa tunnissa. Se jakaantui kulutettuihin tavara- ja palvelusvarastojen uusimiseen 43,59, sosiaaliturvaan 7,51, julkisen talouden tuloihin 18,35 ja kapitalistien voittoihin 24,84 sekä työllään koko tuotantojärjestelmää pyörittävien palkkaan vaivaiseen 10,43 euroon!

o o o

Tässä joukossa on työläisiä tehdas- ja rakennustyöläisistä kaupoissa ja raskaissa sairaalatoissa ahertajiin sekä aina tietokoneruutuja näännyksiin saakka tuijottaviin nykyajan proletaareihin saakka. Normaalioloissa he tekisivät kes-

kimäärin 1765 tuntia, mutta nyt vain 1311 työtuntia vuodessa. Työn puute ikään ja sukupuoleen, koulutukseen ja ammattiin katsomatta on tulonjaon rinnalla yhteinen työväenluokan, palkkatyöläisten kurjistumisen syy.

Työn puute, työttömyys ei ole kapitalisteille mikään ongelma. Päinvastoin. Mitä enemmän on porukkaa työttöminä portin takana reservissä, sitä helpompi on polkea palkkoja ja työehtoja. Tässä palkkatyöläisten polkemisessä kapitalistit käyvät kansainvälistä kilpailua. Siksi palkkatyöläisten niskaan ja syyksi koko ajan lakkaamatta kaadetaan heikko kilpailukyky. Siinä puuhassa totuus on kevyttä tavaraa.

Kapitalistien itsensä kansantalouden kannalta olisi ratkaisu vapaakaupan aiheuttama tavaroiden kysynnän ja tarjonnan epäsuhte. Kapitalistisen järjestelmän aikana se ei kuitenkaan ole mahdollista, sillä pääomien omistuksen jatkuva keskittyminen on sen yksi ihmisestä riippumaton lainmukaisuus.

Ajoittain työllä elävien aidan toisella puolella ilmestyy korkeasti oppineita, joilla on jokin näkemys siitä miten maa makaa, mutta loppuun saakka rahheet eivät riitä. He eivät näe, että tuotannon liikkeelle paneva voima on työväenluokka. Palkkatyöläisillä on samantapainen ongelma. Itse kukin kuvittelee kuuluvansa aivan johonkin muu-

hun kuin työväenluokkaan. Erityisesti toimihenkilöt luulevat olevansa keskiluokkaa, alempaa tai ylempää. Siksi työväenluokka on erilaisina ryhminä hajallaan kuin varpusparvi. On harhaluulo, että ihminen voisi itse määritellä, mihin yhteiskunnalliseen luokkaan kuuluu. Pääsääntönä on, että jos olet kokonaan riippuvainen palkkatyöstä, olet osa työväenluokkaa – halusit tai et!

länikuinen keskiluokkahoke ma jakaa palkkatyöläiset mukaparempiin toimihenkilöihin ja mukahuonompiin työläisiin. Nykykaika on muuttanut toimihenkilöt lisää-voivat työväenluokkaan avustajiksi. Se näkyy myös toimeentulossa. Työläisten enemmistö ansaitsee paremmin kuin toimihenkilöiden enemmistö, joka vastoin omaa etuaan ei sitä tunnusta.

Kiky-yhteiskunta on entistä rajummin jakaantunut luokkayhteiskunta, jossa kapitalistien tulot ovat kasvaneet ja palkkatyöläisten supistuneet. Häviäjillä on yhä vähemmän mahdollisuuksia. Siksi meidän itse kunkin on havahduttava huomaamaan, että tänään olemme kapitalisteille vapaata riistaa. Ajanoloon palkkatyöläisillä, sinulla ja minulla, ei ole muuta mahdollisuutta kuin kasvaa riisteytystä luokasta luokaksi itseämme varten. Olosuhteet ovat jo kypsät.

Kai Kontturi

Sairas ei kaipaa valinnan mahdollisuuksia, vaan hoitoa

100 kuntaa ja muita satuja

"Kuntia on satakunta, kun hallitus lopettaa", lupasi pääministeri Jyrki Katainen vuonna 2011 Talouselämän jutussa. Haastattelussa esiintyi horjumaton, päättäväisyttä uhkuva pääministeri, joka vähät välitti kuntakentiltä kantautuneesta nuri-nasta. "Totesimme Jutta Urpilaisen kanssa yhdessä, että tää me viedään maaliin".

Kokoomus oli nostanut kuntauudistuksen "ehdottomasti tärkeimmäksi rakenneuudistukseksi", jossa "hallituksen oli pakko onnistua". Sosiaali- ja terveystoimi haluttiin asettaa muutaman ison kunnan kunnan leveille harteille. Järki on uusiutuva luonnonvara ja kuntauudistus mahdollisine pakoliitospykälineen päätyi Ö-mappiin ja uudistuksen isoäiti, Henna Virkkunen poliittisten norsujen hautausmaalle Brysseliin. Sieltä löytyy myös Katainen. Urpilainen hukasi valtionvarainministerin salkun, mustan auton ja puoluetoimiston avaimet. Stubbin hallitus sössi erva-alueisiin perustuvan sote-uudistuksen terveen järjen ja perustuslain vastaisena.

Aluepolitiikka jyräsi soten

Kataisen hallitus aloitti suuren kunta- ja sote-uudistuksen kuntakylki edellä. Muutama vastuuministeri kaatui ja lopulta kaatui kiehuva sote-kattilakin, mutta hallitus pysyi horjuen pystyssä. Juha Sipilän hallitus päätti edetä omassa sote-yrityksessään maakuntakylki edellä. Puolen vuoden väännön jälkeen SSS-hallitus ajautui kaatumisen partaalle. Hallituskriisi johtui siitä, että keskusta liitti viime vaiheessa aluehallintouudistuksen soteen, kokoomus halusi 5-12 alueen mallia.

Sipilä lupasi kriisin alettua marssia seuraavana aamuna presidentin pakeille esittämään hallituksen eronpyynnön. Yön pimeinä tunteina kokoomus suostui Sipilän maakuntamalliin ja sai hyvitykseksi haluamansa takeet palvelujen vaihtoehtojen kasvattamisesta eli yksityistämisen aloittamisesta.

Sovittiin "raha seuraa asiakasta"-mallista. Teorian mukaan kilpailu kiinteillä hinnoilla nostaa laatua. Käytännössä hallintohimmelmät pikemminkin lisääntyvät kuin vähenevät. Seuraavina päivinä mietittiin, mistä olikaan sovittu. Minne raha seuraa potilasta?

Sipilä ajoi maakuntamallinsa taitavasti läpi soten varjolla. Sen läpimenon varmistamiseksi kannatti uhata hallituksen hajottamisella. Vuoden päivät on soudettu ja huovattu, sote-soppaa kiehutettu ja hämmennetty. Sote aluiden määrää on lisätty ja vähennetty ja lisätty. Ensimmäinen oli 18, sitten 15 sote-alueita, jolloin kolme maakuntaa olisi joutunut ostamaan palvelut naapureilta. Sitten päätettiin, että kaikki 18 maakuntaa eli itsehallintoaluetta saisi oman sote-alueen. Valtion ja sote-alueen väliin tulee vielä yksi porras - viisi yhteistoiminta-alueita. Tosin sote-huollon järjestäminen ei tulisi olemaan kaikissa maakunnissa samanlaista. Esimerkiksi päivystys-sairaaloita olisi 12 ja sote-alueiden väliin tulisi yhteistoimintaa ainakin yliopistollisten keskussairaaloiden

SOS-JOUKKION SOTE-UUDISTUS ON PYSÄYTETTÄVÄ!

Sipilän hallitus on ajautunut kauaksi sote-uudistuksen alkuperäisestä tavoitteesta. Kokoomus keskittyy ajamaan terveysalan suuryritysten asiaa. Keskusta sen sijaan on keskittynyt pääosin maakuntauudistukseen ja täysin uuden hallintotason luomiseen. Ihminen on unohtunut. Sote-uudistuksen tarkoitus on terveyserojen kaventaminen. Sote-uudistuksen tavoite on kustannusten kasvun hillitseminen. Tärkeää on kustannusten, laadun ja saavutettavuuden hallinta. Kansalaisille piti turvata riittävät ja oikea-aikaiset sote-palvelut ja erityisesti lääkäriin pääsy asuinpaikasta ja varallisuudesta riippumatta. Tavoitteena oli syntyneiden hyvinvointierojen kaventaminen. Hoitoketjuja piti tiivistää ja ennaltaehkäiseviä toimia vahvistaa.

SOS-hallituksen tavoitteena on tuottaa aidon markkinaliberalismin hengessä iso tulonsiirto ylikansallisille terveyspalvelujen tuottajille. Tähän tähtäävät myös palkkaleikkausten korvikkeeksi tarjotut verojen alennukset. Valtiolla ei halutakaan tuloja palvelujen ylläpitoon. Tämä tie on vaarallinen. Meidän terveydenhoitojärjestelmämme on nyt uhattuna. Se halutaan lakkauttaa. Näin myös tapahtuu, elleimme ryhdy toimenpiteisiin. SOS-joukon sote-uudistus on pysäytettävä.

osalta.

Esityksen mukaan sosiaali- ja terveystoimi siirtyisi kokonaisuudessaan itsehallintoalueen kontolle. Useille kunnille ei tulisi minkäänään edustusta uuteen "ihaa-" (ih-alue) eli sote-valtuustoon. Kuntien sote-toimen henkilöstö ja rakennukset siirtyisivät ihaa-alueille. Kataisen hallituksen aloittaessa kuntauudistusta luonnehdittiin hallintohimmelmien purkamiseksi.

Askelmerkit lumen alla

Suunnistusta harrastava sote-uudistuksen vastuuministeri Juha Rehula totesi elokuussa vuosi sitten, että sote-uudistuksen askelmerkit on asetettu. Rehula uskoi lujasti, että viime vaalikaudella kaatunut hanke valmistuu ja järjestämisalaksi on valmis 2 vuoden kuluttua. Nyt pitäisi saada askelmerkit kohdalleen, ponnistus lankulle ja hyppy lähtemään oikeaan suuntaan. Oikealla suunnalla Rehula tarkoitti mm. perustuslaillisten karikoiden välttämistä. Viime vaalikaudella uudistus kaatui mm. perustuslaillisiin ongelmiin. Vuoden mittaan säät ovat vaihdelleet ja hypypysyntä vaihdettu useasti, joten askel ei ole lankulle osunut. Hiekkakasaan saakka ei ole hallituksen hyppy kantanut ja joukkueen persuloikkija Hanna Mäntylä on vaihtunut Pirkko Mattilaan.

Valinnanvapauden varjolla aiotaan suurta puhallusta

Yksityisille palveluntuottajille tulisi jopa velvoitteilla taattu siivu markkinoista. Maakuntamallissa ongelmia riittää selvitettäväksi. Yksi keskeisin on siinä, että maakunta on sekä sote-palvelujen järjestäjä että

tuottaja. Muodostettavien julkisten yhtiöiden olisi oltava tasaveroisessa kilpailuasemassa yksityisiin nähden. Tämä edellyttää kaikkien kilpailutukseen osallistuvien palveluntuottajien yhtiöittämistä. Kun Paavo Lipposen hallitus 1990-luvun lopulla avasi Kela-korvaukset yksityiselle voittoon tavoittelevalle terveysliiketoiminnalle, alkoi maassamme julkisten terveyspalveluiden rappeutuminen.

Julkisessa ja yksityisessä terveydenhuollossa on yksi perustavanlaatuinen ero. Julkisen terveydenhuollon tärkein tehtävä on parantaa kansanterveyttä. Yksityisen terveydenhuollon tärkein tehtävä on tuottaa voittoa. Suomalaisilla on täysi oikeus vaatia, että arvioivat käytetään terveyden parantamiseen eikä yritysten tulokseen. Sote-uudistuksen piti parantaa palveluita, ei leikata niitä.

"Sote-palveluissa alka- massa ryöstökapitalismin aika"

Helsingin yliopiston sosiaalipoliittikan professori Heikki Hiilamon mukaan sote-uudistuksesta on tulossa julkisten palveluiden hallitsematon yksityistämiprojekti. Hiilamo vertaa sote-uudistusta 1990-luvun Venäjän ryöstökapitalismiin. Yhteisesti omistetut varat yksityistettiin oligarkkien käsiin. Maakunnassa toimii terveyskeskuksia, jotka arvioivat asiakkaiden palvelutarpeita. Merkittävä osa sote-rahoitusta kulkisi näiden keskusten kautta. Hiilamon mukaan tulisi sote-tuotannon uusia valtakeskuksia.

"Siinä missä Venäjällä pelät-

tiin kommunistien paluuta, Suomessa halutaan estää vanhan sote-vallan valuminen takaisin kunnille kieltämällä niiltä kokonaan sote-palveluiden tuottaminen. Kunnat eivät voi siis perustaa terveys- ja hv-keskuksia. Hallitus on linjannut myös, että maakuntien kaikki markkinoilla tapahtuva toiminta on yhtiöitettävä. Tämä koskee suurinta osaa sote-palveluista. Nämä linjaukset supistavat merkittävästi julkista palvelutuotantoa. Yhdessä ne muodostavat sote-palveluiden shokkidoktriinin", Hiilamo kirjoittaa Naomi Kleinin vuonna 2007 ilmestyneeseen kirjaan "Tuhokapitalismin nousu" viitaten.

"Kuka vetelee poliittisten sätäkynukkeiden naruista?"

Sote-uudistuksen kaoottinen nykytila saa professorit tuskanhuutoihin. Yleisradio haastatteli 29.5.16 sote-uudistusta pitkään seuranneita professoreita. Pari sitaattia: Emeritusprofessori Martti Kekomäki: "Kuka vetelee poliittisten sätäkynukkeiden naruista? Sote-valmistelussa on unohdettu hall.oj. sovittu ja oheisessa kuvassa esitetty marssijärjestys. Ensiksi tarkoitus oli tehdä julkisten sote-palveluiden integraatio ja rakenneuudistus, sitten siirtyä yksikanavaisen rahoituksen pohdintaan. Valinnanvapauden ja tuotannon monopuolistaminen oli vasta kolmas vaihe. Nyt ykkösasiaksi on noussut valinnanvapaus. Miksi hallitusohjelma on käännetty nurin narin?"

Pitäisi palata takaisin hallitusohjelman mukaiseen käsitteilyjärjestykseen. Miten voidaan

hallita ylikysyntä ja kokonaiskustannusten kehitys. Hallitus puhuu kustannusten hillinnästä, mutta nyt tiedossa olevat esitykset eivät näytä vievän siihen suuntaan. Esim. jos palvelun tuottajille maksetaan keskivertopotilaan verran, miten huolehditaan siitä, että terveyskeskustyöt eivät houkuttele vain helppoja potilaita asiakkaakseen ja siirrä monisairaita erikoissairaanhoidon? Erikoissairaanhoidon puoleen jätetty suurin osa julkisen puolen hoidettavaksi."

"Palvelut heikkenevät ja kustannukset kasvavat"

Professori Jussi Huttunen: Sote-uudistuksessa ollaan osin aikapulasta ja osin poliittisista kompromisseista johtuen ajautumassa ratkaisuihin, jotka heikentävät palveluja ja lisäävät merkittävästi järjestelmän kustannuksia. Eihän näin pitänyt käydä.

Ongelmana on syksyllä mukaan otettu monituottaja- ja valinnanvapausmalli, joka väärin toteutettuna pirstoo järjestelmän, vaikeuttaa yhteistoimintaa, hidastaa peruspalvelujen kehittämistä ja lisää järjestelmän kustannuksia. Kaaoksen välttämiseksi hallituksen tulisi ottaa nopeasti askeleita taaksepäin ja valmistella uudistus kunnolla.

Isot organisaatiot eivät ole tuoneet kustannustehokkuutta

Sosiaalityön professori Aila-Leena Matthes: "Aikaisä, markkinoistamisen vaikutukset tutkittava.

Markkinoistaminen vie sote-uudistusta väärään suuntaan. Eurooppalaiset kokemukset opettavat, että isojen sote-yksiköiden markkinoistaminen ja isot organisaatiot eivät ole toimineet, eivätkä ne ole tuoneet kustannustehokkuutta.

Nyt olisi tutkittava, mitä hallituksen markkinoistamispäätökset käytännössä tarkoittavat. Tutkimusten mukaan eriarvoisuus kasvaa ja kustannukset nousevat. On suuri uhka, että näin tapahtuu myös Suomessa. On myös todennäköistä, että suuret monikansalliset terveysyritykset tulevat ja valtaavat markkinat. Ei pidä tehdä, jos ei tiedä, mitä tekee."

Sote olisi suurin vallan keskitys yli 150 vuoteen

Vuonna 1865 annettiin asetus kunnallisesta itsehallinnosta maaseudulla. Sen jälkeen kunnallista itsehallintoa on kehitetty autonomian ja itsenäisyyden vuosina. Jos Sipilän hallituksen haikailema "maakuntauudistus" tulisi voimaan, se lopettaisi alueellisen itsehallinnon. Kunnista muodostui pikkuhiljaa kotiseutuyhdistyksiä. Maakunnat eivät olisi tosiasiassa itsehallintoalueita vaan valtiovaltan aluehallinnon yksiköitä - niitä tulisi nimittää lääneiksi. Maa-lisliitto-keskusta on vuosikymmeniä taistellut maakuntaitsehallinnon puolesta, mutta Sipilän sote-läänitys torppaisi itsehallinnon mahdollisuuden täysin.

SOS-joukkion sote-uudistus on pysäytettävä!

Juhani Tanski
Kuopio

”Terveys- ja hoivayhtiöt” eivät pyri tervehdyttämään potilaitaan, asukkaitaan tai ”asiakkaitaan”, sillä muutoin niiden ”asiakkaat” loppuisivat. Samoin lääketehaiden tuotteiden tarkoituksena ei ole sairaiden parantaminen, jotta tuotanto ei vähenisi. Suurimpien 20 ”terveysyhtiön” liikevaihto oli 2007 yhteensä 730 miljoonaa € ja 2015 yhteensä 2151 miljoonaa € eli kolminkertaistunut. ”Terveys- ja hoivayhtiöt” ovat lainausmerkeissä, koska niiden tarkoituksena on kerätä mahdollisimman suuret voitot pitkällä tähtäimellä eikä parantaa tai hoitaa.

Kuva: Seppo Korhonen

Neljä ”terveysyhtiötä” teki 2015 pientä liiketappiota, eikä yksikään suuri yhtiö kerännyt isoja liikevoittoja. Tämä johtuu siitä, että yritykset ovat nopeasti levittäytyneet uusiin palveluihin ja uusille paikkakunnille, koska omistajat odottavat yhtiöiltä kiivasta kasvua ja lujaa kilpailuasemaa sote-uudistukseen 2019. Ne ostavat yrityksiä ja perustavat uusia omia yksiköitä.

Suurimmat ”terveysyhtiöt”

Viisi suurinta ”terveysyhtiötä” olivat Attendo, Mehiläinen, Terveystalo, Pihlajalinna ja PlusTerveys osuudella 72 prosenttia koko liikevaihdosta. Eniten kasvoivat Mehiläinen, Pihlajalinna, Coronaria Hoivaketju ja OP-ryhmän Pohjola Sairaala. Niiden omistajat ovat kasvunhimoisia, jotta osingot pullistuisivat. Henkilökuntaa 20 suurimmalla yhtiöllä oli 2015

yhteensä 21400 ja noin 2000 enemmän kuin 2014.

Suuret yhtiöt ovat yleensä siirtyneet ulkomaiseen omistukseen. Lääkäreitä houkuteltiin töihin lupaamalla auttaa ”verosuunnittelussa”. Se tarkoitti pientä palkkaa, mutta suuria pääomatuloja. Osakaslainoille on maksettu korkeata korkoa veroparatiiseihin. Yritykset sijoittivat voittojaan veroparatiiseihin samoin kuin suurituloiset työntekijät. Luultavasti veronkierto jatkuu.

Kela-korvaukset

Muutaman ison lääkärikeskuksen työterveyspalvelujen liikevaihdosta jopa kolmasosa tulee Kela-korvauksista. Ne lihottavat jättipottina ”terveysyhtiöitä”. Työterveyshuoltoon kuuluvat ihmiset saavat ohituskais-

”Terveys- ja hoivayhtiöt”

tan avoterveydenhuoltoon.

Sairaanhoitovakuutuksen kautta tuettiin 2011-2014 yksityisten terveydenhuoltopalveluiden käyttöä yli 250 miljoonalla eurolla vuosittain. ”Terveisyhtiöt” ovat ostaneet ja ostavat edelleen joka puolelta Suomea pieniä alan yrityksiä.

”Hoivayhtiöt”

Mehiläinen hoivapalvelu on Suomen suurin ”hoivayhtiö”. Seuraavana on Attendo Hoiva, joka rakentaa runsaasti uusia hoivakoteja. Sitten ovat Espero Care, Mobility Finland ja Mi-Hoiva. Päiväkotiyhtiö Touhula Varhaiskasvatus on ripeä kasvaja. Sen liikevaihto kasvoi 2015 peräti 138 % 39 miljoonaa euroon. Tänä vuonna liikevaihtoa kertynee 70 miljoonaa € ja 2017 yli sata miljoonaa.

”Hoivayhtiöiden” yhteenlaskettu liikevaihto 2010 oli 522 miljoonaa €, kun se 2015 oli jo 1169 miljoonaa. Henkilöstöä suurimmilla ”hoivayhtiöillä” 2015 oli 18600. Yritykset kasvavat perustamalla kymmenittäin uusia hoivakoteja vuodessa ja jatkavat yrityskauppoja. Ne ostavat mielellään pieniä ”hoivayhtiöitä”, joilla on jo vireillä uusia rakennushankkeita. Suomessa on tuhansia pieniä ”hoivayhtiöitä”. Alan isot yrityskaupat läpi käynyt Kilpailu- ja kuluttajavirasto ei ole asettanut yrityskaupoille ehtoja.

Hoivakoteja rakennetaan

Suomeen on rakenteilla toista sataa uutta hoivataloa. Kuntien laitoshoidon loppumassa, muistisairaiden määrä kasvaa, viranomaisien ja asukkaiden vaatimukset kiristyvät.

Yrittäjien mielestä vanhusten lisäksi hoivakoteja tarvitsevat esimerkiksi huostaanotetut lapset, kehitysvammaiset sekä mielenterveys- ja päihdekuntoutajat. Arvioidaan 2030 mennessä tarvittavan pari tuhatta uutta hoivakotia. Ollaanko siirtymässä yksityiseen laitoshuoltoon?

”Hoivakodit” ovat tilastoniemeltään asumispalveluja. Kunnat hoitavat puolet palveluista ja yksityiset toisen puolen. Yksityisten osuus näyttää kasvavan. Hoivabuumista ansaitsevat ”hoivayritykset”, pääomasijoittajat, säätö- ja kiinteistösiijoittajat. Yritykset tuottavat palvelut aluksi halvalla, mutta usein huonosti ja nostavat myöhemmin hintojaan.

Sote-uudistuksen mukaan kuntien tulisi yhtiöittää alan palvelut. Jos tämä toteutuu, niin kuntien palvelut tulevat entistä helpommin muutettaviksi yksityisiksi palveluiksi. Siksi kuntien pitää antaa jatkossakin tuottaa sote-palveluita yhtiöittämättä esimerkiksi terveyssema-

Kuntien osaamattomuus

”Hoivayritysten” myyjät kiertävät kunnissa. He tapaavat ensin kunnanjohtajan ja myöhemmin muita kunnan edustajia. Ripeistä rakennushankkeista on etua. Myyjä pyrkii menemään kuntaan ennen kilpailijoita. ”Hoivayritykset” ovat keränneet tilastoja, joita kunnilla ei ole. Kunnat eivät osaa käyttää väestötilastoja eikä kunnilla ole valtakunnallisia vertailuja. Suomen Kuntaliitolta olisi paljon selvitystyötä tehtävää

nä osaamattomille kunnille.

Suomen perusterveydenhuolto on selvästi muita Pohjoismaita epätasa-arvoisempi työterveyspalvelujen vuoksi. Muissa Pohjoismaissa on järjestelmä, jossa kaikki on samassa vakuutuksessa saman järjestelmän piirissä, eli ei ole eroa työmarkkina-aseman suhteen siinä, missä lääkärissä voi käydä. Yksityisiä lääkärinpalveluita tai joitain lääkärinpalveluita, jotka eivät kuulu tähän järjestelmään, käyttävät tekevät sen kokonaan omalla rahallaan eli verorahoja ei ole mukana.

Tulee parantaa terveyskeskustoiminnan tai kunnallisten tai sote-alueiden tuotantoalueiden tuottaman avoterveydenhuollon tilannetta (määrää ja laatua) siten, että tällainen työterveyspalveluiden ohituskaista jää tarpeettomaksi. Pitää nostaa palvelutasoa julkisella puolella eli valtion rahoitusta kunnille tulee lisätä.

Voiton tavoittelua

Kaikkien yritysten omistajat ovat kasvunhimoisia. Yritykset ovat levittäytyneet uusiin palveluihin ja uusille paikkakunnille. Ne jatkavat yritystoimintaa ja omien yksiköiden perustamista. Rahanhimoiset omistajat hakevat yhtiöiltä ennen muuta kasvua ja vahvaa kilpailuasemaa vuoden 2019 sote-uudistukseen. Jättivoittoja tavoittelevat yritykset valmistautuvat suureen yksityistämisen hyökyaaloon.

Hannu Kautto

Lähteet: Talouselämä, Yle TV1 MOT ja verkko.

Jokaisella on oikeus hyvään ja arvokkaaseen vanhuuteen

Suuret ikäluokat muodostuivat Suomessa muutaman vuoden ajan II maailmansodan jälkeen. Maassamme vallinnut korkea syntyvyys kesti hieman yli viisi vuotta – vuoden 1945 alusta vuoden 1950 loppuun. Tuona ajanjaksona Suomessa syntyi vuosittain 90 000–100 000 lasta. Näin ollen suuriin ikäluokkiin kuului parhaimmillaan noin puoli miljoonaa ihmistä. Noina jälleerakennuksen vuosina maamme oli vielä maatalousvaltainen maa. Neuvostoliitolle maksettavien sotakorvausten myötä 1945–1956 Suomi teollistui ja kaupungistui. Myöhempiä korkeahkon syntyvyyden lyhempiä aikakausia on toistunut 1960-luvulla, 1980-luvun loppupuolella ja 2000-luvun keskivaiheilla.

2000-luvulle tultaessa yksi kansantalouden suurimpia huolenaiheita oli suurten ikäluokkien lähestyvä eläkeikä. Nämä ikäluokat olivat selvästi nuorempia ikäluokkia suurempia. Tämän pelättiin heikentävän väestöllistä huoltosuhdetta. Huoltosuhde tarkoittaa yleisesti tilastoidun työvoiman ulkopuolella olevien henkilöiden lukumäärää suhteessa varsinaisen työvoiman määrään.

Syntykö työpaikkoja?

Suurten uurastajaiäluokkien eläköityessä v. 2008 alkaen todettiin, että nyt Suomessa vapautuu paljon työpaikkoja nuoremmille sukupolville ja samalla myös tarvitaan lisää hoitoalan työntekijöitä hoitamaan suurten ikäluokkien jäseniä. Tuolloin varoiteltiin jopa työvoimapulasta. Pysyvä pitkäikäistyttömyys ei kuitenkaan ole kadonnut maastamme. Nuorisotyöttömyys ja yhteiskunnasta syrjäyttäminen ovat vain lisääntyneet. Eläkeikä nousee.

Suuresta ikäluokasta suurin osa syntyi vähätuloisiin perhei-

siin maaseudulle. Osa heistä joutui muuttamaan 1960-luvulla tapahtuneen rakennemuutoksen myötä maaseudulta kotimaan kaupunkien tehtäisiin ja erilaisiin palvelualan tehtäviin. Osa väestöstä siirtyi vanhempiensa matkassa siirtolaisiksi Ruotsiin. Suurin osa suuresta ikäluokasta pysyi koko työikänsä pienipalkkaisina suoritusportaan työntekijöinä. He antoivat valtavan työpanoksen suomalaisen hyvinvointiyhteiskunnan rakentamisessa.

Pienet eläkkeet

Eläköidyttyään suurin osa niistä, jotka selvisivät hengissä eläkeikänsä, jäivät pienituloisiksi eläkeläisiksi. Valtaosalla heiltä, jotka kustansivat työpanoksellaan perusturvajärjestelmän ylläpitämisen ja suuryhtiöiden menestymisen Suomessa, karsietaan eläkeikänsä palkinnoksi aherruksesta perusturva sekä kavennaan heidän hyvinvointiaan. Useat heistä viettävät elämänsä viimeiset päivät yksinäisyydessä hoitolaitoksissa ja palvelutaloissa.

Vapautuneet työpaikat eivät

ole täyttyneet, koska niitä ei ole koskaan täytetty. Päinvastoin valtio, kunnat ja yksityinen sektori ovat saneeranneet yhteistuumin voimakkaasti työntekijöidensä määrää koko 2000-luvun ajan. Suurten ikäluokkien poistuessa tulevina vuosina yhteiskuntamme muonavahvuudesta todetaan, että nyt tarvitaan entistä vähemmän hoitoalan työntekijöitä. Heidän työvoimansa vähentyy vielä entisestään, kun osa hoitoalan tehtävistä korvataan robotiikalla. Mitä ja keitä varten suomalainen yhteiskunta on olemassa?

Hurskaita lupauksia

Keskustan vaaliohjelmassa luvattiin, että ”jokaisella on oikeus hyvään ja arvokkaaseen vanhuuteen. Siihen kuuluu itsemääräämisoikeus, osallisuus ja turvallisuus. Jokaisen ikäihmisen on saatava tukea ja palveluita tarpeidensa mukaan.” Kokoomus lupasi tukea ikäihmisten terveyttä ja itsenäistä toimintakykyä hyvinvointia ja terveyttä edistävillä palveluilla. Puolueen mukaan ikäihmisten itsenäinen asuminen mahdollistetaan erilaisin asumismuodoin ja kehitetään kotiin vietäviä palveluja. Perussuomalaiset puolestaan lupasivat eduskuntavaaliohjelmassaan, että suomalaisista on huolehdittava: ”Mielivaltaiset leikkaukset on lopputtava ja 90-luvun laman virheitä ei tule enää toistaa.”

Oikeistohallituksen vähentäessä vanhusten hoidon määrärahoja ja resursseja arvokas vanhuus luisuu yhä kauemmaksi käsis-

tämme. 2010-luvun Suomi ei opeta enää uusia sukupolviaan kunnioittamaan vanhempia ihmisiä. Päinvastoin se kehottaa hylkäämään ja unohtamaan heidät. Ihmiselämästä on tullut tuotteistettu jakso, jonka keston aikana yksilön on huolehdittava itse oman myynti- ja ostohintansa vakaudesta. Kun hän ei enää kykene siihen, hänet syrjäy-

tään yhteiskunnasta ja hänet unohtetaan omaan kotiinsa tai hänet jälleen sijoitetaan johonkin vanhusten koontipaikkaan.

Meillä jokaisella on oikeus hyvään ja arvokkaaseen vanhuuteen!

Matti Laitinen
14.9.2016

Ihmiset ahdistuvat sote-keskustelusta

Kansalaisilla on todella huoli tulevasta sote-uudistuksesta, joka on tuonut monelle turvattomuuden tunnetta ja varsinkin synnyttävälle äideille. Ongelmalliseksi tässä tulevat haja-asutusalueet, joissa tälläkin hetkellä on pitkät matkat ja jotka ovat olleet haasteellisia ambulansseille tilanteissa, joissa on tarvittu kiireistä avun toimittamista.

Nyt kysynkin onko Sipilän porvarihallitukselle tullut tärkeämmäksi runnoa tavalla tai toisella läpi sote-uudistus välittämättä siitä, miten se jakaa kansalaiset eriarvoiseen asemaan asuinpaikan johdosta ja heikentää huomattavasti heidän terveydenhuollon palveluja.

Hallituksen suunnitelmassa on myös yhtiöittää julkinen terveydenhuolto ja avata yksityisille terveydentaloille mahdollisuus päästä rahastamaan yhteiskunnan varoja. Se tuo tulevaisuudessa ongelmia siksi, että päättäjillä ei ole mahdollisuutta palveluja tuottavien yhtiöiden seurantaan, koska ne ovat osake-yhtiöläin mukaisesti toimivia. Siksi päättäjille on mahdollista vain kilpailuttaa palvelut.

Kokoomus voi ollakin tyytyväinen sen johdosta, että se on saanut toteuttaa liberaalisen markkinatalouden oppien mukaisesti sote-uudistusta nykyisessä keskusta-johtoisessa hallituksessa, jossa perussuomalaiset ovat olleet kumileimasimina hyväksymässä kokoomuslaista politiikkaa.

Olisiko hallitukselle liian nöyryyttävää kuunnella sote-kysymyksissä maakuntien ihmisiä ja ammattilaisia, että saataisiin mahdollisimman hyvä julkinen terveydenhuolto, jossa palvelujen tuottaminen olisi tasa-arvoista ja otettaisiin huomioon ihminen ja hänen tarpeensa.

Abdullah Tammi

Asumistuki vääristää asuntomarkkinoita

Meneillään oleva maalta kaupunkiin muutto on aiheuttanut tilanteen, jonka johdosta Suomessa lasketaan olevan noin miljoona asuntoa väärissä paikoissa. Suomessa maksettiin asumistukia vuonna 2015 noin 1,7 miljardia euroa. Tuen saajia oli tuolloin 820 000 henkilöä. Tämä merkitsee, että yli puolet kaikista vuokra-asukkaista tarvitsee rahallista tukea selviytyäkseen asumisesta aiheutuvi-
sta kustannuksista. Kokonaisuudessaan tuen määrä nousi edellisestä vuodesta 14 prosenttia, mutta suurin yksittäinen erä eli yleinen asumistukisumma nousi noin 24 prosenttia. Kelan asumistukimenot ovat kasvaneet kuusi vuotta peräkkäin. Asumistukimenot olivat viime vuonna 33 % suuremmat kuin vuonna 2008.

Asumistuki suora tulonsiirto asuntosiirtajille

Asumiskustannusten voimakas nousu viime aikoina ja työelämään liittyvät muutokset – pitkäaikaistyöttömyys, osa-aikatyön yleistyminen, pätkätyöt – ovat johtaneet siihen, että asumistuen laissa määritelty maksimikaan ei riitä kattamaan ruokakuntien käytettävissä olevien tulojen kuukausittaista asumiskulujen osuutta. Tällöin ruokakunta on sen viimeisen vaihtoehdon eli toimeentulotuen varassa. Asumistuen maksaa Kela, ja toimeentulotuen maksaa kunta vielä tämän vuoden loppuun, jolloin nämä molemmat tuet siirtyvät Kelan hoidettaviksi. Julkisista varoista eli verorahoista ne kuitenkin molemmat maksetaan. Tämä on suora tulonsiirto veronmaksajilta asuntosiirtajille.

Suomen vuokra-asuntomarkkinoille ovat tulleet viime aikoina myös kansainväliset sijoittajat, jotka hankkivat omistukseensa kokonaisia kerrostaloja. Tämä ahneuden ohjaama raha kiertää jatkuvasti maailmaa ja hakeutuu aina sinne, missä tuottoa on nopeimmin ja helpoimmin saatavissa. Suomen asuntomarkkinat ovatkin houkutteleva kohde, kun valtio takaa tasaisen, varman ja hyvän tuoton asumistuen muodossa.

Avoimet työpaikat sijaitsevat korkeiden asumismenojen läheisyydessä

Suomen elinkeinoelämä tuntuu

kaipaavan jatkuvasti lisää työntekijöitä ruuhka-Suomen matalapalkka-aloille. Median uutisoidessa koko ajan korkeana pysyvistä työttömyydestä, niin samalla ihmetellään suhteellisen suurta määrää avoimia työpaikkoja ja sitä, miksi nämä eivät "kohtaa". Avoimet työpaikat ovat nyt kuitenkin alueilla, joissa asumisen kustannukset ovat niin korkeat, ettei palvelualan matalapalkkainen pätkätyöläinen pysty palkallaan elämään saati maksamaan suhteellisen korkeita asumiskustannuksia. Näin sekä asumistuki, että toimeentulotuki ovat tavallaan suorita tulonsiirtoja suomalaisille palvelutyöntantajille ja myös osin kansainvälisille asuntosiirtajille.

Asunnoilla haetaan nopeita voittoja

Asuntokurjuus on kärjistynyt eri-

tyisesti pääkaupunkiseudulla, jossa on kymmenien tuhansien asuntojen vaje. Puute on nimenomaan niin sanotuista kohtuuhintaisista vuokra-asunnoista. Tuohon kohtuuhintaan päästään käytännössä vain valtion eli Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskuksen (ARA) tuella rakennetussa asuntotuotannossa. Tässä tulee se koko ruuhka-Suomea piinaava ongelma, kun yksityiset rakennusyhtiöt eivät suostu enää rakentamaan ARA:n tuella asuntoja tukeen liittyvien sitoumusten vuoksi. Siellä halutaan vain nopeita voittoja ja esimerkiksi 40 vuoden sitoutuminen kohtuuhintaan vuokran tasossa on tänä kvarttaalikapitalismin aikana aivan liian pitkä aika.

Julkinen sektori rakentaa liian vähän kohtuuhintaisia asuntoja

Asuntoministeri Kimmo Tiilikainen (kesk.) vetäytyi vastuustaan äskettäisessä Ylen A-studion haastattelussa perustelemalla hallituksen toimittomuutta asuntojen uustuotannossa joko tarkoituksellisesti asiaa vääristellen tai tietämättömyyttään. Ministeri nimittäin väitti, että "...koska hallituksella ei ole sitä rakennusyhtiötä, ei se voi alkaa itse rakentamaan asuntoja...". Ministerin väittämän mukaan valtiolta voi vain pyrkiä luomaan mahdollisimman

houkuttelevia edellytyksiä rakennusyhtiöille asuntotuotannon vilkastuttamiseksi. Suomen hallituksella kuitenkin on oma rakennusyhtiö, A-Kruunu Oy, mutta se rakentaa tarpeeseen nähden vain minimaalisen määrän uutta asuntorakennuskantaa.

Varsinkin vapaarahoitteisten asuntojen vuokrat ovat seuranneet asumistuen maksimin tasoa hämmästyttävän tiiviisti viime aikoina. Koska suuret valtakunnalliset, niin sanotut yleishyödylliset vuokra-asuntorakentajat – VVO ja SATO – ovat siirtyneet tuottamaan pelkästään kovan rahan vuokra-asuntoja, on valtion tukema, säännelty ja ainakin jossakin määrin kohtuuhintainen asuntotuotanto käytännössä lähes pelkästään kuntien omien vuokra-asuntoyhtiöiden varassa. Lisäksi kunnilla on monopoli alueensa maankäytön suunnit-

telussa, siis kaavoituksessa.

Kohtuuhintainen asuntotuotanto kuntapäätäjien vallassa

Valtion ja pääkaupunkiseudun kuntien tekemät maankäyttöä, liikennettä ja asumista koordinoivat sopimukset – niin sanotut MAL-sopimukset – olisi saatava molempia sopijaosapuolia velvoittavaan muotoon, jolloin esimerkiksi kaavoitukseen liittyvät ongelmat eivät enää kävisi tekosyyksi olla rakentamatta julkisen sektorin toimesta riittävästi uutta asuntokantaa.

Kevään kunnallisvaalien lähestyessä, on kuntalaisilla nyt mahdollisuus tentata ehdokkaita tässäkin tulevien kuntapäätäjien vallassa olevassa kysymyksessä.

Unto Nikula,
Vantaa

Asukasliiton hallituksen jäsen

TOISTAANKO EU ROOMAN VALTAKUNNAN VIRHEET?

Kun keväällä astelin Sisiliassa Villa Casale Romana -kylpylän Lähi-Idän mosaiikkitaiteilijoiden kuvittamissa saleissa, mieleni askaroi EU:n kehityksessä ja Rooman valtakunnan hajoamisen syissä. Rooman kylpylät kuten EU:n veroparatiisit Luxemburg tai Monaco ja kaikkien maiden "sisäiset veroparatiisit" (yritykset omistajineen, aliverotus) palatseineen on rakennettu ja ylläpidetään kansakuntien yhteisellä varallisuudella, mutta epäoikeudenmukaisesti jaetulla varallisuudella.

Saksalaisia ja muita eurooppalaisia kansalaisia veronmaksajina kutsutaan (käsketään) apuun pelastamaan Deutsche Bank, joka on osa "kylpylöitä" ylläpitävää koneistoa. Rooma kuten EU:kin on sotaisuudessaan ja vallan laajentamisen halussa unohtanut kansan ja sen tarpeet sekä sen, ettei varallisuus riitä enää rajojen turvaamiseen.

Kansa alkaa tiedostaa

Kansakuntien uskolla on rajansa, sillä "kylpylöistä" ei voi loputtomasti käskyttää kansaa ja puhua "yhteisestä asiasta" olipa kysymys valta-alueen laajentamisesta, sen turvaamisesta tai epäoikeudenmukaisuuden symbolien ("kylpylöiden") rakentamisesta ja ylläpitämisestä. Kansa nousee kapinaan "sisäistä inflaatiota" eli "säästämistä ja leikkaamista" vastaan.

Kansa alkaa tiedostaa ongelmiansa todellisen syyn, kun se joutuu tarjoamaan työvoimaansa, palvelukykyään hinnalla, joka ei riitä elämän tarpeisiin. Eliitin vauraus jatkaa kasvuaan ja "kylpylät" saavat koristeellisempia lisäsiipiä. Kautta ihmiskunnan historian imperiumien elämä on ollut riippuvainen "oikeudenmukaiseksi koetusta" vääryyden tiedostamisesta ja eliitin symbolisen tunnusmerkistön ymmärtämisestä.

Eliitin ahneus ja valta

EU on nyt tällä "roomalaisella rajalla" (Britannia, Brexit). Kansalaiset alkavat ymmärtää eliittinsä ehtymättö-

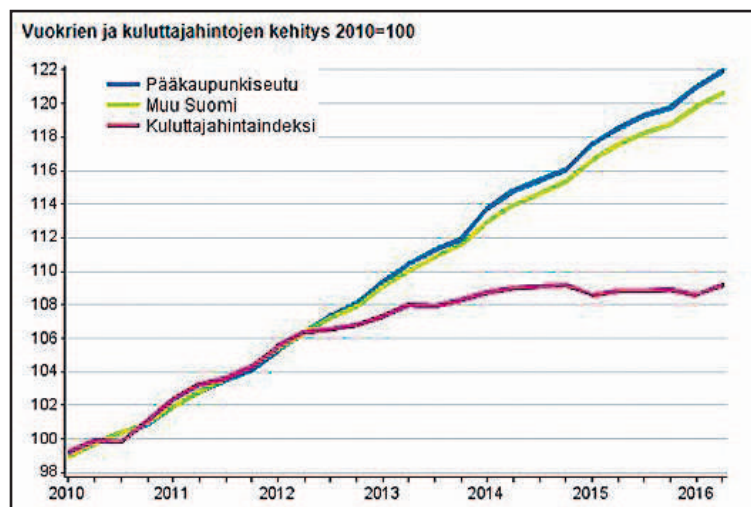
män ahneuden ja vallan halun. "Kylpylöitä" rakennetaan ja niistä, Monacoista ja Luxemburgeista, johdetaan kansaa entistä eriarvoisempaan suuntaan. Tämä ilmenee laskevana äänestysprosentteina, vaihtoehdottomuutena, eurooppalaisuuden kriisinä ja nationalismin nousuna.

Eurooppa ei pysty tarjoamaan kansalaisilleen edes "leipää ja sirkushuveja", kun vaurauden epätasainen jako on eliitin ylläpidon tehtävä. Eliitti on saanut kansan tuntemaan syällisyyttä "kilpailukyvyyn" rapautumisesta ja on pystynyt johtamaan kansan keskustelua niin, ettei itse järjestelmää, johtavaa teoriaa, monetarismia ja uusliberalismia kyseenalaisteta.

Kansallisvaltiot takaisin!

Eurooppalainen eliitti ei tule hyväksymään tasa-arvoisempaa tulonjakoa, johon on pystytty kansallisvaltioiden tasolla toisen maailmansodan jälkeen 1980-luvun alkuun asti. Tämä yhteisyyden henki runsaine työpaikkoina, omine "kelluvine" valuuttoineen, inflaatioineen ja hyvinvointipalveluineen elähdyttää tämänkin päivän kansalaista pankkien, finanssikapitalistien, sotakoneistojen ja "kylpylöiden" ylläpidon sijaan. Imperiumien kuten Rooman historia ei toista väkivaltaista itseään, jos kansallisvaltiot kumouksista - tunnustetaan ylimmän vallan käyttäjiksi.

Hannu Ikonen
Vastavalkea ry vpj.

Lähde: Tilastokeskus

Hoitohenkilökunta vetosi arvokkaan vanhuuden puolesta

Superin torstaina 6.10.-16 vanhustenhuollon hoitajamitoituksen alentamista vastaan järjestämään protestiin osallistui satoja hoitoalan työntekijöitä. Budjettiesityksen mukaan henkilöstön vähimmäismäärää aiotaan pudottaa 0,4 hoitajaan. Sen verran tapahtuma sai julkisuutta, että hallitusherrat lupailivat protestin osanottajille luopua mitoituksen alentamisesta, kunhan 70 miljoonan säästöt löytyvät jostain muualta. Ehtona SOS-pomot kuitenkin esittävät vanhustenhuoltoon edelleen 25 miljoonan euron leikkauksia. Kokemuksensa perusteella työntekijät vaativat, että mitoituksen tulisi olla vähintään 0,8.

Kuva: Antero Nummiranta

Aiemmat venkoilut huomioiden hallituksen lupaukset eivät osanottajia vakuuttaneet. Kaikille vanhuspalvelujen leikkauksille sanottiin ei.

Tori täyttyi apu-, perus- ja lähihoitajista sekä muista kansalaisista, jotka olivat huolestuneita hallituksen hoitajamitoituksen alentamisesta 0,4:ään. Hoitajien miestä oikea mitoitus olisi 0,8. Silloin asiakkaalle riit-

täisi aikaa 210 min/vrk sisältäen yksilöllisen elämän, ulkoilun ja virike-toiminnan, hyvän perushoidon ja ruoan ja vuodepaikan.

Hallituksen esittämällä 0,4 mitoituksella hoitajalla on asiakkaalle aikaa vain 108 min/vrk ja se

takaa vain ruoan ja vuodepaikan. Hyvä hoito ei ole säilytystä.

Kansalaistorin puhujista yllättävän ja vakuuttavan puheenvuoron piti ylikansallisen Attention tiedotusjohtaja, joka kertoi, että Euroopassa ei missään selvitä 0,4 mitoituksella ja piti omituisena hallituksen pyrkimystä ajaa sitä Suomeen. Ainoastaan Kokoomuksen edustaja kehtasi hieman syyllistää hoitajia osaamattomuudesta järjestää työnsä.

Attention edustajan asettumisen hoitajien puolelle ymmärtää, koska hoitokodit potevät jatkuvaa työntekijäpulaa. Hoitajat näntyvät ja hakeutuvat muille aloille. Sijaisia on vaikea saada. Ennen avustaville työntekijöille kuuluneet siivous, vaate- ja ruokahuolto on nyt siirretty hoitohenkilökunnalle. Jopa yhden kokonaisen hoitotyöntekijän työpanos kohdistuu muuhun kuin hoitotyöhön.

Antero Nummiranta

Kolme asiaa, jotka poliitikkojen tulisi ratkaista

Ari Ojapelto
Tietokirjailija
ari.ojapelto@taloverkot.fi

Kataisen ja Sipilän hallitukset ovat askaroinneet viime vuodet kolmen asian kanssa: eläkepaketin, kunta-uudistuksen ja Sote -uudistuksen kanssa. Ne ovat hallitusten mielestä tärkeimmät asiat, joilla ratkaistaisiin Suomen tulevaisuuden ongelmat. Mikään niistä ei kuitenkaan ota valmiuksi. Kuitenkin taustalla on kolme muuta asiaa, jotka pitäisi ratkaista, koska ne ovat monta kokoluokkaa tärkeämpiä ja kaatuvat lähivuosina poliitikkojen niskaan.

Pankkromahdus voi tapahtua jo huomenna

Ensimmäisenä on finanssikriisin ratkaisu. Nyt ongelmia on keino-koisesti pitkitetty tukemalla veronmaksajien rahoilla pankkien pystytystä pitämistä ja painamalla lisää bitirahaa. Poliitikot ymmärtämättömyyttään ja ammattitaidottomuuttaan vapauttavat pääomamarkkinat 80-luvun lopussa vaatimatta pankeilta mitään sääntelyä ja hyväksymällä pankkien kehittämissä osittaisvarantojärjestelmän, joka mahdollistaa velan kasvattamisen ilman vakuuksia. Fundamentalistinen uusliberalistinen talousoppi sokaisi poliittiset päättäjät, jonka seurauksena nokkelat investointipankkiirit alkoivat taikoa tyhjistä rahaa ja näin syntyivät jättimäiset ns. johdannaismarkkinat. Näistä virtuaalisista velkajohdannaispapereista on muodostunut poliitikkojen suosiossa avustuksella mielettömän suuri pyramidihuijaus, joka uhkaa kaataa koko pankkijärjestelmän.

Pankkien taseissa näiden arvottomien muuttuneiden johdannaispapereiden arvo on kymmenen kertaa suurempi kuin koko maailman bruttokansantuote. Kukaan ei tiedä niiden nykyistä markkina-arvoa, mutta Islannin pankkikriisin yhteydessä ne realisoitiin ja niiden arvosta hävisi 94 prosenttia. Jos nyt realisoitaisiin nykyisten pankkien taseissa olevat johdannaispaperit markkina-arvoonsa, suurin osa suurimmista investointipankeista ja muistakin suurimmista pankeista olisi välittömästi konkurssissa. Omaa pääomaa niillä on vain 0-5 prosenttia niiden tasearvosta.

Se on ongelma, josta poliitikot, pankkiirit, taloustieteilijät ja valtamediat ovat kollektiivisesti olleet hiirenhiljaa. Nykyiset poliitikkojen puuhailemat puskurirahastot ovat auttamattomasti myöhässä ja naurettavan pieniä. Pankkien romahdus voi tapahtua jo huomenna, mutta viimeistään kymmenen – kahdenkymmenen vuoden sisällä. Poliitikot eivät ole saaneet aikaiseksi pankkien taseissa piilevien ja arvottomiksi muuttuneiden johdannaispapereiden alaskirjausta, ei veroparatiiseja pois maailmankartalta, ei Tobinin veroa, ei pankkien lyhyeksi myyntiä, ei johdannaiskieltoa, ei siirtohinnoittelua, ei hallintarekistereitä, ei trusteeja ja säätiöitä, ei alikapitalisointia yritysten sisäisillä lainoilla jne.

Uusliberalistinen kasvu ei synnytä työpaikkoja

Toinen ongelma, joka uhkaa Suomea ja muitakin kehittyneitä mai-

ta, on hiljaa hivuttautunut jättityöttömyys. Hallitusten ns. "rakenne-uudistukset" ovat tähänneet juuri työttömyyden ratkaisemiseen. Valittavasti poliitikkojen ymmärrys ei ole riittänyt ongelman ytimeen. Vielä 70-luvun alussa työpaikkojen kasvu tapahtui tuotannon kasvun suhteessa. Jo 60-luvulla taloustieteilijä Arthur Okun keksi Okunin -lain. Sen mukaan yhden prosentin lisäys työvoimassa vaatii 3 prosentin talouskasvun. Vaikka edellisen laman jälkeen Suomen talous on kasvanut parhaiten kaikista EU-maista (vv. 1994-2008), ei näinkään hurja talouskasvu ole tuonut yhtään uutta työtä (=työtuntia) 90-luvun alusta valtakuntaan, vaikka poliitikot peräävät kasvua ja uskottelevat sen lisäävän työpaikkoja.

Olen jo vuosikymmeniä kaupannut jalostusarvon nousuun perustuvaa verotusmallia, jossa ei verotettaisi yhä pienenevää ihmistyökomponenttia vaan sitä arvonnousua, jota ihminen koneiden avulla aikaansaa. Silloin tuottavuus- ja verohyöty jäisi siihen maahan, jossa tuotanto tapahtuu ja yhteiskunta hyötyisi tuottavuuskasvusta. Myöhemmin talousprofessori Hans-Werner Sinn on esittänyt ns. "kassavirtaverotusta" eli verotettaisiin yrityksen sisään virtaavan ja ulos virtaavan rahavirran erotusta. Silloin teknologialla aikaansaadu tuottavuushyöty tulisi jakovaraksi poliittisille päättäjille.

Nyt teknologian tuottavuushyödyt ovat käytännössä laillistettua veronkiertoa ja suomalaisen työn hedelmät katoavat osinkoina maan rajojen ulkopuolelle rikkaiden rikastuessa entisestään. Ne eivät palaa sieltä enää investointeihin eikä uusia työpaikkoja synny.

Palkkojen lasku murentaa hyvinvointivaltiota

Palkkojen osuus BKT:sta on laskenut 58 prosentista 50 prosenttiin vuodesta 1992. Samaan aikaan Suomen väkimäärä on lisääntynyt 400.000 henkilöllä. Sama ikävä kehitys on tapahtunut muissakin kehittyneissä maissa. Kun palkkojen osuus BKT:sta pienenee, supistuu myös verojen ja sosiaalimaksujen osuus. Näin hyvinvointivaltio automaattisesti murenee. Tuloerojen vähäytyminen on seurausta tästä verotuksen järjestelmäviasta, johon eivät edes poliittiset päättäjät ole ymmärtäneet reagoida. Ei, vaikka olen kaksikertaa esitelmöinyt aiheesta eduskunnan auditoriossa jo 90-luvulla. Täystyöllisyys on nykyisessä teknologisoituneessa yhteiskunnassa mahdotonta ja huolestuttavat esimerkit löytyvät Etelä-Euroopasta ja Pohjois-Afrikasta, joissa koulutettujen nuorten työttömyys on 50 prosentin tuntumassa ja älymystö on tarttunut aseisiin.

Maapallo ei kestä nykyistä aineellista kulutusta

Kolmas asia, johon poliitikkojen olisi pitänyt tehokkaammin puuttua, on ilmastonmuutos ja ympäristöasiat. Taloustieteilijät jaks-

vat vakuutella, että niin kauan kuin aurinko paistaa, talouden toiminnan kehitykselle ei ole ylipääsemätöntä "tieteellistä" rajaa. Jatkuvan kasvun uskomukselle tulee kuitenkin nopeasti "pää vetävän käteen". Jo kolmen prosentin vuosikasvulla BKT kasvaa vuosisadassa 20-kertaiseksi ja kahdessa vuosisadassa 400-kertaiseksi. Kiinan 10 prosentin vuosikasvulla kasvu vuosisadassa olisi 736-kertainen. Yhdysvalloissa käytettiin vuonna 2003 mainontaan 103 miljardia euroa ja koko maailmassa yli 500 miljardia. Kiihoke toimi ja USA eli surutta velaksi. Yhdysvaltain keskuspankin mukaan jo ennen finanssikriisiä (v.2007) maan kotitalouksien velka nousi 28 198 miljardiin dollariin, joka vastasi 248:aa prosenttia maan BKT:sta.

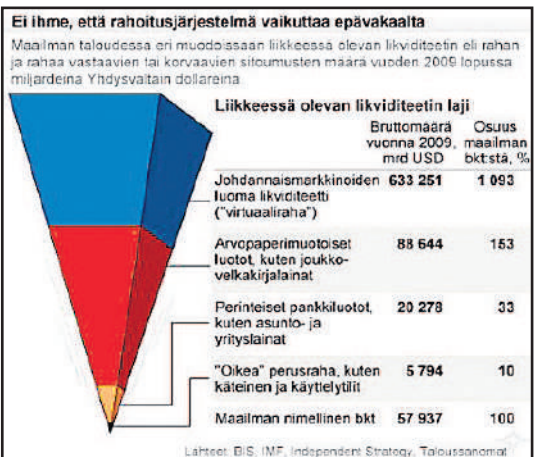
Ekologinen jalanjälkemme on osoittautunut kestäättömäksi sekä biosfäärin kantokyvyn että luonnonvarojen käytön tasapuolisuuden näkökulmasta. Maapallolla on rajallisesti tilaa, 51 miljardia hehtaaria. Siitä ihmisasutukselle suotuisaa aluetta on vain 12 miljardia hehtaaria. Kun tämä pinta-ala jaetaan maailman nykyisellä asukasmäärällä, saadaan noin 1,8 hehtaaria henkeä kohti. Kuitenkin maapallon asukas kuluttaa jo tuottavaa maa-alaa noin 2,2 hehtaaria ympäristöjärjestö WWF:n laskelmien mukaan.

Toisin sanoen ihmiskunta kuluttaa jo nyt melkein 30 prosenttia yli maapallon uusitumiskykyä vastaavan tason. Jos kaikki kuluttaisivat kuten USA:n kansalaiset (myös Suomi), tarvittaisiin kuusi maapalloa. Silti poliitikot peräävät kasvua. Elämme kuin tuhlaajapojat. Poltamme muutamassa vuosikymmenessä sen, minkä tuottamien maapallolla on kestänyt miljoonia vuosia. Esimerkiksi yksi bensalitra vastaa 23 tonnia orgaanista ainetta, jonka muodonmuutos on kestänyt miljoona vuotta.

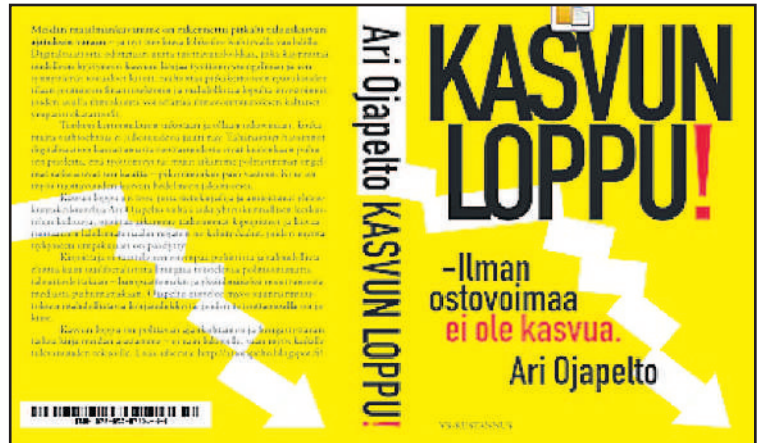
Länsimaat käyttävät valtavan luonnonvarojensa

Väkiluku on kahdessa vuosisadassa seitsenkertaistunut eli noussut 1 miljardista 7 miljardiin, tuotanto puolestaan kasvanut monisatataiseksi. Jatkuva taloudellinen kasvu yhdistettynä väestön kasvuun aiheuttaa kestäättömän yhtälön. Saadaanko väestönkasvu hallintaan autoritäärisellä politiikalla, pakko-toimilla tai barbarialla?

Väestönkasvussa syyttävä sormi osoittaa yleensä Afrikkaan ja muihin köyhiin maihin ja onohdetaan, että ne käyttävät luonnonvaroista vain murto-osan länsimaihin verrattuna. Esimerkiksi Yhdysvaltain raaka-aineiden tarve asukasta kohti

Tietokirjailija Ari Ojapelto on julkaissut useita kirjoja, joissa hän tutkii ja kritisoii nykyistä uusliberalistista talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa. Äskettäin häneltä ilmestyi uusi kirja "Kasvun loppu", jonka julkistustilaisuus pidettiin 18.10.2016 Porthaniassa. Kirjassa voimakas kritiikki kohdistuu erityisesti taloustieteilijöihin, pankkiireihin, poliitikoihin ja valtamedioiden taloustoimittajiin. Esille nostetaan asiat, joista valtamediat ja talousprofessorit ovat kollektiivisesti vaienneet. Kirjassa osoitetaan, että Suomessa on osattu ennustaa jo 30 vuotta sitten Suomen sekä maailman taloudellinen ja yhteiskunnallinen kehitys. Kirja luotaa myös tulevaa kehitystä ennakoivasti. Tämä kirjoitus on lyhennelmä Ari Ojapellon uudesta "Kasvun loppu - ilman ostovoimaa ei ole kasvua" -kirjasta.

on 80 tonnia vuodessa ja kotitalouksien kertyy asukasta kohden 760 kiloa vuodessa. Jotta saataisiin 100 dollarin tulot, tarvitaan noin 300 kg luonnonvaroja.

Myös kehitysmaiden luonnonvarat ryövätään monikansallisten yhtiöiden toimesta ja tilalle tuodaan länsimaiden ongelmajätteet. Kolmannen maiden kaatopaikoille kuljetetaan vuodessa 150 miljoonaa tonnia jätettä. Esimerkiksi Nigeriassa menee kuukaudessa 500 jätelaivaa! Samoin Afrikasta tuodaan voittoja veroparatiisien kautta rikkaille länsimaalaisille 10 kertaa enemmän kuin Afrikan valtiot saavat kehitysapua.

Eniten kärsivät kehitysmaiden köyhät

Kolonialismi on arkipäivää tänäänkin ja orjatyö on leviämässä kiinalaisista hikipajoista myös Suomeen. Kun aikaisemmin itse tehtävät työt muutetaan kotitalouden vähennyksen avulla palveluajon työpaikoiksi, luodaan uusi piikojen luokka. Yhteiskunta sponsoroii verovaroilla kotitalousvähennyksen avulla va-

rakkaammalle väestölle uuden piikayhteiskunnan, kun teknologisoitunut ja digitalisoitunut tuotanto hävittää normaalit markkinaehtoiset työpaikat.

Tietokonepohjainen logistiikka mahdollistaa globaalien orjatyön jatkumisen matalapalkka- maissa ja "välistävedon" rikkaille maille tuotannon arvoketjussa. Ruokakin voidaan tuottaa maapallon toisella puolella halvalla, jolloin esimerkiksi 4/5-osaa ruoan hinnasta ulosmitataan kuljetus-, vakuutus-, pakkaus-, mainonta-, tavaramerkki-, rojaltili -maksuina ja muina kustannuksina. Ruoan hinta nousee ja eniten kärsivät kehitysmaiden köyhät. Niillä lisätään keino-koisesti länsimaihin palveluelinkeinojen työpaikkoja. Tuottajalle jää rippeet ja ns. "välikäsitulos" ja rahastus on siirretty rikkaisiin maihin.

Heräävätkö poliitikot liian myöhään?

Luonnonvarojen huetessa otetaan

Jatkuu sivulle 9

Arvottomien johdannaisten alas kirjaus

Marxilaisen talusteorian mukaan vain työ luo uutta arvoa. Rahalla mittaamme arvon määrää. Marxilainen talous- ja rahateoria puolestaan selvittää tavaroiden hintoihin, rahan kiertonopeuteen ym. perustuen, paljonko kierrossa olevaa rahaa tarvitaan.

Artikkelissaan Ojapelto toteaa kapitalistien laittaneen johdannaispapereina kiertoon jopa 10 kertaisesti enemmän arvomerkkejä, kuin mitä on maailman koko BKT. Siellä on silloin ns. "virtuaalirahaa" ainakin 10 kertaisesti kierrossa tarvittavaan rahan nähden. Kirjoittaja kysyy (sitä kysyvät monet muut), miten pankit ja hallitukset aikovat alas kirjata nämä arvottomat johdannaiset, aikopommin?

Jos taloudessa tapahtuu häiriö, jonka perusteella näitä papereita aletaan realisoida, ei mistään löydy siihen tarvittavaa rahamäärää. Jos näitä "arvopapereita" todella aletaan realisoida niihin merkityn arvon mukaan,

pankit, talouselämä ja jopa valtiot menevät polvilleen. Pankit pakottavat hallituksia hakemaan siinä tilanteessa luonnollisesti kansaa maksurieheksi (esim. Islanti, Kreikka). Syntyisi operaatio, jolla kansat alistettaisiin vuosisataiseen velkaorjuuteen ja äärimmäisen riiston kohteeksi.

Vastauksena kaikille kysyjille miten selvittäään siitä megaluokan pankkikriisistä, joka voi alkaa huomenna tai 10 vuoden kuluttua täytyy sanoa, että se on luokkataistelukyky. Jos kansa hyväksyy nämä huijareiden vastikkeettomat johdannaiset reaalisiksi arvopapereiksi, silloin meistä tulee ikuisia orjia ja maksajia. Ainoa keino alas kirjata nämä vastikkeettomat "arvopaperit", on antaa niiden tekijöiden maksaa itse tekemänsä virheet. Pankit tulee päästää konkurssiin.

Tämä potentiaalinen tilanne vain osoittaa, että kapitalismin tilalle tulee valita uusi talousmuoto. Tähän tilanteeseen meidän tulee valmistautua.

Kansan ääni/toimitus

Sokerin pimitys

Englantilainen John Yudkin julkaisi 1972 kirjansa *Pure, White and Deadly: The Problem of Sugar - Puhdasta, valkoista ja tappavaa: sokerin ongelma, jossa hän esittää sokerin tärkeimmäksi syyksi sydän- ja verisuonisairauksille. Kirja on suosittu, mutta vallalle jäi yhdysvaltalaisen Ancel Keysin teoria tyydyttyneistä rasvoista pahimpana terveysuhkana. Sokeriteollisuus teki rasvasta terveyden vihollisen.*

Ancel Keys aloitti 1958 Seitsemän maan tutkimuksen, jossa löytyi muun muassa positiivinen korrelaatio tyydyttyneen rasvan kulutuksen ja sydäntautien välille seitsemässä maassa, joista Suomi oli yksi. Ongelmana on, että Keys jätti tarkoituksellisesti pois 1) maat, joissa syödään runsaasti rasvaa, mutta on vähän sydänsairauksia kuten Hollanti ja Norja, 2) maat, joissa rasvan kulutus on alhainen, mutta sydänsairauksia on runsaasti kuten Chile. Keys käytti tietoja vain maista, jotka tukivat hänen teoriaansa. Se on vain todistamatonta teoriaa.

Lahjottuja "tutkimuksia"

USAn sokeriteollisuus lahjoi 1960-luvulla tutkijoita, jotta nämä lieventäisivät sokerin ja sydänsairauksien vä-

listä yhteyttä ja syyttäisivät tyydyttyneitä rasvoja. Kalifornian yliopiston tutkija löysi lahjontaa koskevia asiakirjoja. Niistä käy ilmi, että 50 vuoden aikana ravinnon rooli sydänsairauksissa on ollut sokeriteollisuuden muokkaamaa. Tähän kuuluu myös osa tämän päivän ravintosuosituksista.

Asiakirjojen mukaan kaupallinen ryhmittymä Sugar Research Foundation SRF (Sokerin tutkimussäätiö), joka on nykyisin Sugar Association SA (Sokeriyhdistys), maksoi kolmelle Harvardin tutkijalle 50 000 dollaria, jotta nämä julkaisivat vuonna 1967 tutkimuksen sokerista, rasvasta ja sydänsairauksista. SRF valitsi tutkimukset artikkeleihin, joka julkaisusta tehtiin New England Journal of Medicineen, ja

häivytti yhteyden sokerin ja sydänsairauksien välillä vierittäen syyntä rasvalle.

Coca-Cola, joka on maailman suurin sokerijuomien tuottaja, oli tarjonnut miljoonia dollareita rahoitusta tutkijoille, joiden tarkoitus oli vähentää sokerijuomien ja ylipainon välistä yhteyttä. Makeisten valmistajat rahoittivat tutkimuksia, joissa väitettiin, että makeisia syövät lapset painavat yleensä vähemmän kuin lapset, jotka eivät syö makeisia.

SRF vaikuttaa USA:n ravintosuosituksen

Harvardin tutkijat ja sokeriteollisuuden johtohenkilöt, jotka tekivät asiassa yhteistyötä, eivät ole enää elossa. Yksi sokeriteollisuuden lahjoma tutkija oli Mark Hegsted, josta tuli Yhdysvaltojen maatalousministeriön ravintojohtaja. Hän auttoi 1977 luonnostelevaan Yhdysvaltojen hallituksen ravintosuosituksen edeltäjän. Toinen oli Harvardin ravinto-osaston johtaja Fredrick J. Stare.

Vuosikymmenien ajan terveysviranomaiset ovat rohkaisseet yhdysvaltalaisia vähentämään rasvan kulutusta. Se on johtanut monet ihmiset syömään vähärasvaisia ja runsaalla sokerilla lisätyjä einesarjoja, joita monet asiantuntijat syyttävät nykyisestä ylipaino-ongelmasta. Koska vähärasvaiset ainekset ovat mauttomia, niihin lisätään sokeria. Tämä saa ihmiset syömään enemmän.

Lääketieteen lehdet eivät

Kuva: Heikki Männikkö

Syksyllä sokerijuurikas nostetaan aumoihin Suomen ainoalle sokeritehtaalle Säskylään kuljetettavaksi. Pitkästi teollisuuden lobbausten vuoksi tarvittavista kaloreista jopa 30 % muodostuu sokerista. Tarve olisi vain n. 10-15 %. Maanviljelijää iskettiin rajusti, kun EU:n sokerintuotantoa siirrettiin mm. Ranskaan. Ravintosuosituksen järjeittäminen ei sokerin tarvetta lopeta. Ravinnon lisäksi siitä voidaan valmistaa alkoholipolttoainetta autoihin ym. monia teollisuuden raaka-aineita.

1960-luvulla vaatineet tutkijoiden rahoitustietoja. New England Journal of Medicine vaati rahoitustiedot vasta 1984 alkaen. Näin helpotettiin lahjottujen tutkimusten huomaamista. Edelleen on suhtauduttava teollisuuden tekemisiin tutkimuksiin kriittisesti.

Lisättyä sokeria tulee vähentää

Lasten ravinteita vailla oleva pika-ruoka, välipalat, liika sokeri ja virvoitusjuomat ovat tärkeimmät syyt lasten ja nuorten ongelmiin kuten liikalihavuuteen ja hammasmätään sekä myöhemmin sydän- ja verisuonitauteihin ja jopa aivojen rappeutumiseen (esim Alzheimerin tauti). Kasvien, hedelmien ja marjojen hiilihydraatit riittävät.

Lasten päivä-ateria pyrkii muodostumaan makeista aamiaismuroista, rasvattomasta maidosta, sokeroiduista maitotuotteista, margariinista, naksuista, kekseistä, pitsaista, hampurilaisista, ranskalaisista perunoista, kolajuomasta, energiajuomasta, perunalastuista, jäätelöstä ja makeisista.

Vanhempia tulee valistaa liiallisen sokerin haitoista. Vastuulliset vanhemmat huolehtivat lastensa terveellisestä ruokavaliosta, joka ei sisällä runsaasti lisättyä sokeria. Lisätyn sokerin käyttöä tulee rajoittaa elintarviketeollisuudessa, joka tarvitsee myös valistusta.

Hannu Kautto Lähteet: Anahad O'Connor, How the Sugar Industry Shifted Blame to Fat, verkko 12.9.2016, YleTV1 Akutti ja verkko.

Johan on Jämsässä markkinat

Kun palasin matkoilta 8.10., tutkin ensimmäiseksi saapuneen kotija ulkomaisen postin. Silmään ikään kuin tökkäsi kaupunginjohtaja Ilkka Salmisen kuva Keski-suomalaisen etusivulla. Lehden sisäisivuilla olikin sitten melkoinen uutispommi. Sen verran yllättävä jotta dekarit olivat pudota iltapurolautaselle.

Neljätoista valtuutettua, joista voi käyttää erilaisia nimityksiä, aikoi yllättää Ilkka Salmisen lopputilipaperilla. Kaupunginjohtaja käsitteli paperia ainoalla oikealla tavalla eli repi sen. Tarkemmin ajatellen ei voi kun hämmästellä, kuinka aikuisia ihmisiä lapsettaa. Hämmästyttää myös mölähäntä ajankohta, kuntavaalit tulossa, sote-ratkaisu tulematta, mitä sitten olisi tehty jos Salminen olisikin hyväksynyt erottamisen?

Miltä suunnalta olisi löytynyt uusi kaupunginjohtaja? Onko esim. kepulla kunnanjohtajien reservi, josta tarvittaessa kutsutaan palvelukseen? Jämsän imagolle on tehty korvaamatonta vahinkoa. Suomessa ja maailmalla on tiedetty jo melkein 100 vuotta Jämsän olevan kahtiajakautunut kunta.

Kahtiajako on levinnyt osaan puolueistakin, kuten keskustapuolueeseen ja demareihin. Sitten kun sekavaan soppaan heitetään lisäksi aimo annos kateutta, niin ei ole ihme, ettei eduskunnassa ole yhtään jämsäläistä. Kateellinen toteaa: kun minä en päässyt eduskuntaan, niin ei siellä sinukaan tarvita. Kaupunginjohtaja Salmiselle toivotan jaksamista. Sinulla on valtuutettujen ja kuntalaisten enemmistön kannatus.

Kuntavaaleissa äänestävät huomioivat kenelle äänensä antavat. Ryhmä Rämän julkisuuteen tulo ennen vaaleja oli ainoa hyvä puoli oudossa manöoverissä.

**Reino Welling
kaupunginvaltuutettu
Jämsänkoski**

Kolme asiaa, jotka poliitikkojen tulisi ratkaista

Jatkoa sivulta 8

tuotannon kasvattamisessa jatkuvasti uusia riskejä mm. geenimuuntelulla, hormonilihan tuotannolla ja ydinvoiman tuotannolla. John Kenneth Galbraith on osuvasti analysoinut tätä "tyytyväisen enemmistön" ilmiötä, joka tarkoittaa keskiluokan solidaarisuuden korvautumista egoisilla. Siinä taloudellinen kasvu on kannattavaa vain, koska sen kustannukset ja seuraukset on piilotettu tai laitettu yhteiskunnan maksettaviksi.

Joka vuosi maapallon pinta-alasta entistä suurempi osa jää betonin ja asfaltin alle ja hiilidioksidia nielevät vihreät "keuhkot" supistuvat hurjaa vauhtia. Pitemmällä aikajänteellä maapallon lämpötila nousee ja napajäätiköt sulavat. Poliitikot heräävät vasta sitten, kun merivesien pinta nousee metreillä ja

kehityksen pysäyttäminen on enää mahdotonta.

Milloin otetaan niskalenkki?

Näistä kolmesta mainitsemastani ongelmasta poliitikot ovat pääsääntöisesti hiljaa. Nyt agendan ovat vallanneet kolme päiväkohontaista ongelmaa, kuten eläke-, sote- ja kuntauudistus. Ne ovat kuitenkin vain pientä näpertelyä todellisiin lähiajan ongelmiin verrattuna. Edes näistä vähäpätöisistä uudistuksista Kataisen hallitus ei ole saanut niskalenkkiä. Milloin otetaan niskalenkki näistä kolmesta todellisesta ongelmasta – tai edes keskustelu niistä?

**Ari Ojapelto
Tietokirjailija
Ari.ojapelto@taloverkot.fi**

Toimituksen väliotsikot

RIISTÄJÄN RUOSKA

Kauan aikaa sitten vuonna 1936 tehtiin mykkäelokuva. Se kuvaa nykyaikaa, jossa työn tuottavuuden oli pakko kasvaa. Elokuva kertoo, että työntekijöiltä vaaditaan yhä nopeampaa työskentelyä ja työteko yritetään yhdistää jopa lounastaukoon. Elokuvassa riistäjän ruoska johti lopulta hermorumahdukseen, loppuun palamiseen. Charlie Chaplin osoittautui näkijäksi, kun elokuva kuvaa suoraan myös nykyaikaa. Välineet vain ovat muuttuneet.

Kuva: Heikki Männikkö

Riistäjän ruoskan näemme ja koemme päivittäin. Sen kokevat nekin, joilla on kohtuullinen toimeentulo. Monet arvaavat, että tälle nykymenolle ei tule loppua ennen nykyisen talousjärjestelmän vararikkoa ja sitä seuraavan uuden järjestelmän rakentamista.

Itse asiassa jo sataviisikymmentä vuotta on tiedetty, että työn tuottavuus on työläisten riiston väline. Nykyajassa EK:n sivukonttori, maan hallitusta johtaa EK-lähtelias pääministeri Juha Sipilä. Hän omaa suorastaan taikurin taidot, kun työläisten riisto näyttää nyt oikealta hyveeltä, jonka alttarille meidän jokaisen on uhrattava.

Bruttokansantuote (BKT) on vertaansa vailla oleva huijaus. Se on jonkun älypään keksintö, jonka YK hyväksyi 1940-luvun lopulla. Se ei noudata hyvää kirjanpitoa. Sen luvut eivät korreloi, ne eivät ole toisiinsa vaikuttavia. Siksi se antaa loistavat mahdollisuudet röyhkeälle manipuloinnille, väärentämiselle. Sen mukaan viime vuonna työn tuottavuus olisi 56,54 euroa. Koko

naistuotannon (KT) todella tehdyn työn perusteella se oli 104,72 euroa työtunnissa.

Todellinen tuotanto KT sisältyy tavaravaroissa olevan kapitalistien ikioman ja vuoden aikana kokonaan kulutetun ja ilmaiseksi työllä korvattun pääoman, 43,59 euroa. Sillä käynnistyy seuraava vuosi. Kun työtuntia vastaava varastossa oleva pääoma vähennetään työtunnin tuottavuudesta, jää kansantuloksi 61,13 euroa. Se on myös työn arvo, jossa on nettopalkkoja 10,43 euroa (jättipalkat ovat voitoissa), soten nettomenoja 7,51 euroa, julkisen talouden tuloja 18,35 euroa ja yksityistä nettovoittoa 24,84 euroa, joka palkkoihin verraten oli 238,2 %.

1990-luvulla talous pantiin julmalla tavalla uusiksi. Sen seu-

rausten peittelemiseksi luovuttiin oikeiden, todellisten työtuntien keräämisestä ja siirryttiin puhelimilla tehtyihin kyselyihin, työvoimatutkimukseen. Sillä voidaan tuntien ja työllisten määrät räätälöidä poliittisesti sopiviksi. Niinpä tilastoihin ilmestyi valtava määrä tekemättömiä haamutunteja. Kun ne poistetaan, nähdään, että 25 vuodessa todelliset työtunnit ovat vähentyneet lähes 11 %. Tulos: työttömyys muka väheni, työllisyys parani ja siksi työn tuottavuus romahti.

Kaudella 1991–2015 kansantulon jaon muutokset näyttävät konkreettisesti, mitä sinä aikana toteutettu politiikka on saanut aikaan. Palkkojen osuus supistui 15,0 miljardia ja julkisen talouden 6,9 miljardia euroa. Suuren ikäluokkien siirryttyä eläkkeelle uudet eläkkeet lisäsivät sotumenoja, joten niiden osuus kasvoi 7,7 miljardia euroa. Sen sijaan yksityisten voittojen osuus kasvoi 14,2 miljardia euroa, siis saman verran kuin palkkojen osuus laski. Toteutui mahtava tulonsiirto.

Sipilän ongelmana on huoli tuottavuudesta, kapitalistien voitoista. Siksi työn tuottavuutta, työläisten riistoa, on kovennettava pidentämällä työssäolevien palkkainta työaika. On lisättävä niin sanottua työn voimaperäisyyttä, jossa nopean työskentelyn pitää olla entistä nopeampaa.

Kuten sanottu jo sataviisikymmentä vuotta on tiedetty, että työn tuottavuus on työläisten riiston tärkeä väline. Maailma ja tavat ovat muuttuneet, mutta nyt paremmalla työllisyydellä ja uusilla työpaikoilla koristellun lipun alla ja yhä raemmin "riistäjän ruoska selkäämme soittaa".

Kai Kontturi

Kansantasavallat nousevat- Itä-Ukraina

Kuvat: Jarmo Ekman

Itä-Ukrainalla olevia Haamupataljoonan sotilaita ja suomalaisia turisteja

Donetsk/Itä-Ukraina teksti ja kuvat: Leena Hietanen

Nuori tasavalta Komsomolin hengessä

Donetskin kansantasavalta pitää omana syntymäpäivänään toukokuun 11. päivää vuonna 2014. Donetskin (DNR) ja Luganskin (LNR) kansantasavaltoja ei ole tunnustanut yksikään valtio, ei edes Venäjä. Silti ne sinnittelevät vuodesta 2014 omalla sosialismillaan. Ukraina pyrkii näännyttämään kansantasavallat taloudellisella saarolla. Pankit eivät alueella toimi. Kansainvälinen posti ei kulje. Ukrainan hrivna on vain muisto. Molemmista kansantasavalloissa on siirretty ruplaan.

DNR on ottanut haltuunsa oligarkki Rinat Ahmetovan omistukset. Terästehtaat on kansallistettu, mutta Donetskin ylpeys, Donbassin jalkapalloareena on vain DNR:n hallinnassa. Areenalla ei enää pelata jalkapalloa, vaan siellä jaetaan humanitaarista apua. Ahmetovin rakennuttama korkea Viktoria-hotelli on DNR:n puolustusministeriön käytössä.

Itä-Ukraina on vaurasta aluetta. Pelkästään Donetskissa on 125 kivihiihlikaivosta. Osa tehtaista on edelleen suljettuna, mutta Venäjän taloudellisella tuella tehtaot ovat jälleen käynnistymässä ja kivihiihlijunat kulkevat sekä Venäjälle että Ukrainaan. Valtaosan tuloistaan nuori kansantasavalta saa teräksestä, hiilestä ja maataloudesta. Alueella on runsaasti auringonkukka- ja vehnäpeltoja. Verotulot ovat kasvaneet jo niin, että syksyllä on varaa nostaa palkkoja ja eläkkeitä.

DNR kutsuu itseään kansantasavallaksi, jonka ihanteena on sosialistinen yhteiskuntajärjestys. DNR:n suurimman puolueen, Molodaja Respublikaan nuorisosaston kesäkokouksessa Sedovassa Komsomol-hengessä viedyssä tilaisuudessa puheenjohtaja korosti, että kansanta-

savallassa on paljon työtä. "Koulutus ja maatalous ovat syvissä vaikeuksissa", puheenjohtaja sanoi.

Debaltsevo nousee Venäjän tuella

Debaltsevossa käytiin kaikkein raskaimmat ratkaisutaistelut ennen aselepoa ja Minskin sopimusta tammikuun 2015. Jälleenrakennusviraston virkamies Irina Gordus kertoo, että taistelujen aikaan kaupungin 27000 asukkaasta vain noin 5000 asukasta jäi kaupunkiin. Muut evakuoituivat. Tällä hetkellä asukasluku on jälleen 25000. "Venäjän taloudellisen ja humanitaarisen tuen avulla asukkaat ovat uskaltaneet palata", Irina Gordus kiittelee. Debaltsevon rautatiesolmukohdan taloista 90 prosenttia sai osuman ja vahingoittui taisteluissa. Venäjä lähettää kattopeltiä ja rakennusmateriaaleja sekä viikonloppuisin venäläiset vapaaehtoiset tulevat auttamaan ihmisiä jälleenrakennustöissä. Debaltsevossa elintaso on paranemassa Venäjän avun turvin. Kaupunki on saamassa kaasuputken suoraan Venäjältä, sillä ennen sotaa Debaltsevossa ei ollut kaasua.

"Ilman Venäjää emme pärjäisi", Aleksandr Gordus sanoo. Debaltsevossa on totuttu öisiin tulituksiin. Rintamalinja kulkee vain muutaman kilometrin päässä kaupungista. "Ukropit rikkovat tulitaukoa jatkuvasti", Aleksandr Gordus sanoo. Ukrop on venäjää ja tarkoittaa tiliä. Se on DNR:n ja LNR:n pilkkanimi ukrainalaisille nationalisteille. "Pommitukset alkoivat muutama päivä sitten. Emme pelkää, sillä olemme jo tottuneet pommituksiin", Irina Gordus sanoo. Debaltsevon taisteluissa kuoli noin 500 siviiliä, 1500 DNR:n sotilasta ja 5000 ukrainalaista sotilasta.

Suomalainen sissi on kovassa huudossa

Suomalainen sissi Petri Viljakainen on arvostettu sotilas Luganskin kansanarmeijassa. Hänen ko-

Kuvat: Vittorio Rangeloni

Suomalainen turistiryhmä osallistui paikallisten ihmisten järjestämään MH-17 matkustajakoneen onnettomuuden muistotilaisuuteen 21.7.2014. Koneen tuhoutuminen tapahtui 17.7.2014.

mentajansa, ydinfyysikko Aleksei Markov antaa suomalaisten vieraiden kunniaksi Viljakaiselle päivän loman rintamapalveluksesta. Markov johtaa Prizrak-pataljoonaa, joka tarkoittaa suomeksi haamupataljoonaa. Se koostuu ulkomaalaisista kommunisteista ja vapaaehtoisista. Jugoslavian ja Afganistanin sodan veteraanien lisäksi joukossa on chileläisiä, espanjalaisia, ranskalaisia, italialaisia sekä intialainen etä kolumbialainen.

Valtaosa heistä ei osaa ampua, kun he tulevat joukko-osastoon. Kolumbialainen ylisti suomalaista armeijaa, joka opettaa jokaisen miehen ampumaan. "Saattaa tulla tilanne, että joutuu vaihtamaan hallituksen", hän perusteli. Vapaaehtoisille järjestetään pikakoulutus aseiden käsittelystä. He pääsevät suorittamaan aselepolinjalla oleville tiesuluille vartiointitehtäviä. Petri Viljakainen on siirretty paikallisten venäläisten joukko-osastoon, sillä hän kykenee tekemään itsenäistä työtä. Hän on tiedustelu-upseeri.

Viljakainen odottaa parhailaan saavansa Luganskin kansantasavallan sotilaspassin. Sotilaat saavat palkkaa kuukaudessa 15000 ruplaa eli noin 200 euroa. Opettajan palkka on vastaavasti 10000 ruplaa eli 140 euroa kuukaudessa. Kaivosmies tienaa 25000 ruplaa eli noin 350 euroa. "Komentajalla on jotakin mielessä minun varalle, mutta en tiedä mitä", Viljakainen pohjaa. Viimeiset kolme kuukautta ovat olleet täynnä jännitystä. "Vastaamme tuleen, jos ukropit ampuvat tavallista kovemmin", Viljakainen ker-

too. Suomalaiselle sissille Itä-Ukrainan maasto on painajainen. "Täällä ei ole kuin peltoa. Metsät puuttuvat", Viljakainen sanoo.

Venäläisjoukkoja ei ole näkynyt

Viljakainen vakuuttaa, ettei hän ole nähnyt Venäjän armeijan joukkoja alueella. Yksittäisiä vapaaehtoisia on Venäjältä tullut. Viljakainen pitää mahdollisena, että Debaltsevon ratkaisutaistelun yhteydessä kansanarmeijan tankkien joukossa saattoi olla Venäjän armeijan alueelle uuttamia tankkeja. Mahdotonta ei myöskään ole, että jonkinlaista sodanjohdollista konsultaatiota olisi tullut ratkaisutaistelujen yhteydessä. Viljakainen itse on tullut Luganskiin vasta vuosi sitten, joten hänellä ei ole omakohtaisia havaintoja ratkaisutaisteluista. "Saamme aseet sotasaaaliina. Emme tarvitse Venäjää", Viljakainen vakuuttaa. Hän esittelee rintamaesikunnan pihalla olevaa viimeisintä sotasaaalista, panssariautoa. Komentaja Markov puolestaan toteaa, että jos paikalla olisi Venäjän armeija, joukot olisivat olleet Kiovassa jo kauan sitten.

Viljakainen viihdyttää suomalaisia sotajutuilla. Hän oli tiedustelemassa Debaltsevon pohjoispuolella, kun hän näki noin 4 kilometrin päässä hiilivoimalan viereisellä pelolla 4 tykkiä, jotka ampuivat Debaltsevon kaupunkiin. Hän välitti tarkat koordinaatit taustalle. Viljakainen kertoo nähneensä, miten usean tykin tai patterin isku tuhosi jalkaväen aseman ja hetkeä myöhemmin tykistön aseman. "Mietin, pääsevätkö

Kuvat: Jorma Talikka

Ennen sotaa Donetskin nimi oli Stalino. Fasisteilta Puna-armeija valtasi Stalinon takaisin 8.9.1943. Kuvassa "Vapauttajillesi Donbas" Suuren isänmaallisen sodan muistomerkki, joka on samalla kaupungin merkittävä maamerkki.

Suomalainen turistiryhmä vieraili Donetskissa veteraani Janus Putkonen toivottaa tervetulleeksi Donetskien kansantasavaltavaltioon. Täällä ei ole pankkeja, ei puolueita, lankumouksia täällä ei tarvitse pelätä", Putkonen uutistoimisto Doni Newsin hiukan matkoja maailman nuorimpiin valtioihin, hin. Turistit ovat tavallisia ihmisiä ja kansainvälistä josta valtamedia vaikenee", Putkonen toimitetty Donetskien yleisradion pääjohtaja

Donetskista on noin 100 km Azovan meren rantaan, jossa viettämässä rantaelämää. Kuvassa kesä-

ukropit taivaaseen? Sinne päin ne ainakin lähtivät."

Kommunistiprikaatin harvat joukot

Donetskin ja Luganskin kansantasavalloissa ei voi olla tuntematta eurooppalaisen vasemmiston romahdusta. Petri Viljakainenkin keksi vasta Luganskissa, että hän on kommunisti. Prizrak on kommunistiprikaati. Viljakainen jakaa kasarmin muiden ulkomaalaisten kanssa. Chileläinen

Sodan tuhoja näkee kaikkialla. kuvassa ilmeisesti neuhryneille uhreille asetettu muistotaulu. Tapahtui MH-17 matkustajakoneen maahans

Kuvat: Jorma Talikka

Kuva kertoo, miksi hitleriläiset pitivät Donetskien laakiosta kiinni viimeiseen saakka ja miksi Nato, EU ja USA ovat niin kiinnostuneita Ukrainasta. Maa on viljavaa vehnäntuotanto- aluetta ja maaperästä löytyy kaivannaisia. Sen paljastaa horisontissa kaivostuotannon jätevuori.

ssassa eletään aidossa neuvostohengessä

kuissa 11.-20.07.2016. Suomalainen infoso-
ensimmäisen suomalaisen turistiryhmän
taan. "Tervetuloa maailman vapaimpaan
eita eikä Yhdysvaltain lähetystöä. Väri-
tkonen vakuuttelee. Putkonen perusti Do-
nyn yli vuosi sitten. Sen ohessa hän järjestää
Donetskin ja Luganskin kansantasavaltio-
salaisaktivisteja. "Näin levitetään tietoa,
voo. Janus Putkonen on vierailun jälkeen
njaksi.

Kuva: Petri Krohn

rannalle, mutta sieltä saakka asukkaat käy-
än viettoa Azovan meren maisemissa.

Salvador on heidän poliittinen kom-
missaarinsa. Paikalla on myös lääkäri
Luis Rosales, joka on tuonut huma-
nitaarista apua alueelle. Salvadorilla
on Chilessä 7-vuotias tytär ja hy-
vä ammatti. Hän aikoo palata Chi-
leen vuoden lopulla. Etelä-amerik-
kalaisten ja chileläisten runsas osuus
kommunistitaistelijoista selittyy Sal-
vadorin mielestä historiasta.

"Chilessä on voimakas antifa-
sistinen perinne ja etelä-amerikka-
laisilla on yleisesti huonot kokemuk-

Kuva: Leena Hietanen

Debaltsevon jälleenrakennusviraston virkanainen Irina Gorbus ja hä-
nen aviomiehensä Aleksander Gorbus. Sodan jäljet näkyvät kaikkialla.

set Yhdysvaltain politiikasta", Salva-
dor sanoo mainiten Chilen lisäksi
esimerkkeinä Nicaraguan ja Argenti-
inaan. "Etelä-Amerikasta puuttuu
Neuvostoliiton ja Stalinin demoni-
sointi, joka Euroopassa on tuhon-
nut vasemmistoa", Salvador arvioi.
Espanjan ja ranskan kieliset vapaa-
ehtoiset ovat myös suojassa eng-
lannin kieliseltä Venäjä-vastaiselta
propagandalta. Jotkut espanjalai-
set ovat maksamassa velkaansa ve-
näläisille heidän tuestaan fasismin
vastaisessa taistelussa Espanjan si-
sällissodassa.

Lääkäri Luis Rosales laulaa ka-
sarmen pihalla Viktor Jaran laulu-
ja. Yleisössä on vain pari suomalaista,
jotka tietävät, kenen lauluja Luis
laulaa. Nuoret venäläiset ja suoma-
laiset eivät tunnista chileläistä kom-
munistilaulajaa. Salvador kehuu kyl-
läläisten suhtautuneen ulkomaisiin
sotilaisiin positiivisesti. Kylässä on
200-300 asukasta. Pikkupojat pe-
laavat heidän kansaan jalkapalloa
ja vanhemmat ihmiset tuovat heil-
le ruokaa. Sotilaiden läsnäolo toi kyl-
lään kaupan, sillä sotilailla on rahaa.
"Jos tuntisin itseni miehittäjäksi, läh-
tis in heti kotimaahani Chileen", Sal-
vador sanoo.

Novorossian rajat eivät ole
pysyviä

Donetskin ja Luganskin kansanar-
meijoiden taistelutahto on korkeala-
la. Joukoissa on "kasakoita", jotka
ovat valmiit siirtämään Novoros-
sian rajoja Harkovaan, Mariupoliin
ja Odessaan. Kasakka-nimitys ei
viittaa etnisyyteen vaan taistelutah-
toon. Kasakka puolustaa aina Venä-

Kuva: Jorma Talikka

Lopulliseen voittoon asti

jää. Seitsemän kasakkaa on salamur-
hattu, ennen kuin he ovat päässeet
leikkimään sotasankaria viemällä
joukkoja asepolinjan yli. Salamur-
hien tekijäksi epäillään Venäjän tur-
vallisuuspalvelua, joka ei halua so-
taa Itä-Ukrainaan.

Siltikään tämän hetkiset ase-
levon rajat, jotka jakavat kau-

Kuva: Leena Hietanen

Chileläinen lääkäri Luis (vas.), Salvador, Petri Viljakainen ja Ville Sipilä (oik.)

punkeja keskeltä esikaupunke-
ja, eivät vaikuta pysyviltä. Suo-
malaisia vapaaehtoisia on Itä-Ukrai-
nassa kansantasavaltiojen puolella
tällä hetkellä kaksi. Useampikin on
käynyt kuulostelemassa tilannetta,
mutta palannut kotiin, kun on tullut
selväksi, että vapaaehtoiset joutuvat
tulilinjalle ja voivat kuolla. Petri Vil-
jakainen ei haaveile palaavansa ko-

ti-Suomeen. Hän pitää selvänä, et-
tä DNR:n ja LNR:n rajat eivät jää py-
syviksi vaan Harkova ja Odessa tu-
levat kuulumaan Novorossiaan. "En
tule kuolemaan tässä sodassa. Os-
tan Odessasta meren rannalta talon
ja hevosen, jolla ratsastelen rannal-
la", Viljakainen haaveilee.

Leena Hietanen

Sofi, HS ja metsäveljet

Wikipedian mukaan virolaiset natsit pystyttivät so-
dan aikana saksalaisten avustuksella Viroon eritasoi-
sia ja eri tavoin nimettyjä keskitysleirejä 72. Leireille
kerättiin kommunisteja, romaaneja, slaaveja sekä
muuta poliittisesti ja rodullisesti epäpuhtaita ihmisiä.
Saksalaisten tultua Viroon virolaiset natsit tappoivat
maan jokaisen juutalaisen ja lisäksi vielä suuren jou-
kon muualta tuotuja juutalaisia. Näistä ansioistaan Vi-
ro sai Hitleriltä Judenfrei-kunniplaketin.

Viron saksalaisaika 1941-44 oli
raakalaisten aikaa. Sodassa tapah-
tunut käänne aiheutti noissa viro-
laisissa natsiraakalaisissa paniikin.
Sodan edetessä Neuvostoarmeija
lopetti kaikki natsien ja fasismien
tappohommat, kaikki keskitys- ja
tuhoamisleirit paitsi Virossa myös
koko Euroopasta, joista suurin oli
Auschwitz, jossa tapettiin miljoonia
juutalaisia, kommunisteja ja muuta
ali-ihmisiä.

Sofi Oksanen kääntää jälleen
kerran kaiken pääläelleen. Hän
saa Helsingin Sanomista (25.9)
aukeaman verran tilaa huonosti ja
epäjohdonmukaisesti kirjoitetulle
jutulle. Juttu on sillisalaattia. Asian
ydin on hajallaan siellä täällä.
Hän sanoo kirjoittaneensa Neuvostoliiton
toteuttamasta virolaisten diasporasta,
kansanmurhasta, pakolaisista, pakkosiirroista ja kes-
kitysleireistä.

Kaiken tämän hän on kir-
joituksessa värittänyt tavalla
ikään kuin hänellä olisi omia
kokemuksia. Hän muun muassa
sanoo muistavansa vielä, miten
venäläiset taksinkuljettajat eivät
ottaneet viroa puhuvaa asiasta
kyytiin. Lisäksi Sofi korostaa lähi-
historiaa, sillä kannattaa muistaa
(Venäjän vallankumouksiin sidotuna),
että toisen maailmansodan jälkeen
65-70 miljoonaa ihmistä menetti kotinsa.

Neuvostoliiton jälleenrakennus
sujui rivakasti

Pienellä annoksella tiedonjanoa Sofi
olisi huomannut, että tarina omasta
muistista on vain unta. Li-

säksi hän olisi huomannut, että so-
dan päätyttyä Neuvostoliiton Euroo-
pan-puoleisesta maasta 70 prosenttia
oli raunioina. Sodan tuhojen korjaami-
nen oli siis ennennäkemätön urakka,
joka hoidettiin lyhyessä ajassa,
kymmenessä vuodessa. Senkin jäl-
keen uusia asuntoja rakennettiin
koko ajan kiihtyvään tahtiin.

Sotaonnen käännyttyä natsista
ne, jota kynnelle kykenivät ja olivat
tarpeeksi varakkaita, poistui-
vat maasta kiireen vilkkaa, sillä he
tiesivät, että edessä oli maksun aika.
Kaikki eivät kuitenkaan pystyneet
poistumaan maasta. He painuivat
maan alle ja metsiin, joista jatkoivat
metsäveljinä sankarillisesti sotaansa
Neuvostoliittoa vastaan.

Sofi Oksanen kertoo, että hänen
isoisänsä liittyi Viron metsäveljiin,
sillä hän "ei halunnut jättää kotimaata
puhumattakaan, että hän olisi vetänyt
ylleen vihollisarmeijan univormun".
Hän ei siis halunnut luopua Natsi-Saksan
armeijan perinnöstä, vaan jatkoi san-
karillista peräänantamatonta taistelua
vihollisarmeijaa vastaan.

Mitä Sofi Oksanen isoisa oli
saksalaisten kanssa tai aikana Virossa
tehnyt, siitä ei ole tietoa, mutta ilmeisesti
ne liittyivät juutalais- ja kommunistiongelman
lopulliseen ratkaisuun. Joka tapauksessa
ne olivat kovia juttuja sen vuoksi, että
hän joutui painumaan maan alle, piiloutu-
maan metsiin. Nyt Sofi salaa ne tai ei tiedä
niistä mitään, joten vaihkaa ne muuttuvat
sankarillisiksi Neuvostoliittoa vastaan
taisteleviksi metsäveljeksi.

Metsäveljet jatkoivat terroriaan sodan jälkeen

Mitä näistä metsäveljistä tiedetään?
Wikipedian mukaan ainakin sen, että he
ryöstivät neuvostoliittolaisia kauppoja ja
rahakuljetuksia, tekivät sabotaasihyökkäyksiä,
surmasivat neuvostoliittolaisia miilisejä,
NKVD:n työntekijöitä, virkamiehiä ja
kommunisteja. Metsäveljet olivat niitä
natseja, jotka tappoivat juutalaiset ja
organisoivat keskitysleirit. He jatkoivat
sodan aikaista raakalaisuuttaan. Metsä-
veljet eivät olleet pelkkä rikkauksia
hamuava rosvojoukko, vaan suunnitel-
mallisia ja järjestelmällisiä tappamista
harjoittava raakalaisjoukko.

Metsäveljistä oli pitkään vakavaa
harmia Neuvosto-Virolle. Joidenkin
arvioiden mukaan heiltä loppui voima ja
toiminta ehtyi vasta vuoden 1968 seutu-
villa. Näin ollen on selvää, että Neuvostoliiton
natsien puhdistus ei ollut kovin tehokasta.
Ilmieselvästi ajateltiin, että suuret
puhdistusoperaatiot sitovat liikaa työvoimaa,
josta on muutenkin huutava pula. Ilmeisesti
ajateltiin, että aika hoitaa koko ongelman
tavalla tai toisella.

Viimeisen neljännesvuosisadan aikana
mielipidemuokkauksella on saatu ihmeitä
aikaan. Kaikki oikeistolainen roska on
vallannut maailman julkiisuuden. Nyt
Helsingin Sanomain kulttuurisivujen
aukeamalla Sofi Oksanen on saanut julkaista
jutun, joka on neuvosto- ja russofobian
läpitunkema, sekava ja asiallisesti suorastaan
ala-arvoinen, mutta se sopii roskalehtien
linjaan. Sofi Oksanen omalla tavallaan
pänkäytti moraalittomuuden pankin roma-
neillaan, metsäveljisympatialla sekä
neuvosto- ja russofobialla, joissa huokuu,
halusi tai ei, natsismien salakuljetus.

Kai Kontturi

Kuva: Leena Hietanen

napommitettu talo ja pommituksessa me-
tälöön osui pommi samana päivänä, kun ta-
työkyyn.

Solidaarisuutta bolivaariselle vallankumoukselle

vuoksi. Tämä päätös on voimassa siihen asti, kunnes äänten ostoepäilyt on kumottu.

Istuva parlamentti ei ole kohentanut päätöksillään elintarvikkeiden ja lääkkeiden saata- vuutta tai vakauttanut mitenkään maan taloutta. Oikeisto ja sen kannattajat kiukuttelevat ja mella-koivat kaduilla, koska niiden itsensä oikeuttamaa yksinoikeutta kulluttamiseen ja tuotantovälineiden omistamiseen on loukattu. Tilanne on historiallinen Latinalaisessa Amerikassa. Oikeisto osoittaa mieltään kaduilla demokration nimissä ja vaatii vasemmistolaisen presidentin eroa, jotta se saisi palautettua entiset etuoikeutensa. Poikkeuksellisesti armeija ja poliisi tukevat yhä maan sosialistihallitusta. Tilanne ei ratkea edes presidentti Nicolas Maduron erottamisella, koska hänen vuoteen 2019 asti kestävänsä toimikautensa suorittaisi loppuun PSUV:ia edustava maan varapresidentti professori Aristóbulo Istúriz.

Oikeisto hyödyntää öljyn alhaista maailmanmarkkinahintaa

Venezuelan oikeisto-oppositio hyödyntää valtataistelussaan öljyn maailmanmarkkinahinnan romahdusta, mustaa pörssiä, keinottelusta johtuvaa elintarvikkeiden hintojen nousua, ruokajakelun heikkoutta, lääkkeiden saatavuuden huonoutta ja kansallisen valuutan heikkoa arvoa. Raakaöljyn hintaromahdus v. 2015 alussa kohdistui tuhoisasti etenkin sellaisen suuren öljyntuottajaan kansantalouteen, joka satsasi tulojaan kansalaistensa sosiaalihuoltoon, terveydenhoitoon, koulutukseen ja asuntorakentamiseen.

Venezuelan oikeisto-oppositio hyödynsi tilannetta väli-tömästi. Se kiihottaa kansaa melakoimaan hallitusta vastaan. Se on valmistautunut kaikkiin mahdollisiin keinoihin vastavallankumoukseen. Se syyttää kaikesta maassa tapahtuneesta maan sosialistista hallitusta.

Oikeisto vaatii paluuta USA:n tukeman eliitin valtaan

YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö (FAO) tunnusti v. 2015 Venezuelan hävittäneen yhteiskunnastaan lähes täysin kansalaisten näkkiintymisen. Venezuelan elintarvikkeiden ja lääkkeiden kauppa on tällä hetkellä 20 suuryhtiön valvonnassa. Valtion ruokajakeluketjun kautta kansalaiset voivat kuitenkin hankkia kohtuuhintaisia elintarvikkeita. Valtion ruokakauppaketteilla MERCAL:illa (päivittäistavara) ja PDVAL:illa (maito- ja lihatuotteet) oli v. 2015 myymälöitä 20 osavaltiossa. Niissä työskenteli 85 000 ihmistä. Myyntipisteitä kertyi yli 20 000. Niiden osuus maan elintarvikkeiden kaupoista oli 40 %. Valtion kaupoista voi ostaa elintarvikkeita puolet halvemmalla kuin yksityiskaupoista. Ne takaavat, että kaikki kansalaiset saavat ruokaa. Kaupaketteja hankkivat peruselintarvikkeita paikallisilta maataloilta ja osuuskunnilta.

On siis olennaista havaita, mistä bolivaarisen Venezuelan yhteiskunnallisissa kriisissä on kysymys. Maan oikeisto-oppositio ei vaadi yhteiskunnallisia uudistuksia, vaan se vaatii yhä kiivaammin ennen presidentti Hugo Chávezin valtakautta vallinneiden tuottajien ja omistussuhteiden palauttamista maahan. Paluuta aikaan, jolloin

maan öljyvaroja hallitsi pieni, USA:n tukema eliitti, jolloin kaksikamarista parlamenttia hallitsi vuorotellen kaksi taantumuksellista puoluetta ja jolloin 80 % maan väestöstä eli köyhyydessä. Se vaatii yhtenä miehenä paluuta entiseen yksinomaan kapitalistien, heidän virkakoneistonsa ja heidän apupuolueidensa hallitsemaan Venezuelaan. Kannattaa pohtia, kuka hyötyy vallanvaihdosta, kenellä on tilaisuus toteuttaa se ja millä keinolla vallankaappausyritys toteutetaan? Öljyn hinnan ollessa alhainen hallituksen taloudellisen ja yhteiskunnallisen valta kapeenee.

Bolivaarisen vallankumouksen saavutuksia puolustettava

Ihmiset ovat erehtyväisiä ja konkreettisesti elämässä tapahtuu virheitä. Bolivaarisen vallankumouksen merkittävimpiä virheitä ovat olleet vallankumousprosessin viivyttyä, liiallinen helläkäisyys oikeisto-oppositiota kohtaan ja vallankumouksen jatkumisen pitäminen itsestään selvyytenä. Tehdyt virheet ovat jättävissä ja ne eivät vähennä bolivaarisen vallankumouksen yhteiskunnallisten saavutusten arvoa.

”Niin kauan kuin on ollut olemassa luokkayhteiskuntia ja luokkataistelua on ollut niiden historian olennaisin sisältö, niin kauan on poliittisen vallan valtaaminen ollut kaikkien nousevien luokkien päämäärä ja samalla myös kunkin historiallisen vaiheen lähtökohhta ja päätepiste.” (Rosa Luxemburg)

Bolivaarisen vallankumouksen jatkumisen puolesta!

Matti Laitinen
7.9.2016

Toimituksen väliotsikot

Venezuelan bolivaarinen tasavallan hallitus on kansainvälisen median yksisuuntaisen arvostelun ja alituisen kyseenalaistamisen kohteena. Maan tilannetta väristellään ja sen oikeisto-oppositio merkitystä suurennellaan. Uutistoimisto CNN:n mukaan oikeisto-oppositio ilmoitti sen 1.9.2016 järjestämään mielenosoitukseen osallistuneen miljoona ihmistä. Uutistoimisto jätti mainitsematta, että hallitusta tukevat chavistat marssivat samaan aikaan myös massiivisesti Caracasin kaduilla. Maan ulkoministeri Delcy Rodríguezin selviytyksen mukaan oikeisto-oppositio mielenosoittajien lukumäärä jäi vain 30 000 osanottajaan. Kansallinen bolivaarinen tiedustelupalvelu pidätti mielenosoituksen yhteydessä useita tarkka-ampujia, joiden tarkoituksena oli aiheuttaa sekasortoa tulittamalla mielenosoittajia.

Venezuelan työväenluokka osoittaa uskollisuuttaan bolivaariselle vallankumoukselle ja puolustaa maansa sosialistista hallitusta.

Uusliberalismi vai 21. vuosisadan sosialismi

Tiedotusvälineet väittävät Venezuelan bolivaarisessa tasavallassa taisteltavan demokratiasta. Edustavtko maan kaduille televisioiden kuvaruuduissa rynnineet oppositioita edustavat kansalaiset maan väestön enemmistöä – todellista kansanvaltaa? Kysymys ei ole kansanvallan palauttamisesta, vaan valta- taistelusta, joka kohdistuu yhteiskunnan kehityssuuntaan ja maan runsaiden luonnonvarojen hallintaan. Kuljetaanko kohti sosialismia vai palataanko uusliberalistiseen kapitalismiin? Venezuelan taloudellinen eliitti ei ole hyväksynyt eikä tule koskaan hyväksymään elintasonsa laskemista ja omaisuutensa jaka-

mista. Sosialistinen hallitus jatkaa sinnikkäästi yhteiskunnan kehittämistä kohti 21. vuosisadan sosialismia rauhanomaisin keinoin. Onko tämä tie kuljettu loppuun?

Oikeistoparlamentti palauttaisi kapitalistien oikeudet

Maan kapitalisteja puolustavalla oikeisto-oppositiolla on lainsäädäntövalta hallussaan parlamentissa. Yhdysvaltojen tukema oikeisto-oppositio on kyennyt säätämään tähän mennessä parlamentissa vain itselleen syytesuojan. Se ei ole kyennyt hyödyntämään 2/3 enemmistöään kansankongressissa, koska maan korkein oikeus eväsi tammikuussa 2016 sen kolmelta kansanedustajalta edustus-oikeuden vaalivilpin

Pohjois-Korean tilanne ja oikeistopropaganda

Korean niemimaan poliittinen tilanne juontaa juurensa toisen maailmansodan lopputuloksesta ja Korean vapautumisesta Japanilaisten imperialistien diktatuurista 1945 ja tuolloin tapahtuneesta Korean jaosta 38. leveyspiiriin mukaan. Korealaiset olisivat halunneet yhteisen, sosialistisen Korean, mutta se ei sopinut USA:n imperialisteille, jotka halusivat Koreasta sillanpääaseman Neuvostoliittoa ja myöhemmin Kiinaa vastaan. USA:n tuella Etelä-Koreaan perustettiin Syngman Rheen johtama oikeistodiktatuuri, joka teki jatkuvia provokaatioita pohjoista vastaan sekä ennen Korean sotaa että sodan jälkeen. Vuonna 1950 esimerkiksi Etelä-Koreassa teloitettiin 100 000 kommunistiksi tai vasemmistolaiseksi epäiltyä kansalaista.

Korean vapautuessa 40 vuotta kestäneestä Japanin miehityksestä 400000 asukkaan Pjongjangissa oli vain joitain kouluja, mutta ei yliopistoa. Kim Il Sung'in aloitteesta alettiin välittömästi rakentaa yliopistoa, joka vihittiin käyttöön 1.10.1946. Nykyisin se on maailmanluokan yliopisto, johon kuuluu mm. 7 yliopistoa ja yli 500 laitosta ja laboratoria. Kuvassa panoraamanäkymä Kim Il Sung yliopistosta.

Korean sota päättyi 1953 aseleposopimukseen eikä rauhansopimusta ole allekirjoitettu siitä huolimatta, että aseleposopimuksessa näin sovitettiin. Yhdysvallat ei ole halunnut rauhaa. Tähän problematiikkaan liittyy nykyinenkin tulenarka tilanne Korean niemimaalla.

Energiäkysymys

Neuvostoliiton ja sosialististen markkinoiden romahdettua Korean

demokraattisella kansantasavallalla (KDKT) oli vaikeuksia saada energiaa yhteiskunnan pyörittämiseksi. Vuonna 1994 aloitettiin ydinvoimien rakentaminen tilanteen ratkaisemiseksi. Hanke oli täysin rauhanomainen. Hanke keskeytyi USA:n painostuksen vuoksi ja pohjoiskorealaiset suostuivat lopettamaan ydinvoimien rakentamisen.

Vastineeksi USA lupasi rakentaa kevytvesivoimalan, joka ei

kelpaisi ydinaseen valmistamiseen. Jälleen USA ei pitänyt lupaustaan. Jälkeenpäin ajatellen korealaisen ei olisi kannattanut lopettaa ydinvoimalatyömaataan. USA laski, että KDKT romahtaa nopeasti energiapulaan eikä todellisiin toimenpiteisiin tarvitse ryhtyä.

Ydinasekysymys

Tähän liittyy myös ydinasekysymys. Presidentti Kim Il Sung taisteli voimakkaasti ydinaseettoman Korean niemimaan puolesta. USA:lla on ollut ydinaseita Etelä-Koreassa ja Korean sodassa he niitä aikoivat käyttääkin. Ydinaseettoman Korean niemimaan ajatus tuli tarpeettomaksi, kun ydinaseita opittiin laukaisemaan sukellusveneistä. Pohjois-Korean ydinaseen kehittäminen alkoi, kun USA nimesi pahan akselin Irak – Iran – Pohjois-Korea ja hyökkäsi Irakiin.

Korealaiset näkivät, että heidän on pystyttävä puolustamaan itseään. Korealaiset tarjosivat Yhdysvalloille hyökkäämättömyyssopimusta, joka olisi ratkaisut ongelman. George W. Bush torjui ehdotuksen ja sanoi, että USA on aina valmis hyökkäämään Pohjois-Koreaan jopa ydinasein, jos tarvitaan. Tämä oli lopullinen niitti Pohjois-Korean ydinaseelle.

Avaruusteknologian kehittämiseen korealaiset ovat pakotettuja kansainvälisten pakotteiden vuoksi. Kukaan ei myy heille esi-

merkiksi riittävän tarkkoja säätietoja. Sen vuoksi he ovat joutuneet pnostamaan omiin sääsatelliitteihin.

Pohjois-Korean vastainen propaganda

Jokunen sana vielä Korean vastaisesta propagandasta. Melkein poikkeuksetta Pohjois-Koreaa koskevat uutiset ovat negatiivisia ja yhä usein ne osoittautuvat myöhemmin vääräksi. Muutamia esimerkkejä mainitakseni: pohjoiskorealainen torpedo ei upottanut eteläkorealaisista sotalaivaa Cheonanja, Kim Jong Unin musiikkotyöstävää ei teloitettu, Pohjois-Korean asevoimien komentajaa ei teloitettu jne.

Uutiset ovat peräisin Etelä-Korean hallituslähteistä ja konservatiivisesta Joson Ilbo –sanomalehdestä. Näillä muokataan asenneilmastoa Pohjois-Korea vastaiseksi. Valitettavasti porvarillinen propaganda uppooa Korean osalta myös moniin vasemmistolaisiin. Vaikka länsimaista uutisointia yleisesti paheksuttaisiinkin, Koreaa koskeviin uutisiin uskotaan.

Leiri 14

Toinen lukunsa ovat loikkarien kirjoittamat kirjat. Esimerkiksi Leiri 14, joka on hyvin kuuluisa kirja, osoitettiin seipitetyksi. Kirjoittaja ei ollut ollut poliittinen vanki eikä syntynyt leirillä kuten hän väitti. Sen sijaan hän oli ollut leirillä seksuaalirikoksen vuoksi, mutta sittemmin vapau-

tunut. Ihmisoikeusraportit perustuvat näiden loikkarien kertomuksiin, joita Etelä-Korean hallitus rahoittaa.

Loikkarien kertomusten valeheellisuus on vähitellen alkanut paljastua, kun KDKT on ryhtynyt oikomaan törkeimpiä väitteitä. Esimerkiksi Leiri 14:n osalta pohjoiskorealaiset latasivat YouTube-palveluun kirjoittajan isän haastattelun, joka osoitti kirjoittajan väitteet virheellisiksi. Lopulta kirjoittajan oli itse myönnettävä kirjan olevan fiktiota.

Lopulta kyse on kuitenkin siitä, että USA:lle on strategisesti tärkeää säilyttää asemansa Koillis-Aasiassa ja siinä ”Pohjois-Korean uhalla” on tärkeä merkitys. Jos Pohjois-Korean uhkaa ei pystyttäisi pitämään keinotekoisesti yllä, putoaisi pohja pois USA:n läsnäololle Etelä-Koreassa ja Japanissa. Niin epäsuositua tuo läsnäolo näiden maiden kansalaisten keskuudessa on.

Korean sosialismi toimii

Pohjoiskorealaiset elävät erittäin hyvin toimivassa sosialistisessa yhteiskunnassa, jossa työskennellään ahkerasti yhteisen päämäärän puolesta. Uskallan väittää, että korealainen sosialismi toimii paremmin kuin sosialismi Itä-Euroopassa aikaisemmin.

Työläisten työllään tuottama

Jatkuu sivulle 13

Rojavan ennennäkemätön sekulaari demokratia

Kurdit ovat Lähi-Idän toiseksi suurin etninen ryhmä. Heidät on jaettu neljään eri maahan: Irak, Iran, Syyria ja Turkki. Kurdeilla ei ole omaa valtiota ja heitä on kutsuttu Sykes-Picot sopimuksen häviäjiksi. Vuonna 1916 tehty sopimus on jättänyt kurdit yksin taistelemaan itsenäisyytensä puolesta. Viime vuosina Kurdien kapinallisuus ja itsenäistymisen halu on lähtenyt uuteen nousuun.

Kurdit käyvät itsenäisyystaistelua

Turkin hallitus on tuhonnut kurdien asuinalueet kymmenissä eri kaupungeissa. Alueet ovat jo pitkään olleet hylättyinä ja hallituksen tarkoitus on sijoittaa turkkilaisia ja arabeja alueelle, minkä kurdit tuntevat nimellä Bakur. Iranissa on monia kurdien vapautusliikkeitä, mutta hallitus on usein turvautunut kidnappauksiin ja teloituksiin. Irakissa on pitkälti saavutettu se, mitä muut kurdien ryhmittymät haluavat, mutta Irakin Kurdistanin malli perustuu ehdottomaan yhteistyöhön öljy-yhtiöiden kanssa. Irakin Kurdistanin presidentti tekee yhteistyötä Turkin ja Iranin kanssa muiden Kurdien liikkeiden hävittämiseksi.

Syyrian epätasapainoinen tilanne on johtanut siihen, että paikalliset kurdit ovat ottaneet asiat omiin käsiinsä. Viimeaikoina tämä on myös herättänyt kiinnostusta länsimaissa Turkin hallituksen valituksista riippumatta. Turkki, Iran, Irak ja Syyria pitävät juuri perustettua Kurdistanin terroristijärjestönä. Turkilla ja Iranilla on todistetusti yhteyksiä ISIS, Jabhat Al Nusra sekä lukuisiin muihin terroristijärjestöihin.

Rojavan järjestelmä nojaa PKK:n tavoitteisiin

Syyrian ja Irakin konflikteissa on monta osallista. Rojavan vallankumouksen takana on PYD puolue, joka kuuluu suurempaan KCK kurdiryhmittymien liittoon. KCK:n ideologia perustuu pitkälti PKK:n perustajan, vuodesta 1999 vangitun Abdullah Öcalanin kirjoituksiin. Öcalan on Lähi-Idän modernin demokraattisen konfederalismin ja naisten oikeuksien edelläkävijä. Alun perin kommunistinen PKK on jälkeempään haajautunut moneksi eri ryhmittymäk-

Yli viisi vuotta kestäneessä Syyrian sisällissodassa yksi ryhmä on onnistunut ylittämään odotukset ja pitkälti välttämään ihmisoikeusloukkaukset. Pohjois-Syyrian, Rojavan kansanpuolustusjoukot; YPG on saavuttanut kulttistatuksen länsimaalaisten silmissä. Rojava on Lähi-Idän ensimmäinen oikeasti demokraattinen valtio. Rojavan vallankumous on jotain ennennäkemätöntä.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Rojavan puolesta 24.9.2016 järjestettyyn protestiin Helsingin Narinkatorille kokoontui satoja osanottajia

si 90-luvulta alkaen. Kaikki kurdien aseelliset siivet kannattavat PKK:n arvoja, lukuun ottamatta Irakin Kurdistanin Peshmerga -joukkoja, jotka saavat USA:ta rahallista tukea.

Vuodesta 2014 lähtien USA on aloittanut Syyrian kurdien YPG:n tukemisen ilmaiskuilla. Rojavan sotilaallinen menestys ISIS terroristijärjestöä vastaan herätti monien länsimaalaisten poliitikoiden mielenkiinnon. Turkin hallituksen terroristiluokituksesta sekä lukuisista valituksista riippumatta länsimaat päättivät tukea aiemmin matalaa profiilia pitänyttä joukkoa. Ilmaiskujen sekä satunnaisten asetoimituksien avulla YPG on ollut ainoa ryhmä konfliktialueella, joka ei ole päästännyt terroristijärjestöä alueelleen. Alueilta on vapautettu tuhansia naisia seksirjoudesta ja lapsia on pelastettu joutumasta sotilaiksi. Monesti näiden perheiden täysi-ikäiset aikuiset miehet on löydetty kuolleina.

Rojava tukeutuu demokraattiaan

Rojava on alueen ainoa vakavasti otettava sekulaarinen demokratia.

Tasa-arvo ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen ovat perusolettamuksia. Johtavassa PYD puolueessa on kaksi presidenttiä. Maata johtaa demokraattisesti valittu nainen ja mies yhdessä. PYD:n politiikka perustuu demokraattiseen konfederalismiin ja sveitsiläistyyppiseen suoran demokratian kantoni-järjestelmään. Itsehallintoa ja autonomiaa pidetään korkeassa arvossa. Uskonnonvapaus ja oman kielen harjoittaminen ovat jokaisen oikeus. Rojava on ollut myös turvapaikka monelle syyrialaiselle ja irakilaiselle uskonnollisiin ja seksuaalivähemmistöön kuululle.

Rojava ansaitsee jokaisen länsimaalaisen huomion. Länsimaalaiset arvot kuten demokratia, uskonnonvapaus, sananvapaus ja hyvinvointi ovat vahvasti läsnä Rojavan vallankumouksessa. Kaikesta tästä riippumatta YPG ei ole saavuttanut kansainvälisen yhteisön suurta tukea tai näkyvyyttä, samalla tavalla kuten Vapaa Syyrian Armeija FSA. YPG:n naisten rykmentti YPJ on naistaistelijoiden ansioista päässyt länsimaiden mediaan, mutta heidän ideologiansa sekä rauhansanomansa on pitkälti jäänyt kuulumatta. YPG:n taistelijoista 25 prosenttia on naisia. Rojavan kansanpuolustusjoukot ovat maailman johtavimpia tasa-arvon ja naisten oikeuksien puolustajia. Kansanpuolustusjoukkoja johtaa myös nainen ja mies yhteisesti.

Turkki sotii Rojavaa vastaan

Turkki ja PKK, mistä YPG on inspiroitunut, ovat sotineet keskenään jo yli 30 vuotta, PKK:n perustamisesta lähtien. Kurdien vapautusliikkeet ja sissitoiminta on vuodesta 2001 leimattu terrorismiksi. Turkista on monesti vuotanut tietoa, jonka mukaan hallitus tukee islamistisia terroristijärjestöjä Syyriassa kurdeja vastaan.

Turkki osallistui ISIS terroristijärjestön koalition pommituksiin,

Solidaarisuutta Rojavalle

Kansan äänen järjestöt tukevat Rojavan edistyksellistä demokraatiakehitystä ja osallistuvat Rojavan puolesta "Näpit irti Rojavasta"- liikkeen toimintaan. Rojavaa tukevia tapahtumia järjestettiin mm. 30.1.-16 sekä 24.9.-16 Helsingissä (katso Kansan ääni 3/16).

Samalla kun toteamme tyydytyksellä Rojavan positiivisen kehityksen, olemme hyvin huolissamme tulevaisuuden suhteesta, joka herättää monia ristiriitaisia kysymyksiä. Alueella vallitsee sota. Ympärillä olevat taantumukselliset kapitalistivaltiot tuskin seuraavat Rojavan edistyksellistä yhteiskuntakehitystä positiivisesti. Syyriassa käytävä sota ei ole enää sisällissota, vaan Syyrian alueel-

la on käynnissä alueellinen valtakamppailu. **Mikäli Syyriaa koossa pitävä nykyhallinto joutuu syrjäytetyksi**, seuraa todennäköisesti Libyan tapaan kaaos. Siksi Kansan äänen järjestöt katsovat, että läntisten kapitalistimaiden ja taantumuksellisten arabimaiden Syyrian vastainen hallituskvaihto-operaatio tulee kyetä torjumaan. Miten Rojava kykenee siinä tilanteessa selviytymään?

Menestystä ISIS:n vastaisessa taistelussa

Tänä vuonna YPG saavutti suuria aluevaltauksia terroristijärjestöiltä. Samalla se luo uudenlaista poliittista järjestelmää. YPG tekee työtä, josta monet valtiot ovat irtisanoutuneet, vaikka terrorismin kasvu on pitkälti johtunut länsimaalaisten aiheuttamien sotien jättämästä valtatyhjöstä. Lähi-idän levottomuuden yksi syy on monesti lännen ja muiden maiden tuki väärille ryhmittymille.

Turkin ja ISIS:n huoltoväylät on suljettu, menetetyt maa-alueet on saatu takaisin ja sadat tuhannet ovat voineet palata kotiinsa. Turkin irtautuminen sekulaarisista arvoista saattaa herättää länsimaiden mielenkiinnon Rojavaan. ISIS:n sekä monien pienempien islamististen terroristiryhmittymien riveissä taistelee vieläkin satoja tuhansia ihmisiä, jotka ovat valmiita hirmutekoihin uskonnon takia. Rojavan ja muiden etnisten vähemmistöjen kokemus kauhu ja sorto uskonnollisen fasismin alla on tuomittava. Vapaa-ajattelua on tuettava ympäri maailmaa.

Anter Yasa, 25.9.2016 Helsinki

Toimituksen väliotsikointi

la on käynnissä alueellinen valtakamppailu.

Tuleva tilanne olisi kyettävä ennakoimaan ja löydettävä sellaiset taktiset liittolaiset, jotka sallivat Rojavan säilyttää valitsemansa tien, joka on edistyksellinen liittoutumaton "kolmas tie". Tulee myös muistaa, että Syyria on alueella yksi harvoja demokraatioita. **(KÄ/toim)**

Pohjois-Korean tilanne ja oikeistopropaganda

Jatkoa sivulta 12

lisäarvo hyödyttää suoraan kansalaisia eli parantaa elämisen tasoa. Kyllä kai silloin voidaan puhua ihmisoikeuksien huomattavasti paremmasta toteutumisesta kuin meillä Suomessa. Meillähän kapitalisti anastaa leijonanosan työläisten tuottamasta lisäarvosta ja se on poissa yhteiskunnan kehittämistä.

Vielä Korean nykytilanteesta. Pohjois-Korea on onnistunut uudistamaan teollisuuttaan ja maatalouttaan pakotteista huolimatta. Jutelin pari viikkoa sitten Korean Tukholman lähetystön vastaanotolla ruotsalaisen avustustyöntekijän kanssa. Hänen mukaansa voidaan sanoa, että korealaiset ovat saaneet kuntoon elintarviketuotantojärjestelmänsä. Se on kyllä merkittävä saavutus ja luo pohjaa yhteiskunnan kehittämiseksi.

Jatkuvat luonnonkatastrofit

Pohjois-Koreasta 80 % on vuoristoa

ja se on herkkää luonnonkatastrofeille. Tämän vuoden elokuun viimeisinä päivinä Pohjois-Hamgyon maakunnassa satoi kahden päivän aikana 30 cm vettä. Tumenjoen pinta nousi pahimmillaan 12 metriä. Tulvissa tuhoutui yli 30 000 asuntoa, samoin alueen tiet, sillat ja rautatiet kärsivät merkittäviä vahinkoja. Kaikkiaan tulvista kärsi 600 000 ihmistä.

KDKT:n hallitus lopetti kaikki muut rakennushankkeet ja siirsi kaikki liikenevät voimavarat tuhoalueen korjauksiin. Tavoitteena oli, että marraskuun loppuun mennessä olisi rakennettu ja korjattu yli 100 000 asuntoa. Tällainen voimavarojen liikuttelu ei olisi mahdollista missään muualla kuin Koreassa. Nämä luonnonkatastrofien aiheuttamat ongelmat ovat merkittävä haaste korealaisille. Ilman niitä yhteiskunnan kehitys olisi tietyksi paljon nopeampaa.

Juha Kieksi

Alustus Kansan äänen syysseminaarissa 1.10.2016

Norjan kommunistien puoluekokous marraskuussa

Norjan kommunistinen puolue pitää 29. puoluekokouksensa 5.-6.11.2016 Trondheimissa. Kommunistien Liitto lähetti puoluekokoukselle seuraavansisältöisen tervehdyksen:

"Hyvät Toverit, rakkaat kongressiedustajat. Tällä hetkellä elämme dramaattisten kansainvälisten muutosten aikakautta. Nämä muutokset haastavat edistykselliset voimat taistelemaan entistä päättäväisemmin sotaa, uusliberalismia ja erilaisia muita kapitalismin aiheuttamia globaaleja uh-

kia vastaan. Tänä päivänä on olemassa yhä kasvava tarve yhteiselle luokkataistelutaktiikalle kapitalismia vastaan.

Jatkuvasti kärjistyvät luokkavastakohtat ja esimerkiksi ilmastomuutos vaativat tarkkaa marxilaiseen tieteeseen perustuvaa analyysiä kommunististen ja työväenliikkeen nykytilanteesta ja tulevaisuuden haasteista. On olemassa suuri tarve uudelle, uusliberalistisen politiikan vastaiselle kansanrintamalle Euroopassa ja muualla maailmassa.

Toivomme, että tulevaisuudessa olisi mahdollisuuksia jatkaa keskusteluja taktisista ja ideologisista kysymyksistä, jotka ovat yhteisiä meille kaikille. Uskom-

me, että vain näiden analyysien avulla pystymme kehittämään yhdessä kansallista ja kansainvälistä luokkataistelutaktiikka ja vastata haasteisiin, joita historia asettaa meille.

Puolueemme haluaa lähettää toverillisen ja solidaarisen tervehdyksen Norjan kommunistiselle Puolueelle. Toivomme, että puolueenne 29. kongressi on onnistunut, ja että se auttaa teitä kamppailussanne sosialismin ja rauhan puolesta, sotaa ja imperialismaa vastaan.

Kaikki maailman työläiset, yhdistykää!

Kommunistien Liitto, Suomi Kalevi Wahrman

Ideologista pohjavirettä metsähallituksen luontopoluilla

Seitakierros jätti miettimisen aihetta

Seitakierroksella kiinnitti huomiota eräs luontopolun infotaulu, jossa kritisoitiin voimakkaasti Neuvostoliittoa pohjoisen kansoja kohtaan harjoittamasta poliittisesta seuraavasti: "Neuvostoliiton harjoittama venäläistämispolitiikka, joka pyrki hävittämään kaikki kansojen väliset erot ja mm. tekemään venäjistä pakollisen kielen kaikille kansoille, pu-raisi pahasti Venäjän pohjoisia kansoja. Kommunistien inkvisitoiva pohjoisen perinteen tuho ylsi v. 1934 jo esim. Amurille. Samaanien henkilö-lisyydet selvitettiin ja he joutuivat leniniläisen uskontopolitiikan uhreiksi." Jäin miettimään, että mitä tämä kaikki tarkoitti?

Miten kapitalistit ja kristityt ovat kohdelleet kansoja ja uskontoja?

Mieleeni tulee jo lapsena lukemani Juhani Ahon kirja "Panu", joka kertoo itä-karjalaisen kylän Korpivaaran talon isännästä Panusta sekä naapuripitäjän uudesta papista, joka kokee tehtäväkseen kitkeä pakanauden kansan keskuudesta. Vaikka Panu esitetään kirjassa hyvin kielteisessä hahmona, myötätuntoni oli alusta saakka Panun puolella. Panu oli samaani, tietäjä t. noita, joka puolusti oikeuttaan kylän johtajana ja perinnettä omaan uskontoon. Sitä ei hänelle suotu, vaan hänet "ajettiin nurkkaan" ja lähetettiin lopuksi Turkuun poltettavaksi. Ahon kirja lienee fiktiota, mutta sillä on todellisuuspohjansa. Skandinavian asukkaat tekivät voimakasta vastarintaa, kun luokkayhteiskunnan ja sen tukeman kirkon valtaa levitettiin yhä pohjoisemmille alueille "tulella ja miekalla". Tuhannet samaanit ja asukkaat maksoivat hengellään tämän verotusoi-keuden laajentamisen.

Vasta viime vuosina kokeilin Lapin maisemissa vaellusharrastusta. Hyvän mahdollisuuden tähän tarjoavat Pallas-Ylläs-tunturin alueella sijaitsevat patikointireitit ja luontopolut. Ne on nimetty eri aiheiden mukaan ja niiden reiteille on sijoitettu hyvinkin mielenkiintoista tietoa pohjoisen luonnosta, ihmisistä ja historiasta. Äskettäin kiersin 9 km "Seitakierroksen", joka on kulttuuriaiheinen "Kellostapuli"-tunturin ympäri kiertävä luontopolku.

Kuva: Heikki Männikkö

Näissä infotauluissa todetaan mm., että venäläistämispolitiikka pyrki hävittämään kansojen väliset erot ja tekemään venäjistä pakollisen kielen kaikille kansoille. Käytäntö ei tue väitettä kansojen välisten erojen hävittämisestä ja venäläistämisestä. Kansallisuuksien oikeudet turvattiin mm. siten, että korkein neuvosto jakaantui liittoneuvostoon ja kansallisuuksien neuvostoon. Jo 1930-luvun alkuun tullessa luotiin kirjakieli ja kirjallisuus 12 pohjoisen alueen kansalle, joilla sitä ei aiemmin ollut.

Ei vain pohjoisten kansojen kohtalo

Se mitä 1200-1700-luvuilla tapahtui pohjoismaiden eri kansoille mm. hämäläisille, karjalaisille ja saamelaisille, tapahtui vielä laajemmalla mitalla mm. Amerikan, Australian ym. alkuperäisväestölle. Kaikki nämä kärsivät feodalistien ja kapitalistien valloittajien levittäessä valtaansa ja uskontoaan valtansa välillä kappaleeksi vanhojen luonnonkansojen alueille.

Neuvostoliitto on "vapaata riistaa"

Seitakierroksella metsähallitus nostaa nyt Neuvostoliiton "tikun nok-

kaan". Seitakierros antaa samaanista hieman ohdokkaan kuvan: "Samaani on yhteisönsä kunnioitettu merkkihenkilö. Yleensä samaanin johtajuus on vain henkistä – asemastaan huolimatta hän elää normaalia elämää yhteisönsä jäsenenä. Samaaniksi ei voi ryhtyä kuka tahansa, vaan samaani on henkien tehtävänsä valitsema. Tämän takia kyvykäs ihminen voi joutua samaaniksi vastoin tahtoaan." Tämän tekstin asettajalta on jäänyt moni asia huomaamatta. Alkuyhteisöllisessä yhteiskunnassa samaanin asema saattoi olla pitkään kuvauksen mukainen. Kuitenkin kaikilla syrjäseuduilla tuotantovoimien kasvun seurauksena myös porotaloudessa met-

säystyskulttuurissa työ alkoi tuottaa lisätuotetta. Pohjoiset kansat elivät Venäjän alueella lokakuun vallankumouksen aikaan alkuyhteisöllisessä yhteiskunnassa patriarkaalisissa ja sukuyhteisöissä. Työn lisätuotteen synnyttämisen johdosta vanha sukujärjestelmä alkoi hajota. Oikeassa elämässä mm. samaanin asemaansa perustuen järjestivät henkilökohtaiseen käyttöönsä tätä lisätuotetta ja heidän suvusta alkoi muodostua yläluokka. Samaanin "virka" ei välttämättä ollutkaan enää valinnallinen, vaan muuttui perinnölliseksi.

Sukujärjestelmästä sosialistiseen omistukseen

Neuvostoliittolainen kirjailija Tihon Sjomuškin kirjoitti kirjan "Alitet pakenee vuorille". Kirjailija vietti kahdeksan vuotta tšuktšien parissa teostaan valmistellen. Tässä teoksessa lähes jokaisella kirjan henkilöllä on "kaima" t. esikuvaa oikeassa elämässä. Alitet oli heimon johtaja ja "tietäjä". Hän nautti etuoikeuksia, joista hän halusi pitää kiinni. Siksi hän joutui lähtemään ja muutti vuorille. Luonnollisestikaan Alitetin kaltaiset johtajat ja samaanit eivät pohjoisilla alueilla saaneet pitää asemaansa ja haalia haltuunsa yksityisomaisuutta. Mutta päinvastoin kuin Juhani Aho kertoo Panussa, Alitetin

paikkaa ei ottanut feodalistinen tai kapitalistinen luokkayhteiskunta ja sitä tukeva kirkko. Yhteiskuntaa rakennettiin sosialistisen yhteisömuutoksen perustalle.

Seitakierroksen infot teki joidensä mielikuvituksen tuotetta

Neuvostoliiton pohjoisilla tundra- ja taiga-alueilla asui 20 pientä kansaa, joiden yhteinen asukasluuku oli v. 1959 n. 127000. Vuonna 1924 muodostettiin erikoisavun komitea kehittämään pohjoisten kansojen talous- ja kulttuurielämää. Vuoteen 1930 tullessa syntyivät näiden alueiden kansalliset piirit ja pohjoiset kansat vapautettiin kaikista veroista ja maksuista. Alettiin kehittää elinkeinoelämää ja perinteisen porotalouden, kalastuksen ja metsästyksen rinnalle syntyi uusia elinkeinoelämän haaroja kuten maanviljely, karjalatous ja turkistarhaus. Luotiin mm. koulujen ja terveydenhoitolaisten verkosto. Puheet uskonnollisesta vainosta ovat täysin keksittyjä. Kehityksen mukana sukuyhteisön elämäntavan jäänteet ja samanisitiset uskomukset menettivät nopeasti käytännön merkityksensä ja elävät vain kansaperinteen vaali-joiden piirissä.

Heikki Männikkö

Kuva: Heikki Männikkö

Seitakierroksella näkee Ylläksen Keskisen Laen ja viereisen Kellostapulin väliin mannerjään sulamisvesien kuluttaman kurun "satulan".

Käytännön johtopäätös tästä on se, että kannattaa keskittyä ajattelemaan ja kuvittelemaan sitä, minkä haluaa toteutuvan eikä sitä, minkä ei halua toteutuvan. Kannattamisen asenne on voittoisampi kuin vastustamisen asenne.

Jos haluaa hyvinvointiyhteiskuntaa, on parempi kannattaa hyvinvointiyhteiskuntaa kuin vastustaa sen alasajoa. Vaikka teknisesti ja loogisesti kyse olisi samasta asiasta, niin psykologisesti noilla on eroa kuin yöllä ja päivällä. Ensimmäisessä tapauksessa ihmisellä on mielikuva kukoistavasta hyvinvointiyhteiskunnasta, jälkimmäisessä tapauksessa ihmisellä on mielikuva hyvinvointiyhteiskunnan alasajosta. Kummassakin tapauksessa alitajunta vie ihmistä kohti sen toteuttamista, mistä hänellä on elävä mielikuva mielessään.

Vastustamisesta kannattamiseen – asettakaamme asialistamme itse

Sen sijaan, että kertoisimme kansalle, mitä vastustamme, meidän on kerrottava kansalle, mitä kannattamme, mitä ajamme, mitä haluamme. Meidän viestintämme pitää olla itsenäistä, omaehtoista viestintää, joka kumpuaa meidän omista tavoitteistamme. Se ei saa olla pelkkää kommentointia siihen, mitä meidän vastustajamme tekevät, suunnittelevat ja viestivät. Meidän on itse asetettava oma

Luokkataistelun psykologiaa: Vastustamisesta kannattamiseen

Vanha tunnettu kansanviisaus sanoo, että valta on sillä, joka päättää asialistasta. Ilmiölle on olemassa psykologinen selityksensä. Ihminen alitajunta ei ymmärrä negatiivista, "ei"-tä. Alitajunta vaikuttaa ihmisen toimintaan niin, että ihmisellä on taipumus toteuttaa niitä asioita, joista hän pitää yllä elävää mielikuva omissa ajatuksissaan – aivan riippumatta siitä, suhtautuuko ihminen tietoisessa mielessään tuohon mielikuvaan positiivisesti vai negatiivisesti. Ja se taho, joka asettaa asialistan, päättää, mitä asioita mielessä pidetään.

asialistamme, josta puhutaan. Emme saa alistua siihen, että vastustajamme asettaa asialistamme.

Hyvä esimerkki positiivisesta oman asialistan asettamisesta ja puolustamisesta on Joukkovoiman mielenosoituksissa näkyneet iskulause "Voittoisa työkanava nojaa sosialismiin". Tuo iskulause kertoo positiivisista asioista, joita tavoitellaan, eikä suuntaudu (ainakaan kielellisellä tasolla) mitään eikä ketään vastaan. Yleisesti ottaen ihmiset haluavat välttää riitoja ja vastakkainasetteluja niin kauan kuin suinkin mahdollista. Siksi on helpompi kutsua ihmisiä mukaan rakentamaan uutta omaa projektia kuin repimään alas jonkun toisen projektia. Vaikka kyse olisi teknisesti ja loogisesti samasta asiasta (niin kuin on silloin kun nuo projektit ovat toisilleen vastakkaisia), niin psykologisesti noilla on eroa kuin yöllä ja päivällä.

Luokkataistelun lähtökohta on elävän mielikuvan luominen siitä, mitä halutaan saavuttaa

Tärkeintä taistelussa sosialismin puolesta on konkreettisen elävän

mielikuvan luominen sosialistisesta hyvinvointiyhteiskunnasta. Sellaista kuvaa voi alkaa luoda puhtaalta pöydältä omien ajatusten mukaisesti. Sellaista kuvaa voi myös hakea jo olemassa olevista sosialistisista yhteiskunnista kuten esimerkiksi Pohjois-Koreasta.

Pohjois-Korean uutisointi heidän omasta yhteiskunnastaan antaa hienon kuvan sosialistisesta yhteiskunnasta, jossa valta on kansalla ja jossa kaikki – aivan ylintä johtoa myöten – tekevät työtä kansan elintason entisestään kohentamiseksi. Uusia tuotantolaitoksia rakennetaan ja vanhoja päivitetään. Uusia keksintöjä tehdään ja otetaan käyttöön tuotannon tehostamiseksi.

Ihmiset tekevät työtä oman hyvinvointinsa eteen – ei kapitalistien rikastuttamiseksi. Ihmiset eivät ole työttömiä eivätkä kodittomia. Uutisista välittyy aito talkoohenki, jossa koko porukalla maan ylintä johtoa myöten, tehdään töitä koko porukan hyväksi. Yhteiskunnasta puuttuvat riistäjät ja välistävetäjät ja kansa tuntee vahvaa yhteenkuuluvuutta ja osallisuutta.

Totta vai tarua?

Jotkut saattavat kysyä, onko Pohjois-Korean oman uutisoinnin antama kuva täysin todenmukainen. Tässä on koko jutun ydin: sillä ei ole merkitystä meidän kannaltamme. Riittää, että se antaa muodostamaan sellaisesta yhteiskunnasta, joka olisi tavoittelemisen arvoinen ja että tuo kuva leviää mahdollisimman monen ihmisen mieleen.

Meidän tilanteemme Suomessa on se, että meidän olisi ensi tilassa luotava konkreettinen ja elävä mielikuva siitä tavoitteesta, johon pyrimme. Pelkkä ei-toivottujen asioiden vastustaminen ei riitä, vaan kuten aiemmin on todettu, se voi toimia jopa tarkoitustaan vastaan. Pitää olla positiivinen ja konkreettinen tavoite, johon pyritään, ja se tavoite pitää kertoa kansalle. Tuollaisen kuvan luomiseksi Pohjois-Korean tarjoama uutisointi on mitä mainioin inspiraation lähde.

Oma tavoitteemme

Vaikka Pohjois-Korean uutisointi on

mitä mainioin inspiraation lähde, se ei välttämättä tarkoita sitä, että meidän olisi pyrittävä tasan tarkkaan samanlaiseen yhteiskuntaan kuin Pohjois-Korea. Mutta se tarkoittaa, että on pyrittävä yhteiskuntaan, jossa valta on kansalla, ja jossa asioista päätetään demokraattisesti. On pyrittävä yhteiskuntaan, jossa kansa on oman kohtalonsa muovaaja ja oman yhteiskuntansa isäntä eikä pelkää pienen vähemmistön työkalu niinkuin kapitalistisissa yhteiskunnissa.

Muista, että tavoitteen edistämiseksi kaikkein tärkeintä on pitää yllä ja levittää elävää mielikuva tavoitteesta. Vaikka ihmiset olisivat tietoisessa mielessään tavoitteesta eri mieltä, jo mielikuvan leviäminen sinällään edesauttaa tavoitteen toteutumista.

Mieti hetken aikaa, millaisia mielikuvia sinulle nousee mieleen, kun ajattelet yhteiskunnallisia asioita. Nouseeko mieleesi kaikki se surkeus, jota mediassa päivittäin rummutetaan? Se surkeus on vastapuolen agenda. Älä anna vastapuolen päättää siitä, millaisia mielikuvia pidät mielessäsi, vaan muodosta itsellesi mielikuva sellaisesta yhteiskunnasta, joka on tavoittelemisen arvoinen, ja pidä se mielikuvana mielessäsi koko ajan. Silloin pystyt toimimaan tehokkaimmin tavoittelemasi yhteiskunnan toteuttamiseksi.

Janne Kejo

Lelusedän satutunti

Syyrian Itä-Aleppoon leluja kuljettanut Rami Adham on paljastunut huijariksi ja valehtelijaksi muun muassa Helsingin Sanomien 21.10.2016 jutun mukaan. Adham on jo aikaisemmin monta kertaa tuomittu pahoinpitelyistä ja doping-aineiden salakuljetuksesta. Hän jäi tullissa kiinni kielletyistä aineista muun muassa palattuaan Syyriasta eräältä lelumatkaltaan. Lelumatkat olivat ilmeisesti olleet bisnesmatkoja. Huijaukset ovat nyt KRP:n tutkittavana. Häntä epäillään myös vihapuheesta.

Kuva: Heikki Männikkö

Eräs kummallisimmista "rauhanmarsseista" koettiin 24.10.2016. Rauhanjärjestöjen tunnus oli "Syyrian sota lopetettava". Puhujaksi oli kutsuttu lehdistön jo aikojen sitten "militarismin mannekiiniksi" esittelemän entinen puolustusministeri Elisabeth Rehn. Mielenosoitusta ei mainostettu Syyrian laillisen valtion vallan palauttamiseksi. Tuki suuntautui lähinnä USA:n tavoittelemaan hallituksen vaihdokseen. Nyt esiteltiin "Rauha Syyriaan". Miksi vasta nyt, kun sota on kestänyt viisi vuotta ja siinä on menetetty yli 400000 ihmishenkeä. Henki oli demonisoida Venäjä ja Syyrian hallitus, mutta jättää todelliset sodan aiheuttajat ja sotarikolliset rauhaan. Aleppoa miehittäviä jihadistiteja ei edes mainittu, vaikka heidän tarkka-ampujansa ja tykistönsä estävät siviilejä poistumasta Alepposta. Kuva kertonee, mitä henkeä tapahtumalle haettiin.

Paljastunut on myös se, että Adham kannattaa ääri-islamistista Al-Nusraa, joka käy Syyriassa aseellista taistelua, ja miehittää ja terrorisoi muun muassa Itä-Aleppoa. Hän ilmoitti jo viime keväänä eräässä Syyria-tilaisuudessa kannattavansa "maltillista" Al-Nusraa, mutta siihen ei juuri kukaan kiinnittänyt huomiota. Ei ainakaan Yle, joka edelleen nosti häntä esiin "puolueettomana"

Syyria-asiantuntijana.

Adham on saanut vapaasti suolta jihadistien propagandaa ihmisten mieliin valtamediamme ystävällisellä avustuksella. Hän on saanut mielin määrin väärillä Syyrian sodan tilanteita ja mustamaalata Bašar al-Assadia.

Ei ole kuulunut anteesipyyntöä Yleltä eikä muilta medioilta siitä, että ne ovat tätä

valehtelijaa käyttäneet asiantuntijana. Myös rauhanliike meni Adhamin "Aleppon lapset" -narratiivin mukaan täysin sydämin.

Syyria-raportoinnin omituiset lähteet

Rami Adhamin lisäksi media käytti pitkään Syyria- uutisten lähteenä myös toista Ramia, Lontoossa asuvaa syyrialaista vaatekauppiasta ja

pitsanpaistajaa Rami Abdulrahmania. Tämän Ramin propagandatoimisto on nimeltään Syrian Observatory for Human Rights SOHR. Se ratsasti kansainvälisen Human Rights Watch -järjestön maineella, vaikka sillä ei ole mitään tekemistä HRW:n kanssa.

Tämä "tietotoimisto" SOHR vastusti Syyrian hallitusta ja välitti jihadistien tuottamia uutisia ja ilmeisesti aika paljon omasta päästä keksittyjä "tietoja". Paikan päällä Syyriassa tämä Rami oli käynyt 15 vuotta sitten. SOHRia siteerattiin koko maailmassa Syyrian "opposition äänenä". SOHRin paljastuttua yhden miehen projektiksi siteeraukset ovat loppuneet.

Merkittävä jihadistiryhmien propagandatoimisto sijaitsee Itä-Aleppossa. Aleppo Media Centre AMC perustettiin sinne jo vuonna 2012, kun Al-Nusra-rintama valtasi ja miehitti osan Aleppoa. Sen taustalla on Ranskan ulkoministeriö sekä lobbaustoimisto Syrian Expatriates Organization SEO.

SEOn toimisto sijaitsee amerikkalaisen lobbausteollisuuden keskuksessa Washingtonissa. SEO oli tärkeä instrumentti AMC:n perustamisessa. SEO edelleen rahoittaa Aleppon propagandakeskusta, antaa teknistä ja logistista tukea sekä koordinoi toimintaa.

Mainoslätkän mukaan AMC:tä tukevat kaikki merkittävät kansainväliset mediat: CNN, New York Times, Washington Post, BBC News, Guardian ja Al Jazeera (Qatar). Ei ihme, että Aleppon Al-Nusra-rintaman tuottamat "uutiset" rauniokasoista ja "Dusty Boysta" leviävät tehokkaasti ympäri läntistä mediaa. Myös meille.

Jihadistit käyvät USA:n proxy-sotaa

USA on oman ilmoituksensa mu-

kaan tehnyt Syyriaan yli 12 000 pommituslentoa vuoden 2014 jälkeen. Joitakin uutisia näiden satutuman varaisten pommitusten siviiliuhreista on ollut, mutta ei paljoakaan meidän mediassamme. USA on sanonut pommitettuaan esimerkiksi sairaalaa "oho, se oli vahinko", ja sitten asia on painettu villaisella.

Myös Turkki, Saudi-Arabia, Qatar ja Israel ovat sodan mittaana vuosina 2012 – 2016 pommittaneet Syyriaa. Sodassa on kuollut 430 000 ihmistä. Tämä on moninkertaisesti enemmän päivää kohti kuin on kuollut Aleppossa Venäjän pommitusten aikana päivässä.

Aivan rauhassa ovat myös saaneet USA:n ja sen liittolaisten rahoittamat ja aseistamat jihadistiryhmät neljän vuoden ajan hävittää ja ottaa haltuunsa Syyriaa, tuota sekulaarista arabivaltiota, jossa eri etniset ryhmät ja uskonnot ovat ennen eläneet rauhassa. Mutta kun Venäjä Syyrian hallituksen kutsumana, siis laillisesti, käänsi sodan kulun Syyrian hallituksen eduksi, alkoi hirvittävä meuhkaaminen sotarikoksista ja Aleppon lapsista. Ja Rami Adham meillä lisäsi vettä myllyyn.

Koko uutisointi Syyrian sodasta on ollut melkoista lelusedän satutuntia. Vaikka yksi lelusetä Adham ei enää saa tv-studioissa satujaan kertoa, uusia lelusetiä ja pitsanpaistajia kyllä keksitään. Eikä kukaan kerro, mikä koko sodan syynä on: USA:n hallitustenvaihto- ja hegemoniapyrkimykset Lähi-idässä. Irakissa ja Libyassa tämä onnistui hienosti. Nuo maat ovat kaaoksessa ja terroristien vallassa. Syyria on vaikeampi pala, koska Venäjä puuttui peliin.

Marjaliisa Siira

KATSOKAA KARTTAA!

Ylen TV1 A-studiossa (21.9.2016) puhuttiin Itämeren turvallisuustilanteen muuttumisesta. Keskustelijoita oli Kokoomuksesta, Vihreistä ja Vasemmistoliitosta. Vain Vasemmistosta oli puheenjohtaja ja muut olivat riviporukoista. Satuitko näkemään? Jos et, niin tässä siitä keskeinen havainto.

Kuva: Heikki Männikkö

Tilannetta Itämerellä kärjistetään. Sitä osoittaa Suomen ja USA:n yhteistyösopimus USA:n joukkojen asettuminen Itämerelle. Hangossa muistutimme 6.6., että USA-johtoinen sotaharjoitus alueellamme heikentää maamme ja Itämeren alueen turvallisuutta.

Konsensus Venäjistä

Kaikki olivat herttaisen yksimielisiä siitä, että Itämeren alueen turvallisuus on heikentynyt Venäjän toimien seurauksena. Siksi ja koska Venäjän arvaamattomuuden vuoksi puolustusta ja läntistä yhteistyötä on vahvistettava. Kokoomuksen edustaja toisti moneen kertaan, että tästä olemme yksimielisiä, eikä soraääninä ollut, niitä ei kuuluttu edes vasemmalta.

Kenenkään päähän ei pälkähtänyt, että Venäjällä on Itämerellä vain pienen pieni kaistale Kaliningradin alue. Itämerta hallit-

sevat aivan muut maat, jotka ovat sallineet ensimmäisen kerran kautta aikojen valtameren takaisen miehittäjän tunkeutumisen Itämerelle ja rakentamaan Venäjän vastaiset sillanpääasemat maihinsa. Siis maihin, joilla on yhteistä maarajaa Venäjän kanssa.

Vaarallinen USA

Jokaisen luulisi tietävän, että USA on maailman aggressiivisin ja vaarallisin maa. Sen aiheuttamat ihmishenkien menetykset Korean ja Vietnamin sodista lähtien ovat päättä hui- maavat. Yksin Irakissa 2000-luvulla sen sotakone tappoi muutamias-

sa vuodessa miljoona irakilasta ja tappaminen jatkuu. Se on synnyttänyt mielettömät pakolaisvirrat.

Ukrainan vallankaappauksen priimusmoottoreina olivat USA:n entinen varapresidentti Dick Cheney ja CIA:n johtaja John Brennan esikuntineen. Ne havittelivat USA:lle Krimin sotasatamia. Vallanvaihdon seurauksena Ukrainasta on muuttanut/paennut Venäjälle yli miljoona ukrainalaista.

Kolmikosta kenenkään, ei edes Vasemmiston puheenjohtajan valtiotieteiden kandidaatti Li Anderssonin, mieleen juolahtanut, että paras turvallisuustae on hyvät ja luottamukselliset naapurussuhteet kaikkiin maihin ja Suomen tapauksessa ennen muuta naapuriin, jonka kanssa on 1400 kilometriä yhteistä maarajaa. Yksikään ei välittänyt tai tunteut kokoomuslaisen presidentin J. K. Paasikiven sodan jälkeen pistämättömästä toteamuksesta: ulkopoliitikassa Suomen kannattaa katsoa karttaa!

Rauhan turvaaminen

Jos Suomen tai Nato-Suomen ja Venäjän välille saataisiin aikaan aseellinen konflikti, sota, niin kokenaan riippumatta siitä kuka sen voittaisi, Suomi joka tapauksessa häviäisi, se jyrättäisiin maan tasalle. Siksi Venäjän kanssa kannattaa luoda hyvät ja luottamukselliset rauhan turvaavat naapurisuhteet. Vain siten ja vakaisa rauhanoloissa Suomi on voittava osapuoli.

Kai Kontturi

Syyria-uutisointia Venäjällä

Suomessa vähätellään Venäjän tiedotusvälineiden uutisointia. Äskeisen Venäjän matkani perusteella, minulle syntyi aivan toisenlainen kuva. Venäjällä näytetään mm. "Rossija 24" kanavalla perusteellisempia uutiskokonaisuuksia ajankohtaisista tapahtumista. Kanava on suosittu, koska sen uutisiin haetaan enemmän pohjatietoa. Kanava kertoo uutisia ja ne muuttuvat reaalian tilanteen mukaan.

Yksi uutiskokonaisuus 14.-22.10. liittyi Syyrian tapahtumiin. Alepposta näytettiin karttaa ja uutiskuvaa. Selvitettiin toimia julistaa alueelle määrä-aikainen tulitauko. Kartoissa näkyivät humanitääriset käytävät, joiden kautta Itä-Aleppoon kuljetettaisiin humanitääristä apua ja kaikki halukkaat voisivat siirtyä pois kaupungista. Myös jihadistit-ym. kapinallisilla oli mahdollisuus poistua kaupungista ilman, että heitä vastaan nostetaan syytettä.

Selvisi kuitenkin, että Al-Nusra- ja Ahrar ash-Sham -ryhmä sabotoi toimenpiteitä käynnistää tämä YK:n tukema avun toimittaminen Itä-Aleppoon. Venäjän ulkoministeri Lavrov toteutti, että jihadistien joukot tulivat reittejä, joiden kautta apua kaupunkiin tulisi toimittaa ja jonka läpi siviileille sekä militanttikapinallisille tarjoutuu mahdollisuus poistua alueelta. Lavrov toteutti myös, että tiedustelutietojen mukaan Aleppossa toimivat kapinallisryhmät ovat kaikki Al-Nusra-rintaman komennossa.

Suomen tiedotusvälineissä uutisoitiin asiasta lähinnä, että humanitääristä apua Aleppoon ei saatu toimitettua ja että kukaan ei poistunut tulitauon aikana

kaupungista.

Iso uutisaihe oli myös suunnitelmat Venäjän ja Syyrian johdon asettamiseksi Haagin sota-tuomioistuimeen. Vremja-kanavalla asiasta esitettiin runsaan tunnin mittainen ohjelma. Siinä näytettiin uutiskuvia länsivaltojen mm. Jugoslaviaan, Irakiin, Iraniin, Libyaan sekä Syyriaan suunnattujen operaatioiden siviileille aiheuttamista tuhoista. Todettiin, että missään niissä tapauksissa, jotka aiheutuivat näistä hyökkäyksistä ja täyttivät selkeät sotarikoksen tunnusmerkit, länsi ei ole asettanut omiaan syytteesen. Jugoslavian osalta osoitettiin, että maan johtajat asetettiin sotarikostuomioistuimeen niiden puolustuksessa omaa maataan ulkopuolista hyökkäystä vastaan. Samassa yhteydessä osoitettiin, että uutiskuvat, joita länsimediassa levitetään todisteena Venäjän armeijan Itä-Aleppoon suuntautuneiden ilma-iskujen aiheuttamista sairaaloihin ja siviileihin kohdistamista tuhoista ovat peräisin ajalta, jolloin jihadistit valtasivat Aleppon Syyrian armeijalta.

Ei ollut vaikeaa yhtyä tähän selkeään uutisointiin.

Heikki Männikkö

MEDIASTA POIMITTUA

Rauhan Puolesta 4/2016 uutisoi: Marokko rikkoi Länsi-Saharan hauraan 1991 solmitun aselevon. Marokko on 11.8.2016 lähtien useasti liikuttanut joukkojaan Al Guargaratin alueella eteläisessä Länsi-Saharassa. YK:n pääsihteeri Ban Ki-moon sanoi 28.8., että Marokon ei tule rikkoa rauhaa ylläpitävää tasapainoa ja siten vaarantaa rauhanneuvotte- luita.

Hannele Huhtala kirjoittaa pääkirjoituksessa Vartija, poliisi ja pamppu (Iso Numero, syksy 2016): Helsingissä Mustalla Kallio-tapahtumassa poliisi on keskeyttänyt konsertin, kun räppäri Julma Henri oli esiintymässä. Konsertin melusta oli valitettu. Poliisi on käyttänyt kyynelkaasua ja etälamauttimia, sakottanut useita ja ottanut kaksi kiinni. Iskussa käytetyn poliisiväkivallan määrä häkellyttää.

Samassa lehdessä Suvi Auvinen ihmettelee kolumnissaan Ulkomaalaisen näköinen nainen: Kaikki lait eivät ole moraalisesti ja eettisesti kestäviä. Vaikka minä olen todistettavasti puolalaisen, venäläisen ja ranskalaisen näköinen nainen, ei Suomen poliisi ole koskaan pyytänyt nähdä pape-reitani ulkomaalaisvalvonnan nojal-la. Ulkomaalaisuudella ei Suomessa selvästi tarkoiteta valkoista ihoa.

Anu Vallinkoski valottaa artikkelissaan Väärinymmärretty ADHD (Yliopisto 6/2016) aktiivisuuden ja tarkkaavuuden häiriötä. Se ei johdu kasvatuksesta eikä ole laiskuutta, vaan on monimutkainen aivojen kehityshäiriö. ADHD on yksi helpoimmin periytyvistä neuropsykiatrisista häiriöistä (jutussa on virheellisesti "mielenterveyden"). Kuitenkin oireyhtymään liittyy suurimmal- la osalla aikuisista mielenterveyden häiriöitä kuten päihdeongelmia, masennusta, syömishäiriöitä tai ah-

distusta.

Arja Tuusvuori pohtii jutusaan Työ! Missä olet? (Yliopisto 7/2016) työttömyyttä. Se on jäänyt epäselväksi, miten matalapalkkaisten alhaisilla verotuloilla on tarkoitus pitää hengissä hyvinvointivaltiota – vai onko? – ja miten käy työttömäksi joutuneelle koulutetulle keskiluokalle (po. -tuloisille) kuten vaikkapa Nokia-insinööreille, yliopistojen hallintoväelle tai media-alan ammattilaisille. Kuinka monta lähihoitajaa, kahvila-apulaista tai yhden ihmisen yritystä heidän joukostaan sukeutuu?

Puhe tietopohjaisesta taloudesta on paljolti bluffia. Juhlapuheissa termi toistuu tajaan, mutta tosiasiaa tiede ja sen uteliaisuus on työnnetty syrjään. Innovaatioista jauhetaan, mutta innovatiivisuutta luova tiede on Suomessa ahtaalla. Vallalla on vanhakan-tainen käsitys työstä. Myös EU on vanhan ajattelun vanki: EU-kampanja teollisuus takaisin. Tieteestä säästäminen on lyhytnäköisyyden pahimpia ilmentymiä.

Reetta Vairimaa ihmettelee kirjoituksessaan Keppiä vai puista porkkanaa? samassa lehdessä Suomen työttömyysturvajärjestelmää, joka on monimutkainen tilkkutäkki. Työttömyyden aiheuttama tyytymättömyys näkyy poliittisissa liikkeissä, populismissa, maahanmuuttovastaisuudessa, vihapuheessa ja tieteen kyseenalaistamisessa.

Osku Alajoki käsittelee artikkelissaan Ristiretkien maailmassa (Vapaa Ajattelija 3/2016) ristiretkien perinnettä. Nykytutkimuksen valossa ristiretkillä voidaan nähdä neljä keskeistä yhdistävää tekijää: 1) Ristiretkien osanottajat oli kutsuttu liittymään sotilasretkikuntaan, jolla oli määrätty päämäärä. Seremonial-

lisesti tämä tapahtui ompelemalla risti vaatteisiin ja vannomalla julkinen vala. 2) Kutsun ristin asialle oli esittänyt paavi roolissaan Kristuksen sijaisena maan päällä. 3) Ristiretkeläisille annettiin privilegioita, joilla varmistettiin turva poissaolevien perheille, eduille ja omaisuudelle. (Paavi muisti viitata Palestiinan vaurauteen – "idän rikkauksiin") 4) Osallistuminen ristiretkelle toimi katumusharjoituksena, jonka avulla ristiretkeläiset saivat syntinsä anteeksi.

Eero Suorsa huomaa kirjoituksessaan Kristinuskosta ja antisemitismistä samassa lehdessä, että natsien ja kristittyjen juutalaisvainot eivät juuri eronneet toisistaan. Espanjan inkvisitio ei monesti pitänyt juutalaisten kääntymistä kristinoppiin aitona, vaan vainosi heitä nimenomaisesti etnisyyden tähden. Natsien ja kristittyjen vainot eivät muutenkaan eronneet toisistaan kovinkaan paljoa; niin kristityt kuin natsit eristivät juutalaiset ghettoihin. Kaikkialla kristityssä maailmassa juutalaisten liikkumista rajoitettiin.

Tromssan yliopiston valtieteen apulaisprofessori P. Stuart Robinson aloittaa arvionsa Sodankylän elokuvajuhlat, elokuva- llinen valonäyttävä synkkenevässä maailmassa? (Filmihullu 4/2016) räväkästi: Yhteiskunnallista sortojärjestelmäämme hallinnoivat ja ruokkivat eliitit kohtaavat ajoittain suuria kriisejä, jotka ovat luonnollisia seurauksia oman edun tavoittelusta. Eliitit kuitenkin eivät ota vastuuta tai syytä niskoilleen valloilleen päästämistään kaaoksesta. Yleinen reaktio sivuuttaa helposti oikeat syylliset. Sen sijaan syntipukiksi nostetaan jokainen ulkomaalaiselta vaikuttava sieluparka, jokainen sekaantuja tai tunkeutuja, joka on syyllinen toiseuteen.

Ylen TV1 esitti Pekka ja Pätkä (P&P) -elokuvia. P&P Suezilla (1958) on Armand Lohikosken ohjaama ja käsikirjoittama. Kohtaukset Suezilta on kuvattu Seu-

tulassa Ruduksen hiekkakuopalla. Palmut olivat pahvia, pyramidit hiekkakumpuja ja höyrylaivat kulkivat narusta vetäen sadevesilammikossa. Aikalaiskriitikot luulivat tekijöiden vahingoniloksi, että kuvauksiin oli lähdetty paikan päälle. Eräs kriitikko valitti, että vaikka Särkän rahoilla oli päästy Suezille, kovin oli yksitoikkoisesti niitä maisemia välitety. Ensimmäiset suomalaiset rauhanturvaajat lähtivät Suezin UNEF I -operaatioon 1956, mutta operaatio on taustalla. Pääasiana ovat P&P-seikkailut.

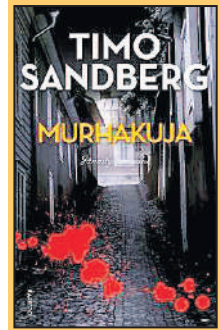
P&P neekereinä (1960) on Aarne Tarkaksen ohjaama ja Reino Helismaan käsikirjoittama 13. ja viimeinen P&P-elokuva. Pekka ja Pätkä käyvät hullun tiedemiehen luona. Tämän keksimä kone kertoo, että P&P:llä on edessään loistava tulevaisuus neekereinä. Kone tarkoitti lehtineekereitä. P&P mustaavat itsensä kenkäkalnilla ja menevät koeesiintymään hienoon yökerhoon teeskennellen olevansa yhdysvaltalaisia muusikoita puhumalla englantia muistuttavaa siansaksaa. Tämä jakso ei kestä kauan, vaikka se on otettu elokuvan nimeksi. 1960-luvulla neekeri-sanaa ei pidetty rasistisena. Nykyisin suosittelaa sanoja musta, mustaihoinen (eestiksi mustanahalinen) tai afrosuomalainen.

Elokuvaohjaaja Pekka Lehto halusi taistella homofobiaa vastaan filmillä P&P homoina. Johannes Virolainen lupautui hankkeen suojelijaksi. Rahoittajat kauhistuivat. Näyttelijät pelkäsivät leimautuvansa homoiksi. Suomen elokuvasektori myönsi 2005 kehittämistukea 10 000 €. Työnimenä oli P&P levottomina. P&P osallistuvat lääketutkimukseen ja luulevat lääkkeen aiheuttaneen kemiallista homoutta. Sitten käsitellään monenlaisia homokliseitä ja -stereotyyppiä. Elokuvan teko on lykkääntynyt. Pirkka-Pekka Petelius ja Pedro Hietanen tekivät samalla otsikolla sketsejä sekä radioon että televisioon 1990-luvun alussa.

Hannu Kautto

Murhakuja

Tekijä: Sandberg, Timo
Kustantaja: Karisto, 2016

Palkitun rikosromaanisarjan kolmas osa vie lukijan entisestään kiristyviin tunnelmiin 1930-luvun Suomessa. Otso Kekki selvittää ris-

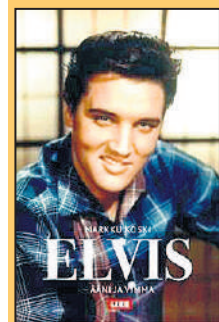
tiriitoja herättäneen harrastajänäyttelijän kuolemaa. Harrastajänäyttelijä Lars Kuivanen löydetään surmattuna sorakuopalta. Kuivaisen rooli pappina työväenteatterin esityksessä on herättänyt huomiota, sillä näytelmän huhutaan sisältävän jumalanpilkkua. Kuolema selitetään pirtuporukoiden aiheuttamaksi, mutta Otso Kekki jatkaa omia tutkimuksiaan.

Poliittinen ilmapiiri Suomessa kiristyy päivä päivältä. Lapuan liike aktivoituu, kyydityksistä huhutaan. Työmaaterori ja keskinäiset kiusanteet ovat arkipäivää. Tulenarassa tilanteessa ammattiyhdistysaktiivi Ismo ja valkoisen perheen kasvatti Silja jatkavat salaisia tapaamisiaan. Eräänä yönä Ismo haetaan väkisin kodistaan. Murhakuja jatkaa Mustamäestä ja Häränilmästä tuttu- jen hahmojen tarinaa 1930-luvun Lahdessa. Otso Kekki ja Vera ovat saaneet pojan, mutta elävät edelleen susiparina. Asenteet venäläisiä kohtaan kiristyvät ja Vera kaipaa kotimaahansa. Ismon ja Siljan rakkaus sinnittelee ristiriitojen keskellä, mutta onko suhteella tulevaisuutta? Timo Sandberg kuvaa uskottavasti aikaa, jolloin oli valittava puolensa. Kansan yhtenäisyys oli pelkkä haave, ja vakamus leimasi myös poliisin työtä.

Antero Nummiranta

Elvis ääni ja vimm

Tekijä: Koski, Markku
Like 2016

Valkoisen neekerin kuningas-tie Captain Marvel Jr: n asuun pu- keutuvaksi supersankariksi Rock and rollista katosi ensin roll, sit-

ten rock, ja jäljelle jäivät ehkä vain "and", "öh" ja muut sidesanat. Elvis on poistunut keskuudestamme jo kauan sitten, mutta muistopäiviä tulee ja menee, fanikokouksia pidetään, oheiskauppa käy ja turistit vaeltavat hartaina Gracelandin käytävillä.

Me tiedämme Elviksen elämästä enemmän kuin sukulaistamme. Tiedossa ovat ruoka- tottumukset ja aineenvaihdunta, sairaudet, lääkeresepit ja kuoleman yksityiskohdat. Markku Koski purkaa Elviksen tarinan eräänlaisiksi teeseiksi, oivaltaviksi pienoisseiksi.

Antero Nummiranta

Liisa Hyssälän ihmeelliset höpinät

Arvon rouva Hyssälälle ei ole tullut ilmeisesti pieneen mieleenkään pohtia, miksi ihmiset vaeltavat Kelan luukuille, leipäjonoihin tai kuntien sosiaaliapujen piiriin? Laiskojako ovat vai ketkuja, jotka haistavat helpon rahan tekemisen mahdollisuuden?

Oletteko rouva Hyssälä ajatellut koskaan, kuinka rehtiä ja arvonsa tuntevaa kansaa suomalaiset ovat? Suomalaisille on aina ollut kunnia-asia tehdä töitä, elättää itsensä ja läheisensä. Liisa Hyssälä, tuo mahdollisuus on jo vuosikymmeniä riistetty sadoiltatuhansilta suomalaisilta.

Ihmisten nöyryyttäminen ja syyllistäminen

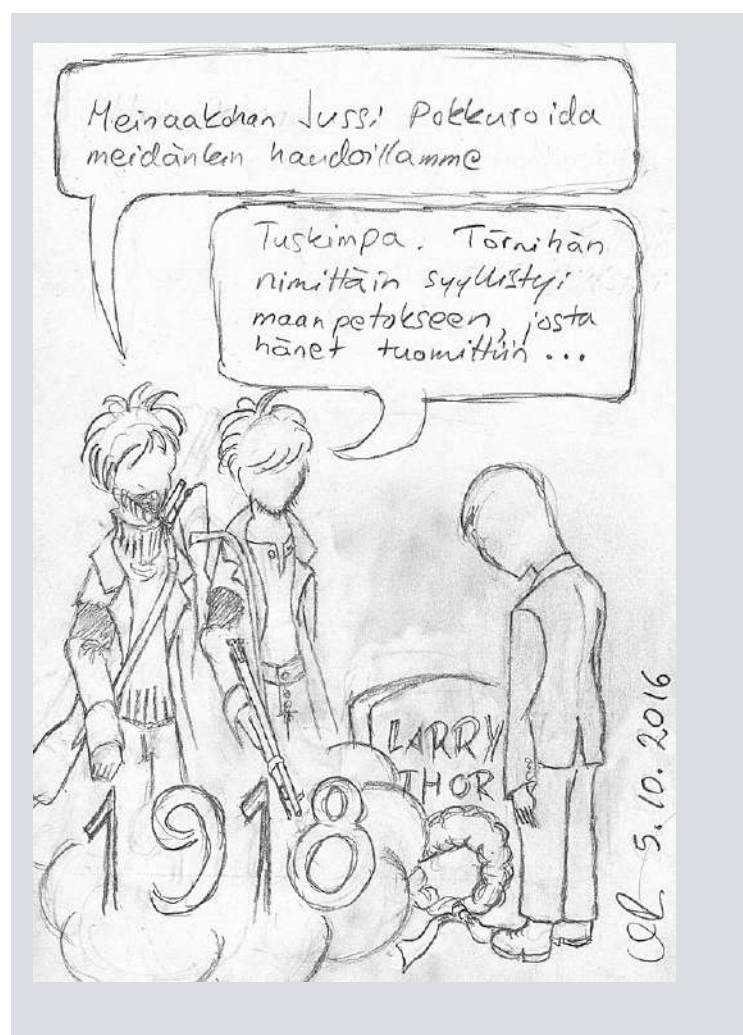
Ihmisiä, noita ahkeria suomalaisia alistetaan, nöyrytetään, kuritetaan ja syyllistetään häpeällisesti. Kelan pääjohtaja Liisa Hyssälä, olet yksi heistä. Annat ymmärtää, kuinka ihmiset käyttävät hyväkseen sosiaalitukia. Ajatus-takaan et anna sille, miksi ihmisillä ei ole töitä, töitä joilla voisi elättää itsensä.

Tietoisesti valitulla talouspolitiikalla yritysten palkanmaksusta on osa siirretty valtion ja kuntien

kontolle. Tänäpä, vuonna 2016 oikeistolaisista piireistä ihan vakavalla mielellä heitetään ajatuksia kilpailukyvyyn parantamisesta rajusti alentamalla palkkoja, jotka korvattaisiin erilaisin sosiaalimaksuilla. Samaan aikaan samat tahot ihmettelevät kirkkain otsin valtion ja kuntien huonoa taloudellista tilaa ja ylivelkaantumista.

Kannustinloukut, kieroutuneet ihmiset, jotka härskisti käyttävät hyväkseen erilaisia yhteiskunnan tukimuotoja. Siinä Kelan pääjohtajan Liisa Hyssälän viesti, miksi suomalainen yhteiskunta kyntää syvällä. Harjoitella ei ole osaa eikä arpaa taloutemme tilaan, että tiedätte, te jotka sosiaalitukia hyväksikäyttäen ajatte maamme perikatsoon.

Hannu Tiainen
Kihniö

YHTENÄINEN ÄÄNESTYSPÄIVÄ - VALTIOVALLAN PYRROKSEN VOITTO

Keskusvaalilautakunnan puheenjohtaja puhui vakavista rikkomuksista

Siitä huolimatta "vaalit" olivat imitaatiovaaleja, koska vaalivilpin ja hallinnollisen painostuksen mittasuhteet kutistuivat vain vähäisesti. Jopa Keskusvaalilautakunnan puheenjohtaja puhui "vakavista rikkomuksista" koko maassa ja "kyynisestä" hallintoresurssista, jota käytettiin hyväksi "Pohjoisessa pääkaupungissa" (Pietarissa). Kun Pietari on yksi hyvin hoidetuista vaalialueista koko maassa, niin mitähän sitten tapahtui huonommin hoidetuilla äänestysalueilla?

Voidaan luetella suuri määrä tämän kaltaisia rikkomuksia. Koomillisin niistä oli Saratovin läänin tapaus, jossa yli sadassa äänestyspaikassa Yhtenäisen Venäjä sai täsmälleen saman tuloksen - 62,2 % kaikista äänistä. Ilmeisesti tämä oli asetettu tavoite, jota virkamiehet eivät älynneet jostain syystä korjailla.

Alhainen äänestysaktiivisuus

Analysoikaamme nyt vaalien yleis- tuloksia. Yleisilmäyksellä huomaa, etteivät ne ole sovitettavissa yhteen. Esiin nousee äänestysaktiivisuus. Jos uskomme Keskusvaalilautakunnan tietoihin, niin 10 % vaaleihin kirjatuista äänestäjistä äänesti kello 18 - 20 välisenä aikana. Ihmiset, jotka ovat koskaan tänä aikana olleet äänestyspaikoilla sanovat, että Keskusvaalilautakuntaan ei tässä asiassa ole uskomista. Siihen aikaan käytännössä kukaan ei enää käy äänestämässä. Ei ole vaikeata päätellä, ketä nämä valitsijat ovat äänestäneet.

Vasemmistoliberaalisen Omena - puolueen arvion mukaan koko maan äänestysaktiivisuus oli noin 35 %. Olen harvoin samaa mieltä tämän puolueen kanssa, mutta nyt olin samaa mieltä: todellinen äänestysaktiivisuus näyttää olevan 35 - 38 % äänestäjien kokonaismäärästä.

Mutta miksi äänestysaktiivisuus oli niin alhainen? Se on ollut ennenkin virallisesti ilmoitettua tasoa huomattavasti alhaisempi, mutta nyt lyötiin kaikki ennätykset. Selitykseksi ei enää kelpaa se, että sää oli huono ja valitsijat olivat laiskoja lähtemään äänestämään. Perusongelmana oli, että suurin osa väestöstä ei enää usko siihen, että "vaalit" saattavat muuttaa jotain yhteiskunnassa, eivätkä näe niissä mitään mieltä. Kuten eräs valitsija sanoi minulle, "jos kaikki muut puolueet tukevat Putinia, niin mitä varten niitä ollenkaan tarvitaan? Ja miksi niiden puolesta on äänestettävä?"

Katuprotestit jäivät tulematta

Tämä selittää, miksi tästä ei ole seurannut katuprotesteja, joita ei edes ennustettu. Eikä kysymys ole siitä, että valtiovalta on puhtaasti poliisitoimien avulla neutralisoinut jo ennakkolta Navalnyin ja Udaltsovin tyypilliset edellisten protestien nimelliset johtajat, joita on naiivisti pidetty protestien mahdollisina "aloitteentekijöinä". Jos kansa päättää, että valtiovalta polkee sen oikeuksia, niin silloin voimakkaan yhteiskunnallisen jännittyneisyyden oloissa

Tänä vuonna tämä on toinen artikkelini Kansan ääneen, jossa käsitelen Venäjän parlamenttivaaleja. Edellisessä artikkelissani esitin vaaliennusteen. Nyt arvioin vaalien tuloksia, jotka herättävät minussa sekalaisia tunteita. Analytikkona minun tulisi olla tyytyväinen siitä, että ennusteeni toteutui kokonaisuudessaan. Venäjän kansalaisena en voi olla tyytyväinen vaalien tuloksiin. Virallisten tietojen perusteella Venäjän Valtionduuman vaaleissa voiton saavutti valtapuolue eli Yhtenäisen Venäjä saaden puoluelistojen äänestyksessä 54 % äänistä. Kokonaisuudessaan huomioimalla myös yhden ehdokkaan vaalipiirien tuloksen puolue sai yli kaksi kolmasosaa kaikista edustajapaikoista. Äänestysaktiivisuus jäi noin 49 prosenttiin. Valtiovalta saavutti päämääränsä eli sai Valtionduumaan haluamansa kokoonpanon ilman erikoisempia protesteja. Valtiovalta ansaitsi jopa pidättyväisiä kehuja ulkomaalaisilta vaalitarkkailijoilta, jotka olivat näkevinään tämän kertaisissa vaaleissa jonkinlaista edistymistä edellisiin vaaleihin verrattuna (mikä ei kylläkään muuttanut yleistä kielteistä arviota vaaleista).

Monet maailmanmatkajat nimittävät Sochia Venäjän Monacoksi. Sieltä löytyy korkeita taloja, pankkeja ja hotelleja ja kaikkea sitä, mikä symboloi isoa kapitalistista yritysmailmaa. Mutta löytyy myös sosialismin perinnettä ja uskoa sosialismin tulevaisuuteen. Ulkopuolisen silmin Venäjä nyt näyttää vakaalta ja rakennustoiminta kaikkialla on vilkasta. Tiedossa kuitenkin on, että eläkeläisillä ja monilla palkansaajilla toimeentulo on niukkaa. Kalliiden länsiautojen runsaus korreloi suoraan jyrkkää tuloerojen kasvua.

sekä mahdollisuuksien puuttuessa ylipaineen purkamiseen, joita useissa maissa edeltävät mahdolliset eikä imitaatiovaalit, jokainen kipinä saattaa aiheuttaa yhteiskunnallisen räjähdyskiven.

Tämän kertaiset vaalit eivät muodostuneet sellaiseksi kipinäksi eivätkä voineetkaan muodostua, koska molemmissa Venäjän pääkaupungeissa (Moskovassa ja Pietarissa) valtiovaltan suunnitelmien mukaisesti ei selvää vaalivilppiä näkynyt. Mutta syrjäseudulla hyvin harvat niistä, jotka yleensä saivat kuulla sellaisista väärinkäytöksistä, näkivät niissä oikeuksiensa todellisen polkemisen ja pitivät vaaleja eräänlaisena rituaalina, joiden aikana vallassaolijat selvittävät keskinäisiä suhteitaan. Onhan se niin, että kaikki "vaaleihin" osallistuneet puolueet tukivat jossain määrin valtiovaltaa ja liberaalit, jotka muka arvostelivat Putinia, ehdottivat sosiaaliloudellisella alalla sellaista, mikä muistutti täydellisesti valtiovaltan nykyistä politiikkaa.

Valtapuolueelle runsas kolmannes äänistä ?

Verratkaamme vaalien virallisia tuloksia ovensuukyselyjen tuloksiin. Virallisesti valtapuolue sai siis 54 % äänistä. Yhteiskunnallisen mielipiteen Yleisvenäläinen tutkimuskeskus (VTSYOM), joka on laskenut Putinille 80 % kannatuksen, totesi, että ovensuukyselyjen perusteella Yhtenäistä Venäjää olisi äänestänyt 45 % äänestäjistä. Ketä voidaan uskoa, jos Keskusvaalilautakunnan puheenjohtaja valittaa henkilökohtaisesti Putinille "vakavista vaalirikkomuksista"? Luulen, että tämä kysymys on enemmän retorinen.

että 35 % äänestäjistä kieltäytyi sanomasta, ketä he äänestivät. Tuskin nämä vastaamasta kieltäytyneet olivat valtapuolueen äänestäjiä. Tämä puolue ja sen puolesta puhuva Putin eivät ole niin epäsuosittuja, että ihmiset niin joukkomittaisesti peittelivät vastauksiaan valtiovaltaan samaistuville viranomaisille. Äänestyskäyttäytymistään kieltäytyivät ilmoittamasta nimenomaan muiden puolueiden, mutta ei Yhtenäisen Venäjän äänestäjät.

Mutta siinä tapauksessa oli niin, että Yhtenäisen Venäjä keräsi yhtenäisenä vaalipäivänä vain hieman yli yhden kolmasosan äänistä. Tämä oletamus käy yhteen meidän edellisten arvioittemme kanssa sekä, mikä on mielenkiintoista, käy melkein yhteen eri sosiologisten tutkimuslaitosten entisten yhteiskuntakyselyjen tulosten kanssa (ne osoittavat lähellä 40 % olevia lukuja).

Yli kolmannes äänistä ei lopuksikaan riittänyt

On mahdollista, että alustavasti oli tarkoitus esitellä tämän kaltaisia puoluelistojen äänestystuloksia. Yhtenäisen Venäjän kannalta yhden ehdokkaan vaalipiirien äänestyksen tulokset peittosivat kokonaan edellä mainitsemani vaalien tulokset. Putin alkoi kuitenkin jostain syystä itse puhua Yhtenäisen Venäjän puolesta ja uskoi itsekin paisutettuun kannatuksensa, niin mainittu toimenpide kävi täysin mahdolliseksi. Eihän "kansallinen johtaja", joka samais- taa itsensä valtapuolueeseen (Yhtenäisen Venäjän äänestäjät puhuivat äänestävänsä nimenomaisesti Putinia) voi saada vajaat puolet äänistä!

Sosiologit ilmoittavat myös,

Mitä tulee yhden ehdok-

Sergei Skvortsov

vin valtapuolue, joka sai tosiasiaa vain yhden kolmasosan kaikista äänistä, valloitti kaksi kolmasosaa edustajapaikoista eli perustuslaillisen enemmistön. Tämä tarkoittaa sitä, että Yhtenäisen Venäjä pystyy ilman sopimista parlamentin opposition kanssa, hyväksymään mitä tahansa päätöksiä, joita sille tarjotaan Kremlistä. Samalla tämä tarkoittaa erästä toistakin asiaa - että se kantaa yksin vastuun tekemistään päätöksistä. Loputtoman sosiaaliloudellisen kriisin oloissa nämä päätökset eivät voi olla suosittuja ja tämä tulee entisestään horjuttamaan koko valtiovaltan arvovaltaa.

Presidentin oma kannatus

Oikeastaan jo itse Putinin osallistuminen tähän vaalikampanjaan ei niinkään auttanut vähemmän suosittua Yhtenäistä Venäjää, kuin aiheutti vahinkoa itse Putinille. Jopa vt. presidentin suorasanaiseen vetoomukseen saapua äänestämään vastasi virallisesti vajaa puolet äänestäjistä eli tosiasiaa hieman yli yksi kolmasosa. Äänestämään saapuneista hänen perustamansa puolueen puolesta, jota hän itse teki aktiivisesti tunnetuksi, äänesti hieman yli puolet eli todellisuudessa taaskin hieman yli yksi kolmasosa äänestäjistä. Lopputuloksena Putinille antoi virallisten tietojen mukaan kannatuksensa vain yksi neljäsosa koko äänestäjäkunnasta ja todellisuudessa tämä tuki oli hieman yli 10 % luokkaa. Tietysti tämä ei nyt tarkoita sitä, että Putinin oma kannatus olisi vain 10 tai 15 prosenttia, koska osa hänen henkilökohtaisista kannattajistaan äänesti kuitenkin muita puolueita ja toinen osa pysytteli kotona.

Luulen, että Putinin henkilökohtainen kannatus laskettuna yleisesti hyväksytyjen menetelmien perusteella on nykyään noin 30 - 35 prosenttia ja nämä eivät ole pelkkiä arvauksia, vaan ne ovat todistettavissa tosiasioilla.

Kasautunutta jännitystä ei ole lievennetty

Näin ollen muodollisesti arvioituna viranomaiset saavuttivat kaipaamansa voiton, mutta todellisuudessa tämä voitto vain heikensi heidän asemiaan. Kasautunutta sosiaalista jännitystä pitää aika ajoittain lieventää ja sitä ei olekaan tehty. Ilmeisesti myös 30 % kannatuksella voidaan maata ilmeisesti hallita tehokkaasti (osoittamalla samalla korkeata ammattitaitoaan, jota ei meidän viranomaisilla valitettavasti ole) vakaan tilanteen oloissa, mutta toisaalta pitkittyneen sosiaaliloudellisen kriisin oloissa jotkut vähemmän suosittu toimenpiteet kuten valmistella oleva Kurillien saarten myynti Japanille saattavat muodostua viranomaisille vaaralliseksi. Joukkojen nykyinen välinpitämättömyystila saattaa yhdessä hetkessä muuttua räjähdysmäiseksi aktiivisuudeksi.

Sergei Skvortsov
NKP:n Keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri
17.10.2016

On ongelma kantaa yksin vastuuta

Tuollaisten kombinaatioiden tur-

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Ei sorruta petokseen ja itsepetokseen

Olemme petoksen ja itsepetoksen tahattomia uhreja niin kauan, kun annamme ay-liikkeen johdon esikuntineen yhdessä "eekoon" kanssa muodostaa meille ay-liikkeen johtajasta jumalankuvan, jota tulee kumartaa. Näin tulemme joka työehtosopimuskierroksella petetyiksi. Kun tämä kaiken arvostelun ulkopuolella oleva johtaja meidät pettää, me vain salissa tyytyväisinä hurraamme ja taputamme käsiämme.

On monia ay-liikkeen vuosikymmenten kuluessa saavuttamia etuisuuksia, jotka ovat olleet meille kyn-

nyskysymyksiä, joista ei "eekoonkaan" painostuksesta huolimatta olisi tullut luopua. Kun sitten yhtenä yönä nämä saavutukset heitettiin romukoppaan, olisi myös tämän jumalankuvan luullut romahdavan. Näin ei käynyt, vaan päinvastoin alkoi kaikista tuuteissa rummutus, miten lautapojasta oli muodostunut valtiomies. Teko eli petos oli niin suuri, että siitä palkittiin ministerin arvonimellä, paaviksi kun ei voitu valita.

Petosten valmistelu tapahtuu SAK:n ja "eekoon" yhteistyönä. Vallitsehan SAK:n hallintobyrokratiassa myös oman edun tavoittelu.

Siellä pyrkyreillä palkat ja etuisuudet eivät ole missään suhteessa riippuvaisia jäsenistön toimeentulosta. Onpa näillä kähmijöillä luulo, että jäsenistö heidän alamaisinaan on olemassa vain heidän tarpeittensa tyydyttämiseksi. Sinä hetkenä kun jäsenistö ottaa näiltä kähmijöiltä ay-liikkeen hallintaansa, on meillä kässissämme etujemme ajamiseen voima, joka voi tarvittaessa kaataa vaikka minkä hallituksen.

Älkäämme enää antako muodostaa mitään meidän yläpuolellemme olevaa jumalankuvaa.

-PE-

Hemingwayn jäljillä

Unsere Zeit julkaisi 23.9.2016 muistokirjoituksen Ernest Hemingwaystä: "Kuubassa elää kirjailijan perinteet". Hänen intohimonsa onkimiseen sanotaan johdatelleen Kuubaan, jossa hän asui parikymmentä vuotta. Hän asui Finca Vigassa, josta oli vain kolmen vartin matka Golf virtaan, joka oli tunnettu runsaasta kalakannasta. Hän otti osaa miekkavalaan ongintakilpailuun. Hän oli parin vuoden ajan mestari lajissaan. Vuonna 1959 hän matkusti Idahoon, mutta palasi vuoden kulluttua takaisin ongintakilpailuun.

Näihin aikoihin hän kohtasi ensimmäisen kerran Fidel Castron. Hemingway museon johtaja osasi kertoa, että Fidel Castro piti vuosikymmeniä Hemingwayn kuvaa suuren kalan kanssa virkahuoneensa seinällä. Hemingway kertoo omistuskirjoituksessaan Castrolle, että hän toivoo hänelle yhtä hyvää kalansaalista. Journalisti teki haastattelun kirjailijan kanssa otsikolla "Jälkipuhetta Fidelin kanssa". Fidel kertoi tässä haastattelussa, että hänellä oli pari lyhyempää tapaamista Hemingwayn kanssa. Fidel kertoi tutustuneensa jo opiskeluaikanaan Hemingwayn kirjoihin. Ne inspiroivat häntä taistelussa Batistan terrorihallitusta vastaan.

Hemingway oli toisen vaimonsa Pauline Pfeifferin kanssa 1928 Havannassa ja palasi onkiapajille 1932. Hän jätti muistoja Bar El Floriditaan. Vuonna 1939 kirjailija osti kolmannen vaimonsa Martha Gellhornin kanssa Finca Vigian, joka sijaitsee noin 15 kilometriä Havannan keskustasta ja oli 20 vuotta hänen vakituksena asuntonaan. Kun Hemingway 2.7.1961 ampui itsensä haulikolla Idahossa, niin siitä saakka Finca Vigia on ollut museona. Talo on säilytetty alkuperäisessä asussaan. Museo on mittava ja sisältää noin 20 000 esinettä, kirjaa ja asiakirjoja, aseita ja jahtimuistoja. Hänen veneensä El Pilar on jäljellä. Hän kuvasi kalastaja Gregori Fuentesia kirjassaan Vanhus ja meri.

Maaseutupaikallaan hän loi suurteoksensa: "Kenelle kellot soivat", "Yli joen ja metsien", "Pariisi elämän juhlaa", "Saari virrassa" sekä "Vanhus ja meri". Kirjailijalle myönnettiin Pulitzer palkinto ja kirjallisuuden Nobel vuonna 1954. Kalastajakylän asukkaat teettivät pronssisen rintakuvan kirjailijasta. 21.7.1962 veistos pystytettiin lahden rannalle "Papan muistolle". Tuhansia digitaalisia muistoja on mm. JFK-kirjastossa tieteellisessä käytössä. Nyt korjataan kosteusvaurioita museossa.

Käänsi Waino Pietikäinen

Historiaa huonosta EU-direktiivistä

Kirjoitin kymmenen vuotta sitten kritiikkiä EU:n päätöksestä kieltää hehkulamppujen valmistus. Olin oikeassa. Tässä on silloin tehty luettelo:

(1) Ehjän hehkulampan poisheitäminen on energian tuhlausta, koska valmistus vie energiaa. Sen voi siirtää vähemmän käytettyyn paikkaan. (2) Jos hehkulampan hukkalämmön voi hyödyntää, ei kannata kiirehtiä. (3) Energiasäästölampan valmistuksessa huomioitava haitta-aineet, valmistuskustannukset ja jätehaitat

sekä pitkä syttymisaika esim. kylmässä. (4) Luvatus käyttötunnit toteutuvat vain parhaissa olosuhteissa ja vähillä sytyttämiskerroilla. (5) Valon taajuus ja väri eivät ole sopivia ja äkkinäinen lampun vaihtaminen on tuhlausta (ehjät lamput, valmistuslaitteet, varastot ym.).

(6) Olennaisin asia kuitenkin on, että energiasäästölamput ovat vain välivaihe, joka on todennäköisesti lyhyt, jos rahastaminen ei nouse tärkeimmäksi asiaksi. Puolijohteet (esim, ledit) ovat seuraava vaihe ja tulevat aika nopeasti, kos-

ka sitä tekniikka voi käyttää vaikka pa valaiseissa pinnoitteissa esim. maaleissa. Led-tekniikka on halpaa, joka mahdollistaa pitkän käyttöiän ja laajat sovellusmahdollisuudet.

Johtopäätökseni silloin oli, että Suomen olosuhteissa "ei pidä hötkyillä". Tänään led-lamput ovatkin korvanneet energiasäästölamput hinnaltaan ja sähkön kulutuksen osalta. Led-lamppujen tekniikka on kehittynyt niin, että niiden valoisuutta voidaan säätää ja valon aallonpituutta ja värejä löytyy erilaisia.

Kalevi Wahrman

Kovapäisyyttä vai kovakalloisuutta

Jämsässä jo aikojen alussa tiedettiin, ettei Jämsä ole maailman napa eikä edes Suomen napa. Fakta ei ole kuitenkaan saavuttanut kaikkien jämsäläisten tietämystä. Eletään kuin muista instansseista ei tarvitsisi välittää tuon taivaallista. Saamieni tietojen mukaan taas marraskuussa Jämsän valtuustossa äänestetään maakuntasuuntautumisesta.

Valtioneuvosto on selväsanaisesti ilmoittanut Jämsän kuuluvan Keski-Suomeen. Ilmeisesti Eduskunnan äänestystulos on samanlainen. Mistä johtuu eräitten henkilöitten Pirkanmaa-kiima. Olisiko ainoa syy jossain vaiheessa syntynyt Jyväskylän kauna. Ehkä jossain neuvottelussa on hävitty omaan tyhmyyteen sor-

tuen. Pyynnöistä huolimatta ei Pirkanmaan eduista ole saatu tosiasioihin perustuvia laskelmia. Mutu-tuntumalla uskotaan taivaalta satavan mannaa, syödään vain Uunon mainostamia hanhenmaksapalleroita. Eräs suuresti minua huvittanut väite on, että Pirkanmaalla Jämsä saisi leveämmät hartiat. Leveämmistä hartioista puhuttiin ennen Jämsänkosken Jämsään liittämistä. Kuinka kävikään, Jämsänkosken osaksi tuli kaljapullohartiat. Jämsänkosken palvelut luiskahtivat kapeilta hartioilta yksi toisensa jälkeen. Jäljelle on jäänyt R-kioski ja uimahalli. Uimahallin katoaa Himoksen kylpylän valmistuttua.

Pirkanmaasta unta näkevien olisi parempi muuttaa Pirkanmaalle. Suomessa voi vielä vapaasti

valita asuinkuntansa. Jämsässä riittää oikeitakin ongelmia, suurtyötömyys, väki vähenee, eräät henkilöt yrittävät saada Jämsälle rasistikaupungin leimaa. Turvapaikanhakijoita pelotellaan ja uhkaillaan.

Eivät ongelmat katoaisi maakuntaa vaihtamalla. Tämä onneksi tiedostetaan päätävissä elimissä valtakunnan taholla. Tämä tieto lieinee ainoa luotettava nykyhallituksen taholta tuleva.

Kansan ja hallitsijoiden välillä on syvä luottamuksen kuilu. Sitä käyttävät hyväkseen monenkirjavat potaskan puhujat ja mörköjä näkevät. Huolimatta kaihileikkauksessa käynnistä en näe Suomen tulevaisuutta valoisaana.

Reino Welling Jämsänkoski

Vammaisvero

Lapsena ei tiennyt, miten kiva on aikuisena elää. Olin keväällä kuukauden sairaalassa. Rappeutumis-sairaudet olivat pahentuneet.

Valitin kipuja haimassa, jota lopulta tutkittiin ja todettiin haiman vajaatoiminta. Sain lääkitystä, joka ei purut. Minua yritettiin saada holhoukseen ja määrättiin kotihoitajat päivittäin. Koin sen kiusalliseksi. Olen ruotsinkielinen, koska sairaskertomukseni ovat ruotsiksi. Jotkut "kotihoitajat" yrittivät opettaa minulle suomea. Kysymys voi olla hengenvaarasta, jos sekoittaa kielet. Potilaalta kysytään sairauksista ja lääkityksestä. Olin terve Ruotsiin muuttaessa. Lähes kaikki sairauteni johtuvat ruotsalaisesta työympäristöstä.

Kodinhoito osoittautui kalliiksi.

Siitä veloitettiin lähes 700 euroa kuukaudessa. Tyttäreni, joka on sairaanhoitaja, järjesti minulle annostelupussi-sarjan, jonka terveyskeskuslääkäri muutti minulta kysymättä. Sanoin irti kotihoidon ja apteekki-annostuksen. Olin kuitenkin joutunut tekemään henkilökohtaisen kiky-sopimuksen, kun rahat loppuivat. Kuukausiin en käynyt hierojalla ja saunassa. "Kodinhoito" oli minulle siinä muodossa silloin tarpeeton.

Sairaanhoito tulisi olla ilmaista ja riittävää. Kysyin taksikorttia sydämen vajaatoiminnan, keuhkolääjentyman ja jalkavamman takia. Sitä ei myönnetty eikä myöskään palveluasuntoa, vaikka palvelut ovat kaukana asunnosta ja Vaasan julkinen liikenne on heikko.

Waino Pietikäinen

Kummallista uusnatsilogiikkaa

Perussuomalaiset närkästyivät Kokoomuksen puheenjohtaja Petteri Orpon vaatimuksista selvittää äärijärjestöyhteyksiä. Timo Soini totesikin, että "Perussuomalaiset ei ota käskyjä muilta puolueilta – ei Kokoomukseltakaan." Soini kertoo saaneensa etenkin puolueensa naiskenttäväeltä kymmeniä närkästyneitä viestejä Orpon lausunnosta.

On aika jännää havaita, että Perus ja siitä äärioikealle olevat liikkeet eivät toimi perinteisen äärioikeiston tavoin. SVL ja muut ovat vastustaneet maahanmuuttoa koskettamatta sanallakaan sitä uhkaa, joka oikeiston vanha-kantaisen retoriikan mukaan tulee idästä tai nykykäsitsemme mukaan lännen NATO-maista. Tämä kertoo sen, että äärijärjestöjemme käskytyt ja rahoitus saattaa tul-

la varsin yllättävältä taholta ja muukalaisvihan olevan masinoitu muuta tarkoitusta varten.

Vaikka jotkut uusnatsit hihkuvat "Suomi ensin!"; niin Perus ja uusnatsien enemmistö kohdistavat viharetoriikkaansa pakolaisiin. Ei yksikään uusnatsistisen tahon lausuma sana julkisuudessa ole ottanut kantaa Suomen itsenäisyyden puolesta. Eipä tietenkään, sillä itsenäisyyden takana oli työväenliike ja sen tunnustivat sekä Lenin että Stalin.

Perinteinen suomalainen oikeisto sen sijaan kannatti Vanhasuomalaisten johdolla pysymistä Venäjän yhteydessä, Suomen suuriruhtinaskuntana. Missä onkaan uusnatsiemme huolestuminen Suomen jättityttömyydestä ja hyvinvointiyhteiskunnan alasajosta. Missä ovat kannanilmaisut Suomen eroamisesta Euroopan Unionista ja val-

tiollisen itsenäisyytemme palauttamisesta?

Eikö itsenäisyys kiinnosta äärioikeistoamme?

Suomen hallitus, Suomineidon ruumiinryöstöön rakastunut huijarikopla SOS/EK halusi puuttua vain hiljaisuudella äärioikeiston aggressioihin, mikä osoittaa hallituksen laajemminkin tukevan tätä äärirehuntaa. On tarvittu aiempaa järeämpää tykistöä kääntämään vähävaraisten huomio pois hallituksen friedmanilaisesta sijoittajaystävällisestä rosvo- ja hyvävelipolitiikasta.

Keksittiin suhtautua hiljaisuudella äärioikeiston älämölömenoon. Maahanmuuttajat olisivat syyäitä kaikkeen. Tuomitsivatko älämölöjengit todelliset rikolliset, kuten SOS/EK:n tai pakolaisuutta aiheuttaneet tahot kuten NATO-maa Turkin, äärijärjestöjä rahoitta-

vat Saudi-Arabian ja USA:n tai vaikkapa silkat aseeteollisuuden rikolliset hyötyjät?

Eivät tuominneet sanallaan. SOS/EKn hiljaisesti hyväksymien äärioikeistojärjestöjen tiloissa kuuluu vain sihinöiden sinfonia, kun kaljatölkkejä avataan ja samaan aikaan hallitusta mielistelevät yltiöoikeusoppineet toteavat kuin yhdestä suusta, että ääriengien kieltäminen on niin vaikeaa.

Vaikeaa on jos selkäranka on rahoista rakennettu

MTV3:n uutisista lainaan pätkän, joka todistakoon väitteen oikeaksi: "Tunnusten kieltämistä selvitetään. Tunnuksiin puuttuminen on ollut ongelmallista, koska suoraa säännöstä ei sisäministeri Paula Risikon (KOK) mukaan tällä hetkellä ole. Sisäministeriö käynnistää välit-

tömästi yhteistyössä oikeusministeriön kanssa arvioinnin, jonka tavoitteena on lakkautettujen väkivaltaisten ääriliikkeiden tunnusten käytön kieltäminen lailla. Nykylain mukaan yleisistä kokoontumisista on ilmoitettava poliisille kuusi tuntia ennen tapahtumaa, mikä on Risikon mukaan joissakin tilanteissa liian lyhyt. Nyt tutkitaan, voisiko tuota aikarajaa pidentää."

Onhan se vaikeaa, jos tahto ja selkäranka puuttuvat - tai ranka on rahoista rakennettu. Äärijärjestö ei ole se, joka kansanvallan ja sosialismin nimissä vastustaa rahadiktatuuria. Äärijärjestö on se, joka käyttää tai tukee väkivaltaa ja provosoi vihaa.

Molli-Jori

Lainaus: MTV 3 verkkouutiset 26.9.2016

Voi punavihreä sosialismi

Engelsin aikainen Eduard Bernstein oletti, että Marxin opin edelleen kehittäminen ja täydellistäminen on alettava sen arvostelusta. Teodor Oizermanin mielestä tämän tapaisessa väitteessä ei ole mitään ristiriitaa tieteen normaalin kehityksen kanssa; kaikkein hedeelmällisintä siinä ovat erimielisyydet samoin ajattelevien kesken.

Todellakin Marx-seminaarissa 13.11.2013 Taanila keskittyi pelkääntään ja täysin epätieteellisesti todistelemaan, miten Neuvostoliitto "pahoinpiteli" Marxin opin. Hannu Taanila Vesa Oittisen (vas.) ja Sixten Korkmanin (oik.) välissä. Katso Kansanääni 6/2013.

Meillä Suomessa on kolme sosialismia rakentavaa puoluetta ja jokaisella on oma sanomalehti. Se on hengen rikkautta, kun yhden julkaisun sivuilla puolueen jäsenet eivät voi väitellä näkemystään, niin voimme vaihtaa mielipiteitä naapurin lehdessä. Näin ainakin johtavat toverit pysyvät ajan tasalla, sillä kaikkiin toimituksiin tulee kilpakumppanin lehti.

Joensuulainen Pauli Eskelinen kysyi Tiedonantajassa (14.10.2016), mitä lisäarvoa 2000-luvun punavihreä sosialismi tuo sosialismin teoriaan. Päätoimittaja Marko Korvela vastasi lehden samassa numerossa Leninin kuvalla varustetulla pääkirjoituksella, mitä tämä parempi sosialismi on.

Olen ollut lähes kuusikymmentä vuotta SKP:n jäsenenä ja joo-miehenä kulloisillekin johtaville tovereille ja osaltani saattamassa puoluetta nykyiseen tilaan. Korvela kirjoittaa ansiokkaasti, miten kapitalismi on kehittynyt Marxin ja Leninin ajoista. J.V. Stalin kirjoitti ennen Venäjän vallankumousta, että kapitalistit eivät ole tyhjän jaarittelijoita, he ovat toiminnan miehiä.

Porvariston toimeliaisuus näkyy selvemmin ideologian alalla. Kommunistien aate on pilkan kohde, mutta kommunisteina itseään pitävät ihmisetkin maksavat siitä, et-

tä saavat päivittäisen annoksen hyvälle tuoksuva porvariston aatetta. 2000-luvun sosialismi on nimikyltti virtuaalimaailman rakennukseen, Marxin mukaan tulevaisuuden kup-pilaan, jota tapetoidaan punavihreällä. Suomessa on meidän ilonamme ollut ja on näitä lhantoloiden rakentajia. Tri Ele Alenius totesi kerran, että ei ole sosialistista eikä kapitalistista demokratiaa. Demokratiaa on tai sitä ei ole.

Korvela kirjoittaa kapitalismin ideologisesta hegemoniasta ja vetoaa siinä yhteydessä Hannu Taanilaan, tähän demari-ideologian julistajaan. Taanilasta on tehty SKP:ssa Marxin opin ylipappi. Hänelle tämä järjestelmä sopii, sitä kun saa arvostella ja samalla lukea madonluvat Neuvostoliitolle, joka vääristeli Marxin opin. Sekä oli vääristelyä, että Neuvostoliitossa julkaistiin kymmenillä kielillä eri maiden kommunistipuolueiden käyttöön marxismin klassikoiden teoksia. Marx, Engels ja Lenin olivat vallankumouksellisia. Me emme ole. Verhojen ja tapettien suunnittelu ei ole päällimmäinen tehtävä, kun tulevan sosialismin rakentamiseksi on raivaamatta kapitalismin romusta. Meidän touhume ei ole vakavasti otettavaa. Vallankumous tarkoittaa sitä, että porvariston lait kumotaan. Yhtään kumousta ei ole tehty

lakien mukaan. Miten kumous toteutetaan, siitä ollaan viisaasti vai-ti, ettei kukaan pelästys ja promilleluokan vaalikannatus kärsisi.

Korvela tuo kirjoituksensa lopussa Hannu Taanilan toteamuk-sen, että "meidän on helpompi kuvitella maailman loppu kuin maailma ilman kapitalismia." Mitä muuta tämä todistaa kuin, että me olemme omaksuneet täysin porvarillisen ideologian mukaisen demarien maailmankuvan. Kapitalismi on ikui-nen niin kuin herran armo. Porvariston ideologit eivät kuitenkaan itse usko tähän. He eivät kommunistien tavoin ylenkatso natsien ja muiden lahtarien kokemuksen tutkimista ihmisten mieleen vaikuttamiseksi. Porvaristolta ei ole jäänyt huomaamatta Hitlerin oppikirjassaan kirjaamat havainnot ihmisten käyttäyty-misessä.

Vasemmiston julkaisuissa toistellaan kyllästymiseen asti täysin sisällöttömiä sanoja "punavihreä" ja "Ei leikata". Porvaristo noudattaa kirjaimellisesti Adolf Aloisinpoojan neuvoa; "toistakaa samaa asiaa jatkuvasti eri muodoissa". Miksi kommunistien lehdissä ei toisteta joka numerossa "kansainvälisen yhteisön" sotakoneen joka päivä käyttämiä öljytynnyreiden ja muiden raaka-ainoiden määriä. Se on todellista ympäristöön, ihmisten mieleen ja luontoon vaikuttamista.

Mielenosoituksen mukaan otettu puolitoistavuotias oli oppinut "Ei leikata". Mitä muut osallistujat oppivat tämmöisistä mielenosoituksista, joilla ei ole mitään suuntaa eikä tavoitteita. Kolmannen kerran jälkeen into osallistua lopahtaa. Paineet on purettu ja hallitus tekee, mitä sen kuuluu tehdä; toteuttaa kokoomus-porvariston oikeistopolitiikkaa. Hävittävä viimeisetkin tuloa tuottavat valtion yritykset ja omaisuuden. Valtion omaisuuden säilyttäminen ei ole ollut kommunistien tavoitteissa päällimmäisenä, kun Taanilan radiotoimittaja aikanaan pilkkaama "omistuspuhjan laajentaminen" on havaittu hyväksi tulevan punavihreän sosialismin taloudellisena perustana.

Viljo Heikkinen
Lapinlahti

Kansan äänen järjestöt suhtautuvat myönteisesti SKP:n yhteistyöaloitteeseen

SKP esitti Kommunistien Liitolle ja STP:lle kuntavaaleja koskevan yhteistyöesityksen. Kokouksissaan Kansan äänen järjestöt (STP, EVKR ja Kommunistien Liitto) käsitelivät aloitetta ja STP:n jatko-liittokokouksen suosituksen mukaisesti antoivat siitä seuraavan vastauksen:

Kansan äänen järjestöt ovat kokouksissaan käsitelleet SKP:n kuntavaaleja koskevaa yhteistyöaloitetta. Suhtaudumme hyvin myönteisesti SKP:n keskuskomitean 27.–28.8.2016 Vähäjärvellä esittämään yhteis-työaloitteeseen SKP:n sekä STP:n ja Kommunistien Liiton kanssa kuntavaaleissa v. 2017.

Vaaleissa huomioimme kuntien paikalliset olosuhteet. Siksi osallistumme vaaleihin joko valitsijayhdistysten muodostamalla yhteislistoilla tai asettamalla ehdokkaita uusliberalismin ja suurpääoman vastaiseen vaalityöhön yhteisesti muiden liittolaispuolueiden listoille. Me olemme valmiita puolustamaan kansanne ja kaikkien muidenkin uusliberalismin vastaisten voimien kanssa yhdessä maamme työtätekevien ihmisten ja

väestömme pienituloisten ihmisten oikeuksia.

Lisäksi katsomme, että meidän olisi syytä ryhtyä rakentamaan yhteistuumin nykyisen rapautuneen puolueval-lan vastavoimaksi uusliberalismin vastaista vaihtoehtorintamaa. Näin on menetelty monissa muissa Euroopan valtiossa ja sitä meillä on sekä oman maamme että koko maailman työväenliikkeen osalta paljon kokemusta. Yhteisrintaman tehtävänä olisi luoda poliittinen vaihtoehto nykyiselle uusliberalistiselle politiikalle ja EU-suuntaukselle sekä puolustaa maamme väestön enemmistön perusoikeuksia ja edistää toiminnal-laan yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta, koska jokainen hallituksessa istuva ja tai jo siellä istunut puolue on laistanut tai laistaa edelleenkin tätä yhtäläistä ih-

misarvoa kunnioittavaa periaatetta. Nämä kaksi yhteisrintamapolitiikan ristiriidatonta perustehtävää edellyttävät toinen toisiaan.

Pienpuolueet pysyvät pieninä, jos ne eivät kykene yhteistyöhön. Oikeassa oleminen ei riitä todellisuuden muuttamiseen. Yhteiskunnallinen muutos ei tapahdu itsestään. Se toteutuu ainoastaan nykyisen hallinnon, puoluevallan ja uusliberalismin kyseenalaistavan, laajan joukko-voiman avulla. Meitä toisinajattelijoita on jo Suomessa paljon.

Ehdotamme yhteistyön syventämiseen tähtävien toimien aloittamista mahdollisimman pian.

Toverillisin yhteistyötoiveisin, Helsingissä lokakuun 17. päivänä 2016

Kalevi Wahrman
Kommunistien Liitto
puheenjohtaja

Matti Laitinen
Suomen Työväenpuolue
puheenjohtaja

Viholliskuvien paluu ei tarjoa uutta

Raimo Pesonen (RP) aloittaa kirjansa Viholliskuvien paluu alkuluvun Turvallisuuspolitiikkaa lainaamalla Ele Aleniuksen kirjoitusta Helsingin Sanomissa (HS): "[...] ihmiskunta [...] suuntautuisi kohti hallitun kehityksen aikakautta". Tässä Alenius on unohtanut sosialismin. RP lainaa julkaisematonta raporttia Social Mood Indicator 2013, jonka mukaan noin puolet suomalaisista luokitellaan vieraantuneiksi.

Herättää huomiota, että RP toistaa Venäjän Krimin "miehitystä", "taistelua" Itä-Ukrainassa ja "aggressiota" noin 25 kertaa. Onko hänen tarkoituksensa pitää viholliskuvia yllä? Miksi hän ei kirjoita Krimin liittymisestä kansanäänestyksen jälkeen Venäjään?

Toisessa luvussa Venäjä ja Suomen Nato-selvitys RP otsikoi: Kuinka Venäjän mahdollista turvallisuusuhkaa pienennetään? ja Nato-selvityksen näkemys Venäjän erityislaatuudesta. Vaikuttaa siltä, että RP haluaa ylläpitää russofobiaa.

Luvussa kolme Suomen ja Yhdysvaltojen sotilasyhteistyö RP käsittelee isäntämaasopimusta ja USA:n harjoitustoimintaa. Hän tuo esiin tiedon pimittämisen. Luvussa Uusi sotilaslinja selvitetään yhdysvaltalais-suomalaiset sotilassuhteet ja pohditaan, korvaavatko ne Naton.

Luku 5 palauttaa mieliimme Ruotsi-Suomi -suhteet. RP esittää tärkeän tiedon: Kokoomuksen kannatus on noussut mediapäätäjien eli joukkotiedotuseliitin piirissä yli 50 prosenttiin. Luvussa Kohti uutta ja tuntematonta: Naton itälaajenemisen ongelmat ja Suomi RP esittää laajenemisen kritiikkiä.

Poikkiteloin asettava Venäjä -luku 7 vaikuttaa pelottavalta. RP kertaa siinä Georgian sodan ja Ukrainan sodan alun. RP toteaa, että Venäjältä puhutaan suomalaismediassa turvallisuusuhkana. Luvussa Maailma finanssikriisin jälkeen on lähinnä jähkailua.

Luvussa 9 Hybridi- ja informaatio-sotaa selvitetään hybridisodan käsitettä. RP toteaa, että Saara Jantusen kirja Infosota keskittyy Venäjään. Trolleja ja Natoa käsitellään laajasti. Viholliskuvien maailma -luvussa RP käy läpi mm pakolaiskriisiä, demonisointia, mustamaalasta ja valkopesua sekä lainaa Sofi Oksasta, Heikki Talvitietä ja Pekka Visuria.

Lopuksi-luvussa RP lainaa jälleen Aleniusta, joka haluaa siirtää investointien rahoitusjärjestelmän yksityisten pankkien ja sijoittajien hallinnasta yhteiskunnan vastuulle (HS). Alenius unohtaa sosialismin kuten ilmeisesti myös RP.

Kirjassa ei ole juurikaan uutta asiaa. Minulle ei selvinnyt, kannattaako RP Natoon liittymistä vai puolueetonta liittoutumattomuutta. RP vaikuttaa Venäjän vastaiselta. RP on koonnut kirjaan ansiokkaasti Suomen turvallisuuspolitiikkaan liittyvän aineiston ja valaissut sitä historiallisilla taustoilla. Näitä asioita seuraaville kuten Kansan äänen lukijoille kirja on hyvä kertaus, mutta kriittisesti luettava.

Suomen Rauhanpuolustajat (SRP) lahjoitti kirjan kaikille jäsenilleen lokakuun alussa. Erikoiselta tuntuu, että SRP pian lahjoituksen jälkeen julkisti Rauhanliiton kanssa kyntilämielenilmauksen Syyrian uhrien muistolle Venäjän suurlähetystön edessä 11.10.2016. Sopiva osoite olisi ollut USA:n suurlähetystö. Onko SRP jakautunut Venäjän vastaiseen ryhmään ja muihin?

Hannu Kautto

Lähde: Raimo Pesonen, Turvallisuuspolitiikan taskukirja 2016 - Viholliskuvien paluu, SRP ja Like, Dardedze holografija, Riika 2016.

Onko Venäjä kapitalistimaa?

Monet kommunistit ja vielä useammat porvarit ovat heittäneet minulle kysymyksen: "Miksi sinä sitä Venäjää puolustat, kun se on yhtä paha imperialistinen kapitalistimaa kuin USA?" Hetkinen, mielitäänpähän.

Venäjällä kapitalismin kehittyminen katkesi alkuunsa sosialistiseen vallankumoukseen. Sosialismi ei kaikin osin onnistunut varsinkaan loppuaikoinaan, mutta kyllä se sääntelytalous kapitalismin kehittymisen esti. Tai ainakin hidasti pahasti. Sitten seurasi 1991 jälkeen kaosmainen siirtymätalous ja Neuvostoliiton omaisuuden rosvoisuus. Samalla siirryttiin pikku hiljaa ns. vapaisiin markkinoihin.

Sosialismin raunioille kasvanut talous on erilainen kuin länsi-blokin kehittynyt kapitalismi. Venäjä ei ole vielä kovin suuri talous eikä siellä maata ja taloutta johda finanssipääoma, pankit ja pörssit kuten USA:ssa. Ulkomaan kauppaa käydään raaka-aineilla eikä johdannaisilla. Tultuaan presidentiksi v. 2000 Vladimir Putin alkoi selvittää kaaosta. Hän karkotti pahimmat rikolliset ja kansallisti öljyn ja kaasun. Valtio alkoi ohjailta villiä ja vapaata markkinataloutta.

Venäjää voisi paremminkin verrata Kiinan valtiojohtoiseen markkinatalouteen. Sekin on tavallaan rakennettu sosialismin raunioille. Erona on se, että Venäjällä on monipuoluejärjestelmä ja että Kiinan talous laajenee aggressiivisemmin ulkomaille, muun muassa Afrikkaan ja Latinalaiseen Amerikkaan. Venäjällä sijoitellaan omaan maahan. Maata ei tee imperialistiseksi eikä edes suurvallaksi se, että se on pinta-alaltaan laaja. Venäjä ei ole laajentunut yhtään minnekään, eikä sillä ole sotilastukikohtia ympäri maailmaa kuten USA:lla. Venäjän sotilaallinen voima on vain neljäsosa USA:n sotilasmahdista.

Kuinka kukaan kommunisti voi uskoa, että sosialismi, voimakas ideologia, noin vain pyyhitään pois maasta ja kansasta? Sosialismista on venäläisiin jäänyt ainakin se tärkein: ehdoton rauhantahdo. Sodan muistot ovat edelleen kipeinä mielissä. Venäläinen ei voi sotaa toivoa, ei koskaan. Väitän, että Venäjä ei ole imperialistinen eikä edes kehittynyt kapitalistimaa - tämä on mielipide. Keskustelu jatkuu tästä.

Marjaliisa Siira